

VAHŞİ OĞLANLAR

WILLIAM S. BURROUGHS

AYRINTI

Asilerin,

kaybedenlerin,

hayalperestlerin,

küfürbazların,

günahkârların,

beyaz zencilerin,

aşağı tırmananların,

yola çıkmaktan çekinmeyenlerin,

uçurumdan atlayanların..

dili, sesi

Yeraltı Edebiyatı

WILLIAM S. BURROUGHS: Amerikalı romancı, denemeci ve eleştirmen. 5 Şubat 1914'te St Louis, Missouri'de doğdu. Varlıklı bir aile ortamında büyüyen yazarın kendisiyle aynı adı taşıyan büyükbabası, Burroughs Hesap Makinesi şirketinin sahibiydi. Bir erkek öğrenciye duyduğu yakınlığı kaleme aldığı günlüğü ortaya çıkınca Los Alamos'ta liseden atıldı. 1936'da Harvard'dan mezun oldu. Bir süre Avrupa'da kaldı. Nazi zulmünden kaçan bir kadına yardımcı olmak için onunla düzmece bir evlilik yaptı. Tekrar Harvard'a yazılıp antropoloji eğitimi aldı. Viyana'da tıp okudu. 1941'de askere yazıldı ancak psikolojik sorunlar yüzünden ordudan atıldı. New York'ta o sıralar talebe olan Allen Ginsberg ve Jack Kerouac'la ve bir süre birlikte yaşayacağı Joan Vollmer'le tanıştı. Aynı dönemlerde morfin bağımlısı oldu. 1951'de Joan Vollmer'ı kazara vurunca on üç gün hapiste kaldı, sonra ailesinin yanına gitti. Bu olay onu çok etkilemiş olacak ki, "İğrenç belki ama Joan'ın ölümü olmasa asla yazar olmayacağım kanaatine vardım" demiştir. Birkaç ay boyunca Güney Amerika'da tuhaf uyuşturucuların peşinde koştu. Bu maceralarını *Junky*'de (Canki) ele alır. Daha sonra, Fas'ın Tanca şehrine yerleşti. İsim babalığını Kerouac'ın yaptığı *Naked Lunch*'ı (Çıplak Şölen) burada yazdı.

Yapıtlarının çoğunluğu özyaşamöyküseldir, bir uyuşturucu bağımlısı olarak yaşadığı ve gerçeküstü ya da grafik imgeler, deneysel yapılar ve güçlü taşlama dilini kullandığı bir ses aracılığıyla bozup çarpıttığı deneyimlerini konu alır. İlk dönem yapıtları sık sık Beat Kuşağı ile özdeşleştirilir. Allen Ginsberg, Gregory Corso, Jack Kerouac ve Herbert Huncke gibi Beat'çiler yakın arkadaşlarıydı ancak onun yapıtlarının etkisi bu kuşağın ve edebiyatın ötesine geçip, karşı-kültürle özdeşleşen edebiyat, müzik ve sanat akımlarına ilham vermiştir. Yapıtları özellikle yaşadığı dönemde önemli tartışmalara yol açan Burroughs'un en ünlü romanı *Çıplak Şölen* 1966 yılında Massachusetts Yüksek Mahkemesi'nde görülen davada müzir neşriyat yasalarının sanatçılar lehine yumuşatılmasına vesile olmuştur. Burroughs 1983 yılında Amerikan Akademisi ve Sanat ve Edebiyat Enstitüsü'ne kabul edildi. Disposable Heroes of Hiphoprisy ve Kurt Cobain'le müzik çalışmaları da yapan "Görünmeyen Adam" Burroughs 2 Ağustos 1997'de öldü.

Yapıtlarından Bazıları: *Junkie* (1953); *Naked Lunch* (1959) [*Çıplak Şölen*, Çev. Üçel Birlik, Altıkırkbeş Yayınları, 1999]; *Minutes To Go* (1960) (Brion Gysin, Sinclair Beilles ve Gregory Corso ile); *The Exterminator* (1960) (Brion Gysin ile); *The Soft Machine* (1961); *The Ticket That Exploded* (1962), *Dead Fingers Talk* (1963); *The Yage Letters* (1963) (Allen Ginsberg ile; 1990'larda sansürlenmiş kısımları eklenerek yeniden basıldı); *Nova Express* (1964); *The Job* (1969) (Daniel Odier ile); *The Last Words of Dutch Schultz* (1970); *Jack Kerouac* (1970) (Claude Pelieu ile); *Brion Gysin Let the Mice In* (1973) (Gysin ile); *Port of Sainis* (1973); *Letters to Allen Ginsberg* 1953-1957 (1976); *The Third Mind* (1977) (Gysin ile); *Cities of the Red Night* (1981); "Ah Pook is Here!" (1979); *Nova Express* (1964); *Cities of the Red Night* (1981); "Sinki's Sauna" (1982); *The Place of Dead Roads* (1983); *The Adding Machine: Collected Essays* (1985), *Queer* (1985) [*Top*, Çev. Çetin Şan&Ali Kaftan, Altıkırkbeş Yayınları, 2001] (Junkie'nin ardından basılması tasarlanmış ancak piyasaya 1985'te çıkmıştır); *The Cat Inside* (1986; *İçerdeki Kedi*, Çev. Fahri Öz, Nihan Hatipoğlu, Altıkırkbeş Yayınları, 2003) (Brion Gysin ile); *The Western Lands* (1987); *Interzone* (1987); [*Arabölge*, Çev. Fahri Öz, Ayrıntı Yayınları, 2012]; *Apocalypse* (1988) (Keith Haring ile); *Tornado Alley* (1989); *Uncommon Quotes Vol. I* (1989); *Ghost of Chance* (1991) [*Şans Hayaleti*, Çev. Funda Önkol, Altıkırkbeş Yayınları, 1996]; *My Education: A Book of Dreams* (1996); *Word Virus: The William Burroughs Reader* (1998); *Burroughs Live: The Collected Interviews of William S. Burroughs, 1960-1997* (2000); *Last Words: The Final Journals of William S. Burroughs* (2001).

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

Vahşi Oğlanlar

William S Burroughs

Ayrıntı: 652
Yeraltı Edebiyatı Dizisi: 60

Vahşi Oğlanlar
William S. Burroughs

Kitabın Özgün Adı
The Wild Boys

İngilizce'den Çeviren
Ahmet Ergenç

Yayına Hazırlayan
Remzi Orkun Güner

Son Okuma
Gökçe Çiçek Çetin

Copyright © 1969, 1970, 1971,
William S. Burroughs All rights reserved

Bu kitabın yayın hakları Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak İllüstrasyonu
Sevinç Altan

Kapak Tasarımı
Deniz Çelikoğlu

Kapak Düzeni
Gökçe Al er

Dizgi
Esin Tapan Yetiş

Baskı
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No.: 244
Topkapı/İst. Tel.: (0212) 612 31 85
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım 2012

Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-680-4
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Vahşi Oğlanlar
Ölüler Kitabı

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

YERALTI EDEBİYATI DİZİSİ

DÖVÜŞ KULÜBÜ
Chuck Palahniuk

EŞİKTEKİLER
Philippe Djian

SON SÜRGÜN
Dragan Babic

YATAK ODASINDA FELSEFE
Marquis de Sade

ACEMİ PEZEVENK
Ola Bauer

TAVANDAKİ KUKLA
Ingvar Ambjörnsen

GÖNÜLLÜ SÜRGÜN
Suerte
Claude Lucas

EROİEN BÖLGE
Philippe Djian

KOZMİK HAYDUTLAR
A.C. Weisbecker

HAYRAN OLUNASI CASANOVA
Philippe Sollers

GÖSTERİ PEYGAMBERİ
Chuck Palahniuk

KUZEY GÖZCÜSÜ
Ola Bauer

İSİS
Tristian Hawkins

TIKANMA
Chuck Palahniuk

HIRSIZIN GÜNLÜĞÜ
Jean Genet

DENİZCİ
Jean Genet

FLAMENKO'NUN İZİNDE
Duende
Jason Webster

ODA HİZMETÇİSİNİN GÜNLÜĞÜ
Octave Mirbeau

GÖRÜNMEZ CANAVARLAR
Chuck Palahniuk

ADSIZ DEVLER
Pascal Bruckner

ANNEM
Georges Bataille

ÇARPIŞMA
J.G. Ballard

MELEKLER
Denis Johnson

FAHİŞE
Nelly Arcan

KAÇAKLAR VE MÜLTECİLER
Chuck Palahniuk

CENNETTE BİR GÜN DAHA
Eddie Little

SEVDALI TUTSAK
Jean Genet

YALANIN ERDEMİ
Joachim Zelter

İSA'NIN OĞLU
Denis Johnson

UYKU
Annelies Verbeke

GÜNCE
Chuck Palahniuk

ARA BÖLGE
William S. Burroughs

BEYAZ ZENCİLER
Ingvar Ambjörnsen

BALKON
Jean Genet

AMERİKA MEKTUPLARI
Joachim Zelter

NİNNİ
Chuck Palahniuk

İŞKENCE BAHÇESİ
Octave Mirbeau

BETTY BLUE
Philippe Djian

SIKIGÖZETİM
Jean Genet

PARAVANLAR
Jean Genet

ERSKİNE'NİN KUTUSU
Kym Lloyd

BROOKLYN'E SON ÇIKIŞ
Hubert Selby Jr.

CENAZE MERASİMİ
Jean Genet

TEKİNSİZ
Chuck Palahniuk

YOLDA
Jack Kerouac

LANETLİLERİN SAÇ STİLİ
Joe Meno

ZEN KAÇIKLARI
Jack Kerouac

YERALTISAKİNLERİ
Jack Kerouac

ÇARPIŞMA PARTİSİ
Chuck Palahniuk

BİR DÜŞ İÇİN AĞIT
Hubert Selby Jr.

SUÇLULUK KİTABI
Kym Lloyd

ÖLÜM PORNOSU
Chuck Palahniuk

BÜYÜK MAYMUNLAR
Will Self

LAZZARO, DIŞARI ÇIK
Andrea G. Pinketts

BİZ RÜYA GÖRÜRKEN
Clemens Meyer

ÇAMUR KRALININ KIZI
Birgitta Trotzig

HÜCRE
Hubert Selby Jr.

PİGME
Chuck Palahniuk

Vahşi Oğlanlar

Tío Mate
Gülümsüyor

Kamera, Mexico City'nin kenar mahallelerinde çalılıklar, moloz yığınları ve bitmemiş inşaatlarla dolu bir alanın üzerinde uçan bir akbabanın gözü.

Duvarları ve merdivenleri olmayan beş katlı bir bina... işgalciler derme çatma evlerini kurmuş... katlar birbirine portatif merdivenlerle bağlanıyor... köpekler havlıyor, tavuklar gıdaklıyor, kamera üzerinden süzülüp geçerken çatıda bir çocuk otuz bir hareketi yapıyor.

Yere yaklaşınca kendi kanatlarımızın gölgelerini, devedikenleriyle dolu tamtakır depoları, çatlamış betondan, metal bitkiler

gibi filizlenen paslı demir çubukları, güneşte parıldayan kırık bir şişeyi, üzerinde bok lekeleri olan renkli çizgi romanları görüyoruz; çömelip duvara yaslanmış Kızılderili bir oğlan, üzerine kırmızıbiber serpiştirilmiş bir portakal yiyor.

Kamera aniden yakınlaşarak, mor, sarı, pembe renkli parlak pezevenk gömleklerinin bir ortaçağ kalesinin bayrakları gibi dalgalandığı balkonlarla dolu, kırmızı tuğlalı harabe bir apartmanın üzerinden geçiyor. Balkonlarda gözümüze çiçekler, köpekler, kediler, tavuklar, iple bağlanmış bir keçi, bir maymun ve bir iguana çarpıyor. *Vecino*'lar[1] balkon demirlerine yaslanmış, dedikodu yapıyor; bir yandan da yağ, kerosen ve şeker pişiriyorlar. Her yıl farklı figüranlarla oynanan eski bir halk oyunu bu.

Kamera bir kavis çizerek, çıplak gökyüzüne bakan iki balkonun bulunduğu en üst kata çıkıyor. Balkonlar tam olarak birbirinin üzerinde değil; üstteki balkon biraz daha içeride kalıyor. Kamera burada duruyor.. VE SAHNE.

Parlak, rüzgârlı bir sabah; Çin-mavisi bir yarımay hâlâ gökyüzünde asılı. Tía Dolores'in *maricón* oğlu Joselito, yağmur suyu deposunun yanına dayadığı bir aynanın karşısında bir yandan şarkı söylerken, bir yandan da sabah rüzgârında göğsündeki uzun, ipeksi kılları tıraş ediyor.

"*NO PEGAN A MIO* " ("VURMA BANA.")

Tabaklardaki kaşıkları tıkırdatan ve pencere camlarını titreten tahammül edilemez bir ses bu. *Vecino*'lar suratlarını asıp homurdanıyor.

"*El es puto que canta.*" ("İbne şarkı söylüyor.")

"Dolores'in oğlu" diyen kadın haç çıkarıyor.

Genç bir adam kendini umutsuzca, karısının üstünden atıyor.

"*No puedo con eso puto cantando.*" ("Bu ibne şarkı söylerken yapamıyorum.")

"Dolores'in oğlu. Kem gözlünün teki.

1 İspanyolca komşu. (ç.n.)

"*NO PEGAN A MIO*" diye şarkı söyleyen Joselito'nun yüzü, bütün odaların duvarına yansıtılıyor.

Felçli, yaşlı bir adamı ve Joselito'nun "*NO PEGAN A MIO*" diye çığlık atarken yamulan yüzünü gösteriyor kamera çekimi.

"Onun, Dolores'in oğlu olduğunu unutma.

"Ve Lola'nın 'Minik Kedicikleri'nden biri...

Tía Dolores, gazete-tütün büfesi işleten yaşlı bir kadın. Belli ki Joselito onun "mesleki" çocuğu

En üstteki balkonda, kocası ve bütün erkek kardeşleri haşhaş tohumu yetiştirmekten hapsi boyladığı için, dağlardan yeni dönmüş olan Esperanza var. Kolları bir güreşçininkini andıran ve dişlek ağzından homurtu eksik olmayan devasa bir kadın Esperanza. Balkon duvarının üzerinden eğiliyor.

"*Puto grosero, tus chingoa de pelos nos soplan en la cocina.*"

("Aşağılık ibne, o boktan kılların yemeğimize konuyor.")

Kamera çekimi, kılların baharat gibi çorbanın üzerine serpildiğini ve bir omletin üzerine konduğunu gösteriyor.

"*Grosero*" yakıştırması Joselito'ya çok ağır geliyor. Hızla dönüyor ve bu esnada göğsünü kesiyor. Bir El Greco tablosundaki, ölmek üzere olan bir aziz gibi, yarayı çilekeş bir kederle kavrıyor. "*MAMACITA*" diye iç geçiriyor ve göğsünden damlayan kanlarla balkonun kırmızı fayanslarına yığılıyor.

Bunun üzerine Tía Dolores merdivenin altındaki gizli barınağından –eski gazete ve dergilerle dolu sıçan yuvasından– çıkıyor. Şeytani gözleri karmaşık bir takvimin üzerinde dolanıyor; bu hesaplamalar, her gece öfleyerek, cıvıldayarak, kıkırdayarak ve astroloji dergileriyle birlikte yatağının etrafına yığılmış defterlere yazarak yuvasında oturan Tía Dolores'i saatlerce meşgul ediyor... "Yarın ay gözüm dolunaya dönecek... Bu güç tablosu o kadar detaylı ki yükselen bir gözden emin olmak için günü saati dakikayı ve saniyeyi bilmesi gerekiyor ve bu nedenle yanında kayışlı ve zincirli çeşit çeşit saat ve güneş saati taşıyor. İki gözünü farklı hareket ettirebiliyor; birini saat yönünde döndürürken diğerini aksi yönde döndürebiliyor ya da kızgın kırmızı damarlarla bezen-

miş bir gözünü dışarı, çenesine doğru çıkarırken, diğer gözü gizemli bir gri oluk içinde geriye doğru çekilebiliyor. Son zamanlarda *"ojos dulces"* ("tatlı gözler") için bir takvim hazırladı ve bir şifacı olarak ün kazandı; gerçi Tío Mate, onun bir tatlı gözündense on şeytani gözünü tercih edeceğini söylüyor. Ama Tío geçmişte yaşayan, buruk bir yaşlı adam ne de olsa.

Dolores feci bir savaş makinesi; saliselerle işleyen bir zamanlamaya ve büfesinin reflektör diskine bağlı çalışan bir taret silahı. Sürpriz karşılaşmalar için tasarlanmış biri değil.

Amerikalı turist sahneye giriyor. Kendisinin iyi bir herif olduğunu düşünüyor ama bu iyi herifi tıraş etmek için aynaya baktığında şunu kabul etmek zorunda kalıyor: "Diğerleri benden farklı ve ben onları pek sevmiyorum. Bu düşünce diğerlerine karşı kendini suçlu hissetmesine neden oluyor. Tía Dolores kötülük pelerinine daha bir sarılıyor ve ona buz gibi bir kınamayla bakıyor.

"Buenas días señorita."

"Desea algo?"

"Sí... Tribune... Tribune Americano...

Dudaklarını sessizce büzerek *Herald Tribune*'ü katlıyor ve ona uzatıyor Dolores. Amerikalı turist de kadının gözleriyle yaptığı şeyi izlememeye çalışarak, bozuk para arıyor cebinde. Aniden eli cebinden fırlıyor ve bozuk paraları kaldırıma saçıyor. Almak üzere yere eğiliyor.

Bir çocuk ona bozuk para uzatıyor.

"Gracias... Gracias."

Çocuk ona soğuk bir nefretle bakıyor. Elinde bozuk paralar, öylece duruyor Amerikalı turist.

"Es cuanto?"

"Setenta centavos."

Dolores'e bir pezo uzatıyor. Dolores parayı bir çekmeye bırakıyor ve para üstünü adama doğru ittiriyor.

"Gracias... Gracias...

Dolores adama buz gibi bakıyor. Adam yürüyüp gidiyor. Yolu yarıladığında bağırmaya başlıyor.

"O KART OROSPUYU ÖLDÜRECEĞİM.

Gölge boksu yapmaya ve eliyle nişan almaya başlıyor. İnsanlar durup bakıyor

Çocuklar arkasından bağırıyor.

"Ospu çocuu manyak Ameyikalı."

Bir polis sarsak sarsak ona yaklaşıyor.

"Señor oiga...

"KART OROSPU... KART OROSPU."

Kızıl bir sis içinde vahşice saldırıyor; gömleğinin üzerindeki kan kurumuş.

Sahneye hamile bir kadın giriyor. *Life*'ın İspanyolca baskısını istiyor Doğrudan kadının karnına bakan Dolores'in gözleri kararıyor ve kafasının içinde ters dönüyor

"Nacido muerto" ("Ölü doğmuş") diye fısıldıyor kadının yanında bitiveren Tío Pepe.

"Tatlı göz" günlerinde Dolores büfesini çiçek tezgâhına çeviriyor ve gülümseyerek oturuyor orada dünyanın en tatlı yaşlı çiçekçisi olarak.

Yüzü bandajlanmış, kolu alçıya alınmış bir halde Amerikalı turist giriyor içeri.

"Ah! Amerikalı beyefendi *Tribune* istiyor. Bugün çiçek satıyorum ama bu gazeteyi sizin için ayırmıştım."

Yüzüne zarif bir ışık yayan bir gülümsemeyle gözleri kırışıyor Dolores'in.

"Aquí señor, muchas gracias."

Gazetede hafif bir gül kokusu var. Bozuk paralar Amerikalı turistin elinde zıplıyor.

Para üstünü veren Dolores, turistin avcuna bir bozukluk sıkıştırıyor ve parmaklarını kapatıyor.

"Bu size şans getirecek, señor."

Yürüyüp uzaklaşıyor turist, çocuklara gülümseyerek; çocuklar da ona gülümsüyor... "Sanırım bu yüzden buraya geldik... bu çocuklar... oradaki o yaşlı çiçekçi hanımefendi...

Erkek çocuğu ölü doğan kadın giriyor içeri. Çocuğunun mezarı için çiçek almaya gelmiş. Tía Dolores üzgün üzgün başını sallıyor.

"Pobrecito." ("Zavallı küçük şey.")

Kadın bir bozukluk uzatıyor. Tía Dolores, kadının elini geri itiyor.

"No señora... Es de mío...

Fakat zamanlama takvimi sürekli bir kostüm ve karakter değişimi gerektiriyor... "Tatlı gözüm ayla birlikte silinip gidiyor... O gün Amerikalı turist, oteline vardığında tam bir çöküntü içersindeydi; zira berbat bir sokak çocuğu, "Osspu çocuğu adi ibne, o sikik götüne şaplaa patlatcam" diye bağırarak onu büfeden itibaren takip etmişti

Bazen kulübesinin yarısı büfe, diğer yarısı da çiçek tezgâhı oluyor ve Dolores ikisinin arasında oturuyor; tatlı gözü bir yanda, büfe gözü diğer yanda. Saniyede yirmi dört kez tatlı ve şeytani arasında gidip gelebiliyor; gözleri bir yuvadan diğerine sıçrıyor

Tía Dolores, geçmiş zaferlerinin verdiği özgüvenle, yaşlı şişko bir kuş gibi balkonda paytak paytak yürüyor.

"Pobrecito." Var gücüyle Joselito'nun kafasına vuruyor.

"Maricón[2] oğluna söyle evde tıraş olsun.

Üç saate birden hızlı bir bakış atan Dolores, korkunç gözüne meydan okuma cüreti gösteren bu görgüsüz köylü karıyla yüzleşmek için başını çeviriyor.

"Vieja loca, que haces con tu ojos?" diye hırlıyor Esperanza.

"Tu te pondrás ciego como eso." ("Seni gidi yaşlı manyak, ne yapıyorsun gözlerinle öyle? Kendini kör edeceksin böyle.")

Dolores "TÍO PEPE" diye inliyor ve dertli oğlunun yanına çömeliyor.

Tío Pepe de, önündeki gri, uzun ipi bağlamak suretiyle pantolonunu toparlayarak birdenbire beliriveriyor. Mülayim görünümünün altında ruhu nefret ve talihsizliğin çiğ rüzgârlarıyla

2. İspanyolca eşcinsel erkek. (ç.n.)

savruluyor. Gazeteleri dikkatle okuyor, kendi *"sugestiónes"*[3]larıyla neden olduğunu düşündüğü kaza, felaket ve suçlardan şeytani bir haz alıyor. Yaptığı büyü, gazetelerde gördüğü güçlü ifadeleri fısıldamaktan ibaret: ...hayatta kalan olmadı... ölüm cezasına çarptırıldı. nedeni bilinmeyen yangın... yanmış cesetler..." Bunları, insanların dikkatinin dağınık olduğu kalabalık yerlerde ya da daha iyisi, uyuyan veya içkiden sızmış birilerinin kulağına fısıldıyor. Eğer etrafta kimse yoksa ve başarısızlığa uğrayacağından da eminse, testislerini sıkıştırarak, parmak eklemini gözüne sokarak ya da ellerini kulaklarının üzerinde birbirine vurarak *"sugestiónes"*larını pekiştiriyor.

İşte parkta, bir bankta uyuyan bir adam. Tío Pepe yaklaşıyor. Adamın yanına oturup bir gazete açıyor. Adamın üzerine doğru eğilip kulağına okuyor, yoğun, yapışkan bir fısıltıyla.

"No hay supervivientes." Adam huzursuzca kıpırdanıyor.

"Muerto en el acto." Adam kafasını sallıyor ve gözlerini açıyor. Her iki elini de gazetenin üstüne koymuş olan Tío Pepe'ye şüpheci gözlerle bakıyor Ayağa kalkıyor, ceplerini yokluyor ve yürüyüp gidiyor.

Küçük bir parkta uyuyan genç biri var. Tío Pepe genç oğlanın kafasının yanına bir bozukluk düşürüyor. Bozukluğu almak için eğilirken, *"Un joven muerto"* ("ölü bir genç") diye fısıldıyor.

Vecino'lar birçok kez onu uyuyan kişinin yanından kovalıyor ve Tío da çaresiz bir sırıtışla sarı dişlerini gösterip, yaşlı bir akbaba gibi sekerek uzaklaşıyor. Şimdi, sarhoş kusmuğundan oluşan yeni avına yaklaşıyor; duvarın önüne yığılmış yakışıklı adamın, pantolonu çişten yol yol olmuş. Adamı yerden kaldıracak gibi ona doğru eğilip, iki kulağına da defalarca, *"Accidente horrible"* diye fısıldıyor Tío Pepe... Doğrulup, yüksek perdeden tiz bir sesle *"EMASCULADO EMASCULADO EMASCULADO"* diye bağırıyor ve adamı kasığından üç kere hafifçe tekmeliyor.

Bir paçavra yığınının arasında uyuyan yaşlı, sarhoş bir kadın buluyor, ağzının ve burnunun önünde el çırparak, *"Vieja borracha asfixiado"* ("yaşlı sarhoş kadın boğularak öldü") diye fısıldıyor.

3. İspanyolca etkilemek fiilinin ikinci tekil şahıs çekimi. (ç.n.)

Başka bir sarhoş da alev almış çalılara tehlikeli derecede yakın bir mesafede uyuyor.

Tío Pepe, adamın öne doğru uzanan elinin üzerine yanan bir sigara izmariti atıyor ve yere çömelerek yapış yapış bir sesle, "*Cuerpo carbonizado... Cuerpo carbonizado... cuerpo carbonizado.* diye fısıldıyor. Kafasını geriye doğru atıp kurumuş çalılara, devedikenlerine, rüzgâra şarkı söylüyor: "*Cuerpo carbonizado... cuerpo carbonizado... cuerpo carbonizado...*"

Kafasını kaldırıp Esperanza'ya korkunç bir gülümsemeyle bakıyor.

"Vay be! Taşralı kuzenim erken kalkmış." Bir yandan da küçük bir melodi mırıldanıyor.

"*Resbalando sobre un pedazo de jabón...* ("Bir parça sabuna basıp...") "*...se precipito de un balcón.*" ("...balkona yığıldı.")

Esperanza o devasa kolunu küçümser bir kavis çizerek sallıyor ve Tío Pepe, Dolores ve Joselito'nun üzerine kirli su sıçratarak balkon duvarına ıslak bir havlu seriyor. Omzunun üzerinden alaycı alaycı gülümseyip, içeri girmek üzere arkasını dönüyor.

Alt balkondaki mağlup takım üyeleri yaralarını temizleyip, intikam planları yapıyor.

"Önümüzdeki Perşembe saat 9:23'te onu büfemin önünde bir yakalarsam..."

"Eğer onu bir *borracho*[4] yakalarsam..."

"*Pistolero*'[5]lara kurşunlatacağım onu

Joselito'nun bu böbürlenişi Lola La Chata ile olan özel ilişkisine dayanıyor. Lola La Chata, Esperanza ile aynı kayadan yontulmuş 150 kiloluk bir dev. Pezevenklere, hırsızlara ve fahişelere eroin satıyor ve mangırları devasa memelerinin arasında saklıyor.

Joselito'nun müptela bir erkek arkadaşı vardı, Lola'yla o tanıştırmıştı onu.

Joselito bir tavuskuşu gibi cıyaklayarak flamenko dansı yapmıştı. Lola kahkahalar atmış ve onu "Küçük Kedicikleri"nden biri

4. İspanyolca sarhoş. (ç.n.)
5 İtalyanca silahşor, silahlı haydut. (ç.n.)

olarak evlat edinmişti. Joselito, görkemli bir tören havası içerisinde, Lola'nın eroinden acılaşmış o harika mor memelerini emmişti. Lola'nın, iki "Küçük Kediciği" memelerini emerken müşterilere servis yapması görülmedik şey değildi.

Esperanza içeri girmek için arkasını döndüğü esnada, ağır briyantin kokuları içinde, pezevenk tipli altı delikanlı kapıdan ani bir hücumla çıkıyor ve balkondan sarkarak Joselito'ya hakaretler yağdırıyor

Bunun üzerine, bocalayan alt balkona takviye kuvvetler geliyor. Tío Mate kasıla kasıla yürüyor, çömezi Ka El Mono da onu takip ediyor.

Tío Mate, silahında önceden öldürdüğü geyiklere ait on iki çentik bulunan eski bir tetikçi. Gözleri solmuş, gri bir flanel gömlek renginde olan hayaletimsi, sıska bir adam. Üzerinde siyah bir takım elbise ve başında siyah bir kovboy şapkası var. Ceketinin altında, 17.5 santim namlulu, kurma horozlu 44'lük bir kırma Smith & Wesson ince beline kayışla bağlanmış. Tío Mate ölmeden silahına bir çentik daha atmak istiyor.

"Geyik" (*un "venado"*) tabiri, Kuzey Meksika'nın, cesedin genellikle karakola bir atın üstüne geyik gibi atılmış bir halde getirildiği dağlık bölgelerinden geliyor.

Başkentten yeni gelmiş genç bir bölge savcısı. Tío Mate yerel kültüre dair bir ders vermek için yanına uğramış.

Tío Mate (sigara sararak): "Size bir geyik göndereceğim, *señor abodago*."

Bölge savcısı ("güzel bir jest" diye düşünerek): "Şey, çok teşekkür ederim, eğer çok zahmet olmayacaksa.

Tío Mate (sigarayı yakıp, dumanını üfleyerek): "Hiç sorun değil, *señor abodago*. Benim için bir zevk."

Tío Mate 44'lüğünün namlusunun üzerinden sigarasının dumanını üflüyor ve gülümsüyor.

Adam, eyerin üzerine atılmış bir halde getiriliyor. Alık suratlı bir Kızılderili polis yürütüyor atı. Bölge savcısı dışarı çıkıyor. Polis, başıyla arkasını işaret ediyor: *"Un venado."*

Tío Mate Kuzey Meksika'daki zengin toprak sahiplerinin *pistolero* ailesi olmuştu. Yanlış başkan adayını desteklediklerinde, yapılan kamulaştırmalardan ötürü aile çökmüş ve Tío Mate de başkentte akrabalarıyla birlikte yaşamaya başlamıştı. Odası çıplak, beyaz bir hücre: Bir çocuk karyolası, bir sandık ve haritalarını, sekstantını ve pergelini koyduğu küçük bir tahta kutu var odada. Her gece 44'lüğünü temizleyip yağlıyor. *Patrón*'un, "talihsiz kardeşi General"i öldürmesi için ona verdiği el-yapımı güzel bir silah bu. Nikel kaplama silahın şarjör ve namlusunun üzerine av sahneleri işlenmiş. Kabzası beyaz porselenden yapılma, üzerinde de iki mavi geyik başı var. Tío Mate'nin, silahını yağlayıp, beklemekten başka yapacak bir şeyi yok. Uzak, madeni bir sakinlikle gözlerinde parlıyor silah. Haritaları ve araç gereçlerini yeşil keçeden bir oyun masasının üzerine yayıp, balkonda saatlerce oturuyor. Gökyüzündeki akbabaları takip ederken sadece gözleri hareket ediyor. Arada sırada haritanın üzerine bir çizgi çiziyor ya da not defterine rakamlar karalıyor. Her Bağımsızlık Günü'nde *vecino*'lar toplanıp, Tío Mate'nin 44'lüğüyle gökyüzünden bir akbaba indirmesini izliyor. Tío Mate haritalarına başvuruyor ve bir akbaba seçiyor. Gözlerini uzak hedefe kilitlemiş, kafası ise bir sağa bir sola hafifçe hareket ediyor, derken nişan alıp ateş ediyor: kara tüyleri gökyüzünden aşağı süzülen bir akbaba. Tío Mate'nin hesaplamaları o kadar kusursuz ki tüylerden biri balkona doğru sürükleniyor. Tüy Getiricisi olan El Mono bu tüyü Tío Mate'ye getiriyor. Tío Mate tüyü şapkasının şeridine takıyor. On beş kara yıl var şeridinde.

El Mono beş yıldır Tío Mate'nin Tüy Getiricisi. Yüzleri hemhal olana kadar balkonda saatlerce oturuyor El Mono. Onun da kendi küçük haritaları ve pergeli var. Gökyüzünde uçan akbabaları vurmayı öğreniyor. On üç yaşında çevik bir oğlan olan El Mono binanın her yanına tırmanıp, *vecino*'ları gözlüyor. Küçük mavi bir kasketi var; kasketi çıkardığında *vecino*'lar bozukluk atmak için başına üşüşüyor. Aksi takdirde yakın zamanda iktidarsız kalmış biri gibi davranacak, zorlu bir bağırsak hareketi yaptıracak ve herkesin mesajı alacağı kadar kesin bir kuku-yalama hareketi yapacak.

El Mono gözleriyle bir pezevengi seçiyor. Mum yağlar gibi bir hareket yapıyor. Pezevenk nutku tutulmuş bir halde dudaklarını yalıyor; gözleri korkudan fal taşı gibi açılmış. Şimdi El Mono mumu kıçına sokar gibi yapıyor; cam gibi parlak gözleri yuvalarında dönerken, *"Sangre de Cristo...* diye inliyor. Pezevenk herkesin gözü önünde olduğu yere çakılıp kalıyor. Joselito olduğu yerden sıçrıyor ve muzaffer bir fandango yapıyor. Tío Mate karşısında huşuya kapılan ve yakın zamanda iktidarsız kalmaktan, zorlu bir bağırsak hareketinden ve kuku-yalamaktan korkan pezevenkler, kafaları karışmış bir halde geri adım atıyor.

Tío Paco can yoldaşı, uyuşturucu taciri Fernández'le üst balkonu kolluyor. Tío Paco kırk yıldır garsonluk yapmakta. Çok fakir, çok gururlu, bahşişleri küçümser, tek derdi dalgasını geçmektir. Yanlış sipariş getirir ve müşteriyi suçlar, en kirli havluyu kullanır, "Şirket bize ödüyor" diyerek bahşişleri elinin tersiyle iter. Müşterilerin ardından *"Le service n'est-ce pas compris"* diye bağırır. Pulman George ile çalışmış, dükkânda elini kolunu sallayarak yürüme sanatını öğrenmişti:

Sessiz bir Amerikalı'nın apış arasına dökülen kahve.

Ve onun yanından geçen garsonun vay haline:

Tepsi havaya uçar. Zengin, şık giyimli müşteriler fincan ve bardaklardan kaçmaya çalışır. Fundador şişesi yere düşüp kırılır.

Fernández yeniyetmelerden, pop starlardan, *beatnik*lerden, turistlerden, ibnelerden, suçlulardan, aylaklardan, orospulardan ve uyuşturucu bağımlılarından nefret eder. Tío Paco da nefret eder bu tiplerden.

Fernández polisleri, rahipleri, ordu mensuplarını, itibarlı zengin insanları sever. Tío Paco da onları sever. Onlara hızlı ve iyi servis yapar. Ama onların hayatlarında utanç verici hiçbir şey olmamalıdır.

Gazetede çıkan bir skandal haberi, servis için uzun süre beklemek anlamına gelebilir.

Müşteri sabırsızlanır. Öfkeli bir hareket yapar. Basınçlı bir soda şişesi yere çarpılır.

İkisinin de en bayıldığı şey, nefret edilen sınıfların mensuplarını aşağılamak ve polise bilgi sızdırmaktır.

Fernández bir morfin reçetesini tezgâhın arkasına fırlatıyor.

"No prestamos servicio a los viciosos. ("Uyuşturucu bağımlılarına servis yapmıyoruz.")

Tío Paco bir pop starı ve nikâhsız eşini görmezden geliyor, ta ki o buz gibi tatsız mesaj ruhlarına sızana kadar:

"Sizin gibileri burada istemiyoruz."

Fernández elinde bir reçete tutuyor. Otuzlarının sonunda, tombul bir tip kendisi. Siyah gözlüğünün ardındaki gözleri sarı ve huzursuz. Telefondaki sesi kısık ve telaşlı:

"Receta narcótica falsificado." ("Narkotik bir reçete ele geçirildi.")

"Reçeteniz bir dakika içinde hazır olacak, *señor"*

Tío Paco bir masayı silmek için durup fısıldıyor: "Bavulda marihuana var... kapının yanındaki masa... Polis hafifçe eline vuruyor.

Polis dostları için yaptıkları hizmetten ötürü ne Tío Paco ne de Fernández bir ödül kabul ediyor.

Beş yıl önce en üst kata yerleşmeye geldiklerinde, Tío Mate onları bir kez koridorda görmüştü.

"Aynasız-düşkünü piç kuruları" demişti o sakin, kati sesiyle

Onlara tekrar bakma fırsatı olmamıştı. Tío Mate'nin sevmediği herkes çok geçmeden, Tío Mate'nin bölgesinin dışında kalması gerektiğini öğrenir.

Fernández duvara doğru bir adım atıyor,, karısı da yanında bitiveriyor; gözleri sarı, dişleri altınrengi. Kızı da hemen beliriyor. Bir bıyığı ve kıllı bacakları var. Fernández, aile portresine hor görerek bakıyor

"Criminales. Maricónes. Vagabundos. Sizi polise ihbar edeceğim.

Tío Paco, keyifsiz, keskin bir nefret patlamasıyla bütün buruk, yaşlı adamları etrafına topluyor. Joselito dans etmeyi bırakıyor ve solmuş bir çiçek gibi boynunu büküyor. Tío Pepe ve Dolores ehvenişer sayılır. Sabah fareleri gibi sinsice ve ürkekçe geri çekiliyorlar. Tío Mate gökyüzündeki akbabaların izini sürerek yaşlı garsonun ardındaki uzak bir noktaya bakıyor. Boş ve soğuk bir

ifadeyle öylece duruyor El Mono. Fernández ve Tío Paco'yu taklit etmeyecek.

Ve şimdi de, gezici karnavaldan emekli şişman bir hanımefendi olan Tía María, devasa cüssesini iki bastonla destekleyerek aşağıdaki balkona çıkıyor. Tía María bütün gün şekerleme yiyip aşk öyküleri okuyor ve çikolata bulaşmış, yapışkan kartlarla iskambil falı bakıyor. Yoğun bir tatlılık yayıyor etrafına. Bu hüzünlü ve bastırılamaz tatlılık ondan yangın söndürme köpüğü gibi yayılıyor. *Vecino*'lar kaderci bir bakışla, deprem ya da volkan gibi doğal bir felaket olarak gördükleri bu tatlılıktan korkuyor. "Meryem'in Şekeri" diyorlar ona. Bir gün kontrolden çıkıp, bütün şehri bir pastaya çevirebilir.

Tía María yukarıya, Fernández'e bakıyor; hüzünlü, kahverengi gözleri onu çikolata yağmuruna tutuyor. Tío Paco çaresizce ona üstünlük sağlamaya çalışıyor ama Tía María meme uçlarından ona kiraz likörü fışkırtıyor ve her tarafını pembe kremayla kaplıyor. Tío Paco düğün pastalarının üzerindeki, şekerden yapılmış o küçük adamlardan biri oldu şimdi. Tía María onu daha sonra yiyecek.

Şimdi de kör, piyango bileti satıcısı Tío Gordo, devasa cüssesini yuvarlayarak üst balkonda beliriyor. Tekerlekli sandalyesi bir savaş arabası; hırlayan kara köpeği de yanında. Tío Gordo'nun aldığı bütün paraları kokluyor köpek. Yırtık bir banknot karşısında uğursuz bir hırıltı çıkarıyor, sahte parayla karşılaşınca da veren adamın kolunu güçlü çenesiyle kırıyor, bacaklarını olduğu yere sabitliyor ve adamı polis gelinceye kadar orada tutuyor. Köpek balkon duvarına sıçrıyor ve fosfor gibi ışıldayan gözlerle havlayıp, hırlayıp, dikelirken pençelerini duvarın kenarına geçiriyor. Tía María iç çekiyor ve bütün şekeri akıp gidiyor. "Gözü dönmüş köpeklerden" ölesiye korkuyor. Köpek aşağı balkona atlamaya hazır görünüyor. Tío Mate köpeğin bedeninin izleyeceği yörüngeyi hesap ediyor. Havada öldürecek onu.

Tío Pepe başını arkaya doğru atıp uluyor:

"Perro attropellado para un camión." ("Kamyon köpeği ezdi.")

Köpek öğle vakti tozlu bir caddede, kırık arka ayaklarını sürüklüyor.

Köpek, Tío Gordo'ya sokulup sızlanmaya başlıyor.

Ajan González *"Chingoa"* diye mırıldanarak uyanıyor; beyninde meskalin dumanları tütüyor. Polis ceketini ilikleyip 45'liğini beline taktıktan sonra, üst balkonun duvarına yaslanıyor.

González haysiyetini kaybetmiş, kırgın bir adam. Bütün *vecino*'lar onun Tío Mate'den çok korktuğunu ve ondan kaçınmak için yolunu değiştirdiğini biliyor. El Mono her iki rolü de oynamıştı.

González aşağı bakıyor; Tío Mate aşağıda onu bekliyor. Ensesindeki tüyler diken diken oluyor González'in.

"CHINGOA.

45'liğini hızla çıkarıp iki el ateş ediyor. Kurşunlar Tío Mate'nin kafasının yanından ıslık çalarak geçiyor. Tío Mate gülümsüyor. Zarif bir hareketle nişan alıp ateş ediyor. Ağır kurşun, González'i açık ağzından yakalıyor ve damağına doğru hızla ilerleyip, ardında iri bir tutam dikilmiş saç bırakarak kafasının arkasından çıkıp gidiyor. González balkon duvarının üzerine yığılıyor Dikilmiş saçlar gevşiyor ve kafasından aşağı sarkıyor. Balkon duvarı at gibi sallanmaya başlıyor 45'liği alt balkona düşüyor ve ateş alıyor.

Kurşun kamerayı kırıyor. Kırk beş derecelik bir açıyla eğilmiş, her iki balkonu da gösteren donuk bir kare. Balkon duvarına yığılıp kalmış, öne doğru kayan González, üst balkondan düşmekte olan tekerlekli sandalye, alçıya alınmış bacakları üzerinde aşağı kayan köpek, yukarı tırmanmaya çalışırken aşağı kayan *vecino*'lar.

"BANA ON ALTI YAŞIMI GERİ VER.

Kameraman kendinden geçmiş bir halde çekim yapıyor: Pezevenkler cam gibi parlak gözlerini devirerek çığlık atıyor; Esperenza aşağıya, Meksika toprağına doğru alaycı bir bakışla gülümsüyor; şişman kadın doğrudan doğruya aşağı düşüyor ve pembe eteği etrafında kabarıyor; Tía Dolores bir oyuncak bebek gibi tatlı ve şeytani bir edayla kırptığı gözlerini aşağı doğru kaydırıyor; köpek parıldayan boş gökyüzü boyunca düşüyor.

Kamera, döne döne gittikçe yükselen akbabaları izlemek için alçalıp yükseliyor, kıvrılıyor ve kayıyor.

Son sahne: Uzayın buz gibi karanlığında Tío Mate ve El Mono'nun hayalet yüzleri. Uzaktaki sönük, titrek yıldızlar yanaklarına gümüşi küller püskürtüyor. *Tío Mate gülümsüyor.*

Şef
Gülümsüyor

Marakeş 1976... Medina'da bir Arap evi. Esrar tüttüren yaşlı, cazibeli Fatma, oynaşıyla mutfakta çay içiyor. Burada, bir filmin orta yerinde kendimi aktörlerden biri olarak buluyorum. Şef, akşam yemeği için beni evine çağırmıştı.

"Sekiz civarı, Rogers."

Beni avluda, bir yandan bir kâse yeşil salatayı karıştırarak karşıladı; kalın biftekler mangal kömürü üzerine serilmişti.

"Kendine bir içki al, Rogers." İçkilerin bulunduğu servis arabasını işaret ediyor.

"Tabii ki kif de var eğer istersen.

Kendime az içki hazırladım ve kifi reddettim.

"Başımı ağrıtıyor"

Şefi Arap ahbaplarıyla kif içerken görmüştüm ama bu bana kif içme ehliyeti vermemişti. Ayrıca başımı ağrıtıyor.

Şefin bugünkü kapak hikâyesi, Kuran'ı Provencal'a[1] çeviren eksantrik, yaşlı bir Fransız *comte* ve şef bazen ölçüyü kaçırıp misafirlerini katatonikleştiresiye sıkabiliyor. Bak işte, gerçekten Provencal ve Arapça biliyor. Böylesine gerçek bir gizli görev için yıllarca çalışmalısın. Şef bugün ölçüyü kaçırmıyordu. Samimi davranıyordu. "Adımlarına dikkat et, Rogers" dedim kendi kendime, sulu viskimden bir yudum alırken.

'Çok önemli ve eklemeliyim ki son derece de tehlikeli bir görev için biçilmiş kaftansın, Rogers.' Bu saçmalığa inandın mı?"

"Şey, efendim, etkileyici bir adam" dedim temkinli bir şekilde.

"Ucuz, yaşlı şovmenin teki o" dedi Şef. Oturdu ve bir eliyle kif piposunu doldurdu. Dumanı içine çekti ve dizine sokulan bir ceylanı dalgın dalgın okşayarak külü dışarı püskürttü.

'Komünistlerden bir adım önde olmalıyız; aksi halde herkesin çocuğu Çince öğreniyor olacak. Nasıl da boş laflar!"

Çekimser görünmeye çalıştım.

"Burada ne yaptığımıza dair herhangi bir fikrin var mı, Rogers?"

"Şey, yok efendim."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Karşındakileri istediğin noktaya çekene kadar asla ne istediğini söyleme. Sana bir belgesel izleteceğim."

İki Arap hizmetçi iki metrelik bir perdeyi getirip sandalyelerimizden üç metre uzağa, yukarı astı. Şef ayağa kalkıp düğmeleri açtı, ayarları yaptı.

Aynı anda aşağı ve yukarı bütün yönlere bakan kristal bir gözden görülen bir orman... altın gözlü yeşil bir yılana odaklanan yakın çekim... teleskopik mercekler iki devasa ağaç arasında bir

1 Fransa'nın güneyinde konuşulan eski Fransızca. (ç.n.)

kartalın pençesine yakalanan bir maymunu seçiyor. Maymun çığlık çığlığa götürülüyor. Kameranın ardında, her şeyi inceleyen bir böcek zekâsının olduğunu hissedebiliyorum; tarla ve kulübelerin ötesi nde piramitler var. Tarlalarda işçiler, elinde asa, başında başlık bulunan bir kâhyanın denetiminde mısır tohumu ekiyor. Bir işçinin yüzüne odaklanan, yakın plan çekim. Bir insanı insan yapan ne varsa, bütün duygu ve ruh bu yüzü terk etmiş. Geriye sadece bedensel ihtiyaçlar ve hazlar kalmış. Devlete ait akıl hastanelerinin arka koğuşlarında böyle yüzler görmüştüm Yemek, sıçmak ve mastürbasyon yapmak için yaşayan yüzler. Bu incelemeyi yeterli bulan kamera, işçilerin grup düzenini gözlemlemek üzere geri çekiliyor. İşçiler kuruluşun, onları gri bir parıltıyla kaplayan üç boyutlu filmi doğrultusunda hareket ediyor. Arada sırada kâhya gözleriyle ağırkanlı bir işçiye çekidüzen veriyor.

Bir sonraki çekim, tapınağın, sualtı ışığıyla kaplı bir odasını gösteriyor. Sarkık memeleri ve kurumuş testislerine kadar çıplak olan yaşlı bir rahip, yerdeki bir tuvalet oturağında bağdaş kurmuş şekilde oturuyor. Oturak, üzerinde dev bir çıyana dönüşen bir adamın resmedildiği dövmeler bulunan insan derisiyle kaplı. Çıyan, adamı içten içe yiyor; çığlık atan etten, bacaklar ve kıskaçlar çıkıyor. Çıyan şimdi de adamın çığlık atan ağzını yiyor.

"Çıyanla ölüme mahkûm edilen suçlu ve esirlerin bedenlerinin her santimine bu dövmelerden yapılıyor. Üç gün oruca terk ediliyorlar. Sonra güçlü bir afrodizyak verilerek dışarı çıkarılıyorlar; orgazm halinde derileri yüzülüyor ve parçalara ayrılmış bakır bir çıyana bağlanıyorlar. Çıyan müstehcen sevgi sözcükleri eşliğinde kor kömürlerden oluşan bir yatağa yerleştirilmiş. Rahipler yengeç kostümleriyle bir araya toplanıyor ve altın kıskaçlarla kabuğun içindeki eti yiyor."

Yaşlı rahip egzotik bir bilgisayarın canlı bir parçası gibi görünüyor. Omurgasındaki cerahatli soketlerden çıkan ince bakır kablolar zarif bir esintiyle salınıyor. Kamera, kabloları takip ediyor. Burada, küçük bakır bir kafeste bir akrep, eşini yiyor. Burada, bir tutsağın kafası yerde uzanıyor. Kırmızı karıncalar kafasında bir

tepecik oluşturmuş. Boş gözyuvarlarına girip çıkıyorlar. Ağzındaki tıkacın berisindeki dudaklarını yemişler. Delinmiş damağını yırtarak çıkan dilsiz, susturulmuş bir çığlık kanlı karınca yağmuruna tutuyor zemini. Açık yeşil akvaryumlarda insan rektumları ve cinsel organları başka etlere nakledilyor... bir prostat, pembe bir yumuşakçanın üzerinde gökkuşağı renkleri yayarak titriyor... iki yarı şeffaf semender ağırkanlı bir sapkınlık içinde kıvranıyor; altınrengi gözleri gizemli bir şehvetle parıldıyor... lezbiyen, elektrikli yılanbalıkları çamur bir düzlüğün üzerinde kıvranıp vajinalarını birbirine sürtüyor... soğansı bir bitkiden, uyarılmış meme uçları filizleniyor.

"Bedeni titreyen parçalara ayıracak kadar güçlü bir afrodizyak biliyorlar. Tatlı Ölüm alımlı gençlere ve bakirelere tahsis ediliyor. Bu harika, kadim halkın zengin bir yerel kültürü var Ben bu iyi şeyle, ayakkabı boyacısı, Meksikalı bir çocuk aracılığıyla tanıştım. Yoohoo Kiki. Çık dışarı da Bay Rogers'a ne kadar tatlı olduğunu göster.

Kiki utangaç, küçük bir hayvan gibi gülümseyerek kapının eşiğinde duruyor.

"Şu genç adama baksana... taş bebek gibi değil mi? Kullandığım en iyi, derin trans medyumlarından biri kendisi. Onun aracılığıyla kendimi bir Maya kabilesine ışınlayıp, yanımda resimlerle geri geldim. Her şey o kadar hummalıydı ki raporlarımda soğuttum meseleyi. Tek söylediğim şey bunun harika bir SGİ gibi olduğuydu SGİ, Sınırsız Güçte Silah için kullanılan koddur... Çocuk şu anda ısınıyor yine."

Yaşlı rahip ileri geri sallanıyor. Omurgasındaki kablolar havaya dikiliyor ve gözleri içeriden aydınlanıyor. Dudakları aralanıyor ve kuru bir böcek müziği vızıldayarak çıkıyor ağzından.

"Bu, resimlerle şarkı söylemek diye biliniyor. Temel ilke değişken akım. O yaşlı pislik, ses-altı, hatta belki de moleküler düzeyde, saniyede yirmi dört kez acı ve haz arasında gidip gelebiliyor, hazır kontrol çubuklarıyla yerlileri içeri dışarı, yukarı aşağı, şuraya buraya itekleyip kutsal kitaplarda sunulan, önce-

den hazırlanmış kalıplara sokuyor. Az sayıda şarkıcı doğru akım verebiliyor ama onlar da sadece acil durumlarda çağrılıyor. Az önce gördüğün kontrol sistemi çöktü. Aniden oluverdi, ne acı ne de haz hissedebilen koca bir kuşak doğdu. Diğer kabilelerden esir getirecek hiç asker yoktu; zira askerler kontrol makinesini tehlikeye atardı. Acı ve haz resimleri için tamamen, yerel suçlulara bel bağladılar. Son çare olarak da Eşsiz Sarı Yılan'ı çağırdılar."

Kehribar tahtında taşınıyor Yılan: mavi yılan gözler, sarı parşömen kâğıdını andıran deri, üst çeneye nakledilmiş iki uzun zehirli diş. Akım içinden geçerken öne ve arkaya doğru sallanmaya başlıyor. A.A.'dan D.A.'ya geçiyor. Şimdi, sarı uzun dişlerini gösterecek şekilde açık olan dudaklarından tiz bir siren[2] çığlığı yükseliyor.

ÖLÜM ÖLÜM ÖLÜM

Resimler çarpışıyor, gözlerinden sıçrıyor ve hem işçiyi hem de rahibi için için yanan parçalara ayırıyor.

ÖLÜM ÖLÜM ÖLÜM

Tiz bir siren çığlığı yükseliyor ve boş şehirlerin üzerine düşüyor.

"Çok az kişinin uygulamaya ehil olduğu bu eski Maya sırrı.

Yaşlı Sarı Yılan gibi böyle bir şarkıcı bir daha ne zaman gelir?"

"Şimdi Teknik Departman hepimizin çılgın yaşam tarzının menfur olduğunu düşünüyor.

'Bize çalışanları getirin' diyorlar, 'kesin veriler, rakamlar, elemanlar.'

'O soytarı ÖLÜMÜ bağlayın hatta. Mao'nun ve boğazkesenler çetesinin icabına bakın.

'Sarı Yılan'ın Washington D.C.'deki son yayınına bir bakıma yardım etme ayrıcalığına sahip oldum.

Pentagon'daki oda. Generaller, CIA, Dışişleri Bakanlığı o gelmiş geçmiş en hummalı çok gizli şey konusunda endişeleniyor; Stratejik Başkan ve NATO'ya bağlanan açık hat hazırda bekliyor.

2. Yunan mitolojisinde, şarkıları denizcileri aldatan büyüleyici deniz perisi. (y.h.n.)

Yaşlı Sarı Yılan dört denizci muhafız tarafından içeri getiriliyor. İleri geri sallanmaya başlıyor. Nefes olarak içine bebek sesleri çekiyor ve dışarı ölü fareler bırakıyor. Buğday tarlaları emip toz çanakları tükürüyor.

"Isınıyor sadece" diyor CIA görevlisi beş yıldızlı bir generale

Yaşlı Yılan D.A.'ya geçiyor bir kuyrukluyıldız gibi parlayarak

ÖLÜM ÖLÜM ÖLÜM

Resimler çarpışıyor ve çatırdayarak gözlerinden fışkırıyor.

ÖLÜM ÖLÜM ÖLÜM

Bir duvar patlayıp açılıyor ve çığlık atan, yüksek rütbeli subayları on sekizinci kattan yere döküyor.

ÖLÜM ÖLÜM ÖLÜM

Ve şimdi Yılan kırbacını gökyüzünde sallıyor.

Burada ÖLÜM'ü şirket polisi olarak işe alabileceklerini düşünen aptal aşağılık orospu çocukları yaşardı bir zamanlar... boş caddeler, rüzgârda uçuşan eski gazeteler, karanlığın ve kabloların iç içe geçtiği bir hışırtı.

Gece vakti St. Louis üzerindeki gökyüzünde Maya Ölüm Tanrısı gözlerinden yıldızlar fırlatarak Kazak dansı yapıyor. *Şef gülümsüyor*

Yaşlı Çavuş Gülümsüyor

Yeşil Rahibe talihsiz yolcuyu meşe ağaçları, yeşil otlaklar ve çiçek tarhları arasındaki kırmızı tuğladan manastırının önünde durdurdu.

"Ah içeri buyrun! Akıl hastanemi ve hastalarımız için yaptığımız harika şeyleri görün.

Onu çakıllı yoldan yukarı, manastır kapısına doğru götürüyor çiçeklerine işaret ederek.

"Çuhaçiçeklerim çok güzel, değil mi?"

Manastırın kapısını belindeki ağır, pirinç bir anahtarla açıyor. Uzun bir koridoru ve merdiven boşluğunu geçtikten sonra anahtarlarıyla başka bir kapıyı daha açıyor. Audrey'ye çıplak soğuk bir koğuşu gösteriyor, duvarlarda pastel boyayla yapılmış çizimler olan. Bir rahibe elinde cetvelle odayı arşınlıyor. Hastalar kil ve pastel boyalarla meşgul. Anaokulu gibi görünüyor burası ama çocuklardan bazıları orta yaşlı. Kapı, tık diye kapanıyor ve rahibenin sesi değişiyor.

"Şurada kil ve pastel boyalar bulacaksın. Her ne amaçla olursa olsun odadan ayrılmak için izin alman gerek.

"Şimdi buraya bak.

Teneke bir miğfer ve geniş, deri bir kemer takmış, göbekli bir muhafız, rahibenin yanında duruyor. Muhafız ona soğuk, çirkin bir nefretle bakıp, "Bob'u ve avukatlarını istiyor" diyor.

Saat altıda soğuk makarnadan ibaret tatsız bir yemek veriliyor; Audrey elini bile sürmüyor Akşam yemeğinden sonra gece rahibesi geliyor.

Çocuk karyolaları hastalar tarafından kuruluyor ve koğuş bir yatakhaneye dönüştürülüyor.

"Işıklar sönmeden önce lazımlık isteyen var mı?"

Anahtarları şakırdatıyor. Tuvalet kabinleri yatakhanenin bir köşesinde yer alıyor. Görevli rahibe kapıların kilidini açıyor ve açık bir kapının önünde durup soğuk gözlerle bakıyor

"Bak Coldcliff bir daha pisliğinle oynamaya kalkışma yoksa altı saatini mutfakta geçirirsin."

Yatakhanede bütün gece loş, dini bir ışık yanıyor.

Hastalar ince bir battaniyenin altında sırtüstü yatıyor. Ereksiyonlar gece rahibesinin elindeki keskin uçlu cetvelle cezalandırılıyor

Ve böylece yıllar geçti. Bazen özel bir tedavi yöntemi olarak bahçede doğa yürüyüşleri yapılıyor ve Bob da üç hırlayan çoban köpeği önderliğinde bahçede dolaşıyordu. Hastalar ayrıca bir peygamberdevesinin eşini yiyişini izleyebiliyordu.

Yeşil Rahibe tane tane, "Yalan şahitlik etmemelisin" derken, bir yandan da, müstehcen bölgelere müstehcen şoklar verebilen bir yalan makinesi eşliğinde günlük günah çıkarmaları dinliyordu

Bu günah çıkarmaları yeşil mürekkeple bir deftere yazıyor ve her hasta için de ayrı bir hesap defteri tutuyordu. Bir keresinde, çok rezil bir günah çıkarmanın ardından huşua kapılmış, genç bir rahibenin gözleri önünde tavana yükselmişti. Her gece, bir İsa elbisesi giyip, kafasında titreyen bir hale, genç bir rahibeyi hücresinde ziyaret ediyordu. Kendisini Sara Teaslade'nin şiirindeki rahibe olarak düşünmeyi severdi.

"Sonsuz şefkat sonsuz ironi, kapalı gözlerinde sonsuza dek gizli.

Uzun yalnızlığında çok iyi anlamış olmalı, bilge için bilgeliğin ne kadar boş olduğunu.

Yeşil Rahibe iflah olmaz bir hastalık hastasıydı ve bol bol afyon yutuyordu. Bunun sonucunda da kabız oldu, ki bu durum alımlı genç bir rahibeyi yüksek bir kalın bağırsak görevlisine dönüştürebilirdi. Bu rütbeyi her zaman İsa'nın, belden bağlamalı takma penisle yaptığı bir gece ziyareti takip ederdi. Gençliğinde Yeşil Rahibe, Bob'a bir sperm bankasına baskın yapmayı emretme fikrini kafasında evirip çevirmişti. O zaman çocuk İsa üzerinde hak iddiasında bulunabilirdi. Ama bu hırslı düşünceleri bir kenara bıraktı. Anaokulundaki işi dünyevi şaşaadan, *Life*'a kapak olmasından daha önemliydi.

Yeşil Rahibe'ye söylemeye utanacağınız hiçbir düşünceye sahip olmamayı ve onun önünde yapmaya utanacağınız hiçbir şeyi yapmamayı öğreniyorsunuz. Ve er ya da geç, Çeyrek G Kulübü'ne katılıyorsunuz. Dine döndürülen hastaların her gece ışıklar söndürülmeden önce çeyrek gram morfin almasına izin veriliyor ve herhangi bir ihlal durumunda bu ayrıcalık geri alınıyor.

"Şimdi, uçtuğunu gördüğün o rüyanın YANLIŞ olduğunu biliyorsun değil mi? Bu yüzden, yatağa ilaç almadan gireceksin.

Ertesi gün, buz gibi koğuşta uyuşturucu yoksunluğu içinde titreyen hasta, kendini pastel boyalar ve oyun hamurlarıyla

meşgul ederken parıltılı ve mutlu görünmek zorunda Meryem Ana ve Azize Teresa'nın resimlerini Yeşil Rahibe'ye bariz bir şekilde benzeterek çizmeyi öğrenmişti. Bu bağlılığından kısa bir süre sonra çıplak bir Yunan heykeline şekil verme gafletinde bulundu. O gün rahibenin cetveli ince, mavi bileğine indi ve birçok yere on bin kere *ben küçük pislik bir hayvanım* yazmak zorunda kaldı.

Odaların ve yüzlerin baş döndürücü dansı, yüzlerce sesin mırıltısı, insan gecelerinin kokusu... Arka planda, kırmızı tuğladan evlerin, arduvaz kaplı çatıların, arka bahçelerin ve kül çukurlarının hâkim olduğu bir St. Louis manzarası... Küçükken Audrey'nin İngiliz bir mürebbiyesi vardı. Özgeçmişi o kadar kusursuzdu ki bunun Earl's Court yakınlarında salaş bir barda bir Fleet Caddesi[1] yazarı tarafından uydurulduğunu düşünürdü.

"Hep söylüyorum sana, Beyefendi ve Hanımefendi kelimelerini çok fazla kullanamazsın.

Bir yazarın kristalli alıcısıyla dinleyerek, Audrey hizmetçilerin yeraltı dünyasından gelen mırıltıları duydu... Godoş, şantajcı şoför: "Benden bu kadar kolay kurtulamazsınız, Lord Brambletie."

Kensington'daki bir bakımevinde aşırı doz morfin... "Bayan Charrington'ın uyuduğunu ve rahatsız edilmemesi gerektiğini söyledi

Mürebbiye İngiltere'den bir mektup aldıktan sonra aniden gitti.

Sonra da ona karakurbağaları çağırmayı öğreten, İrlandalı bir kocakarı geldi. Arka bahçeye çıkıp mırıldanarak, taşın altındaki bir kurbağayı dışarı çıkarabiliyordu ve bunu yapmayı Audrey de öğrendi. Artık, Japon balığı havuzunun yanındaki taşın altında yaşayan ve ne zaman çağırsa çıkan bir kurbağası vardı. İrlandalı kocakarı ona, küflenmiş ekmekten "kör edici kurtçuğu" çıkarmak için bir beddua da öğretmişti.

---

1. Londra'da basın-yayın organlarının merkezi olan cadde: bizdeki eski Babıâli gibi. (ç.n.)

Audrey çocukların kendilerini ifade etmeye, balçıktan heykeller, bakır kül tabakları ve taş çekiçler yapmaya teşvik edildiği yenilikçi bir ilkokula gitti. Duyarlı, ilham verici bir öğretmen okul müsameresini tahtaya yazarken, sınıftakiler de önerilerde bulunuyor:

BİRİNCİ PERDE

Sahne 1 *Su kuyusunun başında iki kadın.*

1.Kadın: "Dün gece kaplanın Bast'ın bebeğini yediğini duydum.

2.Kadın: "Evet. Tek buldukları şey çocuğun oyuncak askeri oldu.

1.Kadın: "O kaplan etraftayken insan kendini güvende hissetmiyor." (*Gergin bir şekilde etrafa bakınıyor.*) "Hava kararıyor Sextet; eve gidiyorum ben.

St. Louis'nin en sıkıcı tiplerinden biri de Albay Greenfield'dı. Akşam yemeğinde, yarım saat süren fıkralar anlatırdı ve bu süre zarfında kimsenin yemek yememesi gerekirdi. Audrey orada oturmuş, hindisinin soğumasını izliyor ve aklından da yarım yamalak, Albay'ın üzerine "kör edici kurtçuğu" fırlatmak geçiyor. Görünen o ki, bu yaşlı zenci Yahudi, Palm Beach'teki Palace Hotel'e kaçak girmişti. Tam şu anda, Teksas'taki bir otelcilik okulundan yeni mezun olmuş bir gece görevlisi, Müdür Brady'nin soğuk, ateş püsküren bakışı karşısında eriyip gidiyor.

"Kike'nin sevgilisi Bay Rogers'ın kaydını aldın mı?"

"Elbette efendim, aldım. Rezervasyonu vardı.

"Hayır, yoktu. Hata yaptın, beyinsiz hödük. Zenci bir Yahudi gördüğünde bunun farkına varmıyor musun sen?"

Bu esnada yaşlı zenci Yahudi oda servisini arıyor: "Bana bir reçete gönderir misiniz lütfen?"

"Üzgünüm efendim doktorun odası kapalı. Zaten saat gecenin üçü.

"Odanın kapalı olması umurumda değil. Gecenin üçü olması da umurumda değil. Biraz reçete istiyorum

"Üzgünüm efendim.

"Müddürünüzzle görüşşmek istiyyorum" (Albay ısındıkça aksanı daha da ağırlaşıyor)

Gece görevlisi, Müdür Brady'nin ofisini arıyor.

"23 numaradaki şu yaşlı zenci Yahudi gecenin bu saatinde reçete istiyor."

"Pekâlâ. Biz burada birinci sınıf bir otel işletiyoruz. Odayı açtırın ve ne istiyorsa verin Hastalığını da beraber getirmiştir yanında.

Gece görevlisi yaşlı zenci Yahudi'yi arıyor. "Pekâlâ efendim, nasıl bir reçete istiyorsunuz, yeşil mi?"

"Yeşil falan değil. Reçete de değil. Normal peçete istiyorum ben. Normal beyaz peçete."

iğnedeki delik delikteki iğne

Albay, St. Louis'yi yakıp yıktı. Bir gün Audrey bir mesaj iletmek için Albay Greenfield'ın evini gönülsüzce ziyaret ettiğinde, Albay'ı sonu gelmez anekdotlarını zenci kâhyaya anlatırken buldu.

"Greenfield çiftliğinde ev zencilerimiz ve tarla zencilerimiz vardı ve tarla zencileri asla eve girmezdi.

"Evet, efendim, tarla zencileri asla eve girmezdi."

"Bu işi ev zencileri hallederdi, öyle değil mi George?"

"Evet, efendim. Bu işi ev zencileri hallederdi."

"Şimdi nereye gitsem, telefon rehberini alıp Greenfield soyadını taşıyan insanları arıyorum. Sayıları o kadar az ve o kadar seçkin kişiler ki... Neyse, birkaç yıl önce Buffalo, New York'ta Abraham L. Greenfield'ın adresini not ettim ve zenci bir taksiciye gösterdim.

"Sanırım, adresi yanlış almışsınız, patron.

"Adres doğru."

"Hâlâ adresi yanlış aldığınızı düşünüyorum, patron

"Kapa şu kara çeneni de beni istediğim yere götür."

"Elbette, patron. İşte geldik, patron. Zenci Mahallesi, patron.

"Evet, işte direkt, Zenci Mahallesi'ne gelmiştik."

"Evet, efendim. Direkt Zenci Mahallesi'ne, efendim.

"Ben de taksiden indim, kapıyı çaldım ve elinde şapkasıyla yaşlı bir zenci açtı kapıyı."

"Elinde şapkasıyla, efendim.

"İyi akşamlar Sahip, Tanrı sizi korusun" dedi.

"Soyadın Greenfield mı?"

"Elbette, patron. Abraham Lincoln Greenfield."

"Sonradan anlaşıldı ki bizim eski, ev zencilerimizden biriymiş."

"Eski, ev zencilerinizden biri, efendim.

"Beni içeri davet etti ve bir fincan kahve ile ev yapımı, karamelli kek ikram etti. Ama hiç oturmadı, orada öylece başıyla onaylayıp, gülümsemeye devam etti. Koyu tenli dediğin böyle olmalı."

"Koyu tenli dediğin böyle olmalı, efendim.

Ve Ekmeği Pisliğin Derinlerine Gömün

Audrey çelimsiz, solgun bir oğlandı; yüzünde irinli, ruhsal yaraların bıraktığı izler vardı. "Koyun öldüren köpeklere benziyor" demişti bir St. Louis aristokratı. Audrey'de pis, çürümüş bir şey, bir yürüyen ölü kokusu vardı. Zengin arkadaşlarını ziyarete gittiğinde kapıcılar onu durdururdu. Bıraktığı bahşişi teşekkür bile etmeden geri ittirirdi tezgâhtarlar. Aciz bir öfkeyle yastığına gözyaşları akıtarak uykusuz geceler geçirmişti. Macera öyküleri okumuş ve kendini "Büyük" bir maceraperest olarak hayal etmişti: kolonyal şapka, hâki üniforma, belde bir Webley, yanında sadık

bir Zululu hizmetçi. Eski ucuz dergileri hatmeden sönük, üzgün bir çocuk. On altısına geldiğinde, kendini daha çok kıymetli bir ev zencisi gibi hissettiği, Poindexter Akademiolarak bilinen özel bir liseye yazıldı. Halen partilerin çoğuna davet ediliyordu ve Bayan Kindheart ona iyi davranmaya özen gösteriyordu.

Akademi Eylül'de açıldığında yeni bir çocuk ortaya çıktı. Soğuk ve gizemliydi; nereden geldiğini kimse bilmiyordu. Paris'ten, Londra'dan ya da İsviçre'deki bir okuldan geldiğine dair söylentiler vardı. Adı John Hamlin'di ve Portland Place'te akrabalarıyla birlikte kalıyordu. Muhteşem bir Dusenberg kullanıyordu. Hurda bir Moon kullanan Audrey bu devasa araca, lüks deri döşemelere, pirinç kaplama aksesuarlara, hasır işi kapılara, tutmaçlı dev spot lambalarına ağzı açık, huşu içerisinde bakıyordu. Audrey şöyle yazmıştı: "Uzun yoldan geldiği belli, üzerinde lekeler var ve lekeler bile tanıdık değil. Işığı yutan donuk bir metalden yapılma kol düğmeleri, kızıl saçlarında bir altın dokunuşu, sonuna kadar açık büyük yeşil gözler."

Yeni çocuk, zengin çocuklarından gelen davetleri müthiş bir ustalıkla geri çevirirken Audrey'den hoşlanmaya başladı. Bu, önemli çocukların Audrey'yi sevmesini sağlamadı ve hikâyeleri okul dergisi tarafından soğuk bir tavırla reddedildi.

"Marazi şeyler bunlar" dedi editör ona. "Biz insanların yatağa kendilerini iyi hissederek gitmelerini sağlayacak hikâyeler istiyoruz."

Takvimler 23 Ekim 1929'u gösteriyordu: parlak, masmavi bir gün, düşen yapraklar, gökyüzünde yarımay. Audrey Carsons, Pershing Caddesi'ne doğru yürüdü... *"Simon, aime tu le bruit des pas sur les feuilles mortes?"* Bunu E. Holdeman Julius'un küçük mavi kitaplarından birinde okumuş ve yazdığı hikâyede kullanmayı düşünmüştü. Elbette kahramanı Fransızca konuşuyordu. Pershing ile Walton'ın köşesinde, bir sincabı seyretmek için durdu. Ölü bir yaprak bir an için Audrey'nin dalgalı, kahverengi saçlarına takıldı.

"Merhaba Audrey. Bir tur atmak ister misin?"

John Hamlin, Dusenberg'in direksiyonundaydı. Bir cevap beklemeden kapıyı açtı. Geniş bir U dönüşü yaptı ve batıya doğru yöneldi... sol tarafta Euclid sağ tarafta Lindell... Skinker Bulvarı Şehir Sınırı... Clayton... Hamlin kol saatine baktı.

"Öğle yemeğine St. Joseph'e yetişebiliriz... orada şarap servisi de yapan güzel bir nehir kıyısı restoranı var."

Audrey elbette çok heyecanlı. Sonbaharda kır görüntüleri hızla belirip kayboluyor. önlerinde uzanan uzun yol boyunca.

"Şimdi sana bu aletin neler yapabileceğini göstereceğim.

Hamlin gaz pedalına yavaş yavaş basıyor... 60... 70... 80... 85 90... Audrey öne doğru eğiliyor; dudakları aralanmış, gözleri parlıyor.

Çadır Kent'te, KONTROL OYUNU'nun üst düzey yetkililerinin katıldığı üst düzey bir konferans yapılmakta. Konferans, MRA'ya ciddi katkılarda bulunan ve yanından Evangelist ekürileri eksik olmayan, Teksaslı bir milyarder tarafından düzenlenmişti. Konferans St. Louis, Missouri'nin dışında bir yerde gerçekleşiyor; çünkü Yeşil Rahibe anaokulundan ayrılmayı kesinkes reddediyor. Yüce çay-fincanı kraliçeleri 1917'den kalma bir ordu kampı gibi bir çadır kent kurmanın eğlenceli olacağını düşünmüşlerdi. Katılımcılar T.A. (Tanrı'nın Gazabı) Operasyonu'nu tartışıyor.

En üst düzeyde insanlar birkaç içkiden sonra müstehzileşiyor. Haber dergisinden gelen genç adam kendine yakışıklı bir Fulbright bursiyeri bulmuş, köşede martinilerini içip espriler yapıyorlar. Sarhoş bir Amerikalı çavuş yalpalıyor. Düzenli Ordu mensuplarında görülen o kısacık kesilmiş, demir-grisi saçlara ve sağlıklı görünüşe sahip.

"Sıradan bir seyirci kitlesi için ülkeden dem vurmak kolay.. hangi düğmelere basacağınızı bile bilmiyorsunuz... bir yandan esrar çekip, İncil'in üstüne kokain tükürüp, Amerikan Bayrağı ile kıçlarını silerken bir yandan da birbirlerini siken bir avuç uzun saçlı oğlanla uğraşıyoruz. Bu filmi namuslu, Kilise'ye giden, muhafazakâr Güneylilere gösteriyoruz. Nabız yokluyoruz. Silahında yedi zenci çentiği olan dindar bir şerif kamera merceğini eritti.

Sonra, eskilerden bir tip olduğu ortaya çıktı ve *Life*'tan gelen çocuklar onunla iki tam sayfa haber yaptı. Görünüşe göre ailesi hep böyleymiş; Hak yolundan ayrılanları cezalandırmak için bir Güç verilmiş onlara: Babaannesi yolun ortasında bir orospuyu bu güçle vura vura öldürmüş. Filmi Güneyli şişko bir senatöre gösterdiğimizde gözleri fotoğrafçının her tarafına sıvılar fışkırtarak yuvalarından fırladı. Bana Paris'te iftira atıldı, Tunus'ta Org Denizi'nin kıyısındaki dalgakıranda diz çöktürüldüm, Chicago'da üzerime gaz sıkıldı ve Marakeş'te üzerime akrepler atıldı; dolayısıyla kurbağa yumurtalarıyla dolu bir surat gayet gündelik bir şey benim için. Narkotikçilerin 'toplumun onaylamayışı' dediği şey, tek bir seferde patlak veren yirmi milyon SENDEN NEFRET EDİYORUM resminde yoğunlaşıyor. İşin halledilmesini istiyorsanız AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNE GELİN. BİZ ONU HER ŞEKLE SOKARİZ. Sizi gidi İngiliz kalıntıları sizi... Kulüp sandalyelerinde bu kaba saba sarhoş Amerikalı'yı kınayan, taş gibi bir ifadeyle donup kalmış, yaşlı, gri adamlar takımını işaret ediyor. Kulübün kâhyası ne zaman gelip bu kaba herifi dışarı atacak ve böylelikle beyefendiler rahat rahat *Times* okuyabilecek acaba?

"SİZ BİR MUZ CUMHURİYETİNDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLSİNİZ. VE UNUTMAYIN ELİMDE RESİMLERİNİZ VAR.

"Bizde de seninkiler var, Yanki" diye cevabı yapıştırıyorlar soğuk bir tavırla.

"BENDEKİLER DAHA ÇİRKİN.

İngilizler öksürüyor ve uzaklara bakıp, hayaletimsi kulüplerinde kaybolup gidiyorlar; ağza alınmayacak, tırnak içine alınan o isim tarafından öldürülen canavarın sararmış uzun dişleri, YAŞLI ÇAVUŞ arkalarından bağırıyor: "NE SANDINIZ BUNU BE, GÜZELLİK YARIŞMASI MI?" Siz Fabian Sosyalist bitkisel halklar, Hampstead'deki bahçenize geri dönün ve yerel yasayı ihlal ederek bir sıcak hava balonu uçurun... aynasızlarla sabah sabah keyifli bir karşılaşma. Rahibe her şeyi not defterine yazdı ve bize çay saatinde okudu. "ETON'DAKİ BÜTÜN NONOŞ RESİMLERİNİZ ELİMİZDE. KIÇINIZDA BİR MUMLA KRALİÇENİN ÖNÜNDE OTUZ BİR ÇEKMEK Mİ İSTİYORSUNUZ?"

"Usturuplu kadınların huzurunda böyle konuşamazsın" dedi ağır ağır, özel korumaları tarafından iki yandan sarmalanmış, Teksaslı milyarder.

"Hadi ordan be, seni gidi soyulmuş kaktüs! Bu konferansın senin fikrin olduğunu sanıyorsun herhalde? AİD'ye (Ani İlham Departmanı) tebriklerimi sunarım... Ve siz iğrenç, ispiyoncu kraliçeler, fotoğrafçılarım sizin fotoğraflarınızı çekmez. Siz birer kayıt cihazından başka bir şey değilsiniz. Parmağımın küçük bir hareketiyle o martininin üzerinde sonsuza dek donup kalırsınız. Pekâlâ, bununla kibirli kibirli alay edebilirsiniz Dİ Mİ? Ve sen... Yeşil Rahibe'yi işaret ediyor: "Sualtında görünmez mürekkeple şunu on bin kez yaz: YAŞLI ÇAVUŞTA İSA RESİMLERİM VAR. BUNLARI PAPAYA GÖSTERMELİ MİYİM?"

"Ve şimdi dünyadaki bütün iyi, teknik çavuşlar adına...

Hantal, genç bir çavuş *Amazing Stories*'i okuyor Bir şalteri kaldırıyor... Audrey ve Hamlin perdede. Dusenberg hızlanırken rüzgâr Audrey'nin saçlarını dalgalandırıyor.

"Işık Yılları'ndan Soda'ya... Küçük Audrey Operasyonu hedefte... son sekiz saniye... takip sürüyor...

Hazımsızlık çeken çelimsiz bir teknisyen kendine bir soda karışımı hazırlıyor.

"GULUK'tan Fokstrot Dansı'na... son altı saniye...

İngiliz bilgisayar programcısı esrarlı sigara sarıyor.

"Spot Işığı'ndan Aksan'a... son dört saniye...

Bilgisayarlar uğulduyor, ışıklar yanıp sönüyor, çizgiler bir noktada birleşiyor

Kızıl saçlı oğlan sakız çiğniyor ve bir vücut geliştirme dergisine bakıyor.

"Kırmızı Nokta'dan Kesin Nokta'ya... son iki saniye...

Dusenberg birden yükselip havalanıyor Az ileride tahtadan bir bariyer, bir yol silindiri, çakıl yığınları ve çadır siluetleri var. TALİ YOL tabelası tam sola, çakmaktaşı parçalarının güneşte parıldadığı, kırmızı toprak bir yolu işaret ediyor.

"YAŞLI ÇAVUŞ KONTROLÜ DEVRALIYOR.

Etrafına bakınıyor ve bütün masalardaki tabaklar, bıçaklar, çatallar havaya uçuyor ve konferansa katılanların üzerine martini, burbon, krem şanti, maraska kirazı, sos ve fransız çorbası püskürtüyor. Her şey 1920 yapımı bir kaba komedide sonsuza dek donup kalmış.

"GERİ SAYIM."

Metal parçalarından oluşan, alev alev yanan bir fırıldak, konferans katılımcılarını doğrayıp geçiyor. Yamulmuş bir araba çamurluğu Yeşil Rabihe'nin kafasını uçuruyor. Teksaslı milyarder yanan bir zenci gibi benzine bulanıyor. Ardındaki kor kabloları bir denizanası gibi sürükleyen kırık spot ışığı, İngiliz delegenin suratına çarpıyor. Dusenberg her yana kor, yamulmuş metal parçaları, kaynayan asit ve yanan benzin saçarak infilak ediyor.

Birinci Dünya Savaşı üniformaları giymiş olan Audrey ve Yaşlı Çavuş, sabah göğünün altında hurda bir Moon'dan dışarı sarkıp gülümsüyor. Yaşlı Çavuş direksiyonda

Atari Salonu
Dikiz Şovu

Perdenin beklenmedik kalkışı Durenberg'in 1920 yılında bir tali yolda ağır ağır ilerleyişiyle başlayabilir. Az ileride Audrey, sarı gökyüzü altında kulübeler, fıskıyeler ve dönmedolaplar görüyor. Bir oğlan arabanın önüne çıkıyor ve elini kaldırıyor. Üzerinde gökkuşağı renginde bir süspansuar ve sandaletlerden başka bir şey yok. Bir kolunun altında bir tüfek askısına tutturulmuş bir Mauser tabancası taşıyor. Arabanın yanına geçiyor. Audrey hayatında hiç bu kadar havalı ve umursamaz birini görmemiş. Audrey'ye ve sonra da John'a bakıyor. Başıyla onaylıyor

"Arabayı burada bırakıyoruz" diyor John. Audrey dışarı çıkıyor Şimdi altı oğlan orada durmuş, sakin sakin onu izliyor. Mor renk-

li kuvars kristallerle bezeli kemerlerinde uzun bıçaklar taşıyorlar. Hepsi gökkuşağı renginde süspansuarlar takmış, Niagara Şelalesi'nden hatıra kartpostallar gibiler. Audrey oyunların oynandığı, renkli buz yiyip sakız çiğneyen yetişkin seyircilerin oyunların etrafını kuşattığı bir meydanda John'u takip ediyor Oğlanların çoğu gökkuşağı renginde süspansuarlar takmış ve bazıları da tamamen çıplak gibi görünüyor. John'a yetişmeye çalışan Audrey emin olamıyor. Panayır, Audrey'ye 1890 yılından kalma baskıları hatırlatıyor. Sepya dönmedolaplar sarı ışık altında dönüyor. Tahta bir rampadan havalanan planörler panayır alanının üzerinde süzülüyor, pilotların bacakları havada sallanıyor. Renkli bir sıcak hava balonu seyircilerin alkışları arasında göğe bırakılıyor. Panayır alanının etrafında ahşap platformlar, pansiyonlar, restoranlar ve hamamlar var. Oğlanlar kapı önlerinde aylak aylak bekliyor Audrey nefesini hızlandıran ve kasıklarına kan pompalayan sahneler görüyor ara ara. Çok uzaktaki John'un, ölmekte olan güneş ışığı karşısında belirginleşen hatlarını görüyor bir an için. Peşinden ona sesleniyor ama sesi bulanık ve kısık. Sonra sanki biri gökyüzünü kapatmış gibi karanlık çöküveriyor. Biraz ileride, sol tarafta, ışık küreleriyle yazılmış, ATARİ SALONU yazısını görüyor. Muhtemelen John oraya girmiş. Audrey kırmızı bir perdeyi yana çekiyor ve salona giriyor. Şamdanlar, yaldızlı duvarlar, kırmızı perdeler, aynalar, pencereler uzayıp gidiyor. Girişten salonun iki ucunu da göremiyor. Bir gemi kamarası ya da tren gibi uzun, dar bir bina bu. Dikiz şovlarının önünde oğlanlar duruyor; bazıları gökkuşağı renginde süspansuarlar takmış, bazıları da kolej kıyafetleri, peştamallar ve entariler giymiş. Önünde oturaklar olan ve perdeli kabinlerde yapılan gösterileri fark ediyor Audrey. Bir kabinin önünden geçerken aralık perdenin arasından ipek bir divanda oturan iki çıplak oğlanı görüyor bir an için. Gözlerini kaydırdığında oğlanlardan birinin, süspansuarını indirdiğini görüyor ve gözlerini dikiz şovundan ayırmadan oradan uzaklaşıyor. Tedbirli bir şekilde ve uçtuğu rüyalardan bildiği bir rahatlıkla hareket eden Audrey, ona Doktor Moor'un Lister Binası'ndaki ameliyathanesini (yeşil perdeler-

den sızan öğle güneşini) hatırlatan çelik bir sandalyeye oturuyor usulca. Önünde parlak bir ekran var. Eski acıların kokusu, eter, bandajlar, bekleme odasındaki hastalıklı korku.. Evet, burası Doktor Moor'un Lister Binası'ndaki ameliyathanesi.

Doktor, eski usul bir Güneyli beyefendiydi. Görünüş ve tavır olarak John Barrymore'a benziyordu. Kendisini zeki bir hikâye anlatıcısı olarak hayal ederdi ki zaman zaman da öyleydi. Doktor, Audrey'nin maalesef yoksun olduğu bir cazibeye sahipti. Hiçbir kapıcı onu durdurmazdı, aniden buz kesen bakışları karşısında hiçbir dükkân sahibi teşekkür etmeyi unutmazdı. Doktorun Audrey'yi sevmesi imkânsızdı. "Homoseksüel bir koyun öldüren köpeğe benziyor" diye düşünmüş ama bunu söylememişti. Kasvetli kabul salonunda gazetesinden başını kaldırdı ve "Bu çocuk sağlıklı değil" diye ahkâm kesti.

Karısı daha da ileri gitti; "Yürüyen bir ceset" dedi. Audrey onunla hemfikir olma eğilimindeydi ama kimin cesedi olduğunu bilmiyordu. Ve hiç de sağlıklı olmadığının acı verici bir şekilde farkındaydı.

Tam karşısında, sol tarafında, sağ tarafında ve kafasının arkasında birer ekran var. Dört ekranı da başının üstündeki bir noktadan görebiliyor.

Audrey daha sonra şu notları düşüyor: "Gösterilen sahneler ve gösteriliş biçimleri temel bir şemaya uygun olarak değişiyor:

1 Nesneler ve sahneler akışkan, yavaş bir hareketle, hep aynı hızda uzaklaşıp yakınlaşıyor. Ekranlar üç boyutlu görsel bölmeler; araya yanıp sönen ışıklar giriyor. Bir fili yok edebilen Harika Thurston'ın bir keresinde sahnede bir ekranla gösteri yaptığını görmüştüm. Filmde bir adamı vuruyor. Adam smokininin gömleğindeki ketçap lekesini kavrıyor ve yere yığılıyor ve sonra da Thurston, cinayeti soruşturan bir dedektif olarak ekrana giriyor ve daha fazla cinayet işlemek üzere ekrandan çıkıyor, atılgan bir tabloid gazete muhabiri olarak beş parasız kalıyor, piyasayı çökertecek bir telefon konuşması yapmak

için sahneyi terk ediyor ve mahvolmuş simsar olarak geri dönüyor. Bir sarı ışık dalgası içinde filmin içine çekiliyorum ve insanları filmden çekip çıkarabiliyorum; geri çekilme sahneleri çıplak oğlanların derisini çekip alıyor. Sekanslar rasgele bir nesneyle birbirine bağlanıyor: bir çarkıfelek, bir Noel ağacı süslemesi, bir piramit, bir paskalya yumurtası, hep aynı rakamsal düzende gidip gelen bakır bir bobin. Ekrana girip çıkma hareketleri, tıpkı yüze fırlatılan asit ve elektrikli seks karıncalanmaları gibi çok acı verici olabiliyor.

2. Aynı gizemli yapıya sahip olan sahneler bakış açısının sabit kaldığı bir ekranda gösteriliyor. Kadrajların bir kenarında noktalama işaretleri var. Bu malzeme bir bilgisayarda işleniyor. Bir oyuncu olarak katıldığım, şifreli maskaralıklarda defalarca aynı mesajı ileten bilinmeyen bir dil var karşımda. Ekranda ayrıca tanıdık kelimeler de var, belki uzun zaman önce başka bir yerde okumuş olabileceğimiz, sepya ve gümüşi harflerle yazılmış, resimlerin içinde sönüp giden kelimeler.
3. Ani görsel etkiyle birbirine bağlanan parçalı, anlık görüntüler. Resimler sanki bir tren penceresinden görülüyormuş gibi bir hız hissediliyor.
4. Ekranların gözden kaybolduğu anlatısal bölümler. Oyunculardan biri olarak bir dizi gayet anlaşılabilir ve tutarlı olayı tecrübe ediyorum. Anlatı sekanslarından önce ekranda başlıklar beliriyor, sonra da filme dahil oluyorum. Geçiş süreci bir rüyaya adım atmak gibi acısız. Belli bir yapıya sahip dikiz şovu, anlatının arasına serpiştirilebiliyor ve sonra kendimi yine ekranın karşısında buluyorum, ekrana girip çıkıyorum.

Audrey karşısındaki ekrana baktı. Dudakları aralandı ve zihnindeki düşünceler durdu. Görüntü ses dokunma; hepsi hem çok yakın hem de bir hayalet gibi uzak geçmişte, orada ekrandaydı.

ATARİ SALONU DİKİZ ŞOVU

1 Ekran 1'de yanan kırmızı bir çarkıfelek uzak bir lunapark. Çarkıfelek ışıkları sesleri hız trenini çerez ve barut kokularını da beraberinde götürerek gitgide uzaklaşıyor.

2. Ekran 2 ve 3'te beyaz bir çarkıfelek ve mavi bir çarkıfelek uzaklaşıyor. Audrey, atari salonunda iki oğlanı uzaktan bir an için görüyor. Biri kahkaha atarak diğerinin apış arası dikelmiş pantolonunu işaret ediyor.

3. Ekran 1, 2, 3'te üç çarkıfelek dönerek uzaklaşıyor, kırmızı beyaz ve mavi. Atış poligonunda genç bir asker; ter damlaları dudağından aşağı kayıyor. Uzakta havai fişekler sıcak şehir kaldırımları üzerinde patlıyor... gece gökyüzü, parklar ve göletler... boş arsalarda hüzünlü sesler.

4. Ekran 1, 2, 3, 4'te dört çarkıfelek dönerek uzaklaşıyor, kırmızı beyaz mavi ve kırmızı. Düşük basınçlı bir alan Audrey'yi parka sürüklüyor. 4 Temmuz 1926, kıyıya vuran sessiz bir dalganın içine düşüyor

1 Ekran 1'de kırmızı bir çarkıfelek yaklaşıyor. panayırın üzerinde dumanlı bir ay. Genç, kızıl saçlı bir gemici, elmasından bir ısırık alıyor.

2. Ekran 2 ve 3'te iki çarkıfelek yaklaşıyor; beyaz ve mavi ışıklar bir ergenin yüzünde titreşiyor. Çığırtkan huzursuzca kıpırdanıyor. "Hadi, gel evlat. Maymuna dönüşen adamı görmelisin."

3. Ekran 1, 2, 3'te üç çarkıfelek yaklaşıyor, kırmızı beyaz ve mavi. Kartpostalı andıran parlak bir gökyüzü devasa bir yaz akşamları gölüne açılıyor. Genç bir asker gölden tepeden gökyüzünden dışarı doğru bir adım atıyor.

4. Ekran 1, 2, 3, 4'te dört çarkıfelek dönerek yaklaşıyor, kırmızı beyaz mavi kırmızı. Gece gökyüzü, parkları gölleri ve yukarı bakan yüzleri aydınlatarak patlayan roketlerle dolu.
"Roketin kızıl parıltısı havada patlayan bombalar
Bayrağımızın halen orada olduğuna dair bir kanıt sundu gece boyunca.

Gözlerinde bir ışık. Doktor Moor'un aynasının delikli versiyonu olmalı bu.

1 Düzleştirilmiş bir piramit uzaktaki kuş sesleri ve şafak sisine doğru uzaklaşıyor... Audrey soğansı, eciş büçüş ağaçlar görüyor bir an için... Kızılderili oğlan elinde bir palayla orada bir yerde duruyor... Bir kâşifin karalamalarından alınmış bir sahne bu... lekeli sarı bir kâğıdın üstünde belli belirsiz bir karalama: "Hiç kimse bu yerin tarifsiz kötülüğünü bilmemeli ve bundan bahsetmek için hayatta kalmamalıydı...

2. İki piramit uzaklaşıyor... "Kızılderili oğlanlarımdan sonuncusu da şafak vaktinden önce burayı terk etti. Feci bir humma beni mahvetti... ve yaralar... kaşımaktan kendimi alıkoyamıyorum. Rüyalar, içeriklerini yazamayacağım kadar tarifsizce iğrenç olan rüyalar geldiğinde ellerimi bağlamayı bile denedim. Uykumda düğümleri çözüyor ve kaşınarak uyanıyorum...

3. Üç piramit uzaklaşıyor... "Yaralar etimi kemiklerime kadar yedi bitirdi ve hâlâ bu iğrenç kaşıma isteği. Tek çıkış yolu intihar. Ortaya çıkardığım berbat sırların benimle birlikte ölmesi için dua edebilirim ancak...

4. Dört piramit uzaklaşıyor... Audrey, tıpkı ani bir asansör duruşu gibi, bir vertigoya kapıldı... iskelet, etsiz elinde paslanmış bir tabanca tutuyor...

1. Bir piramit yaklaşıyor... Audrey, kırık bir sütun gibi piramidin tepesinde duran taş işçiliğini görebiliyor Rutubetli sıcak vücudunu sarıyor ağır bir ekşimiş bitki ve çürümüş hayvan kokusu. Beyaz peştamallı figür şafak sisinin içinden yüzerek çıkıyor. Kızılderili bir oğlan gülrengi teni ve zarif hatlarıyla Audrey'nin önünde duruyor. Kaslı iki Kızılderili uzun kollarıyla kavanoz ve alet edevat taşıyor. "Deli misin sen, yalnız dolaşıyorsun? Kötü bir yer bura. Et bitkilerin yeri."

2. İki piramit yaklaşıyor... "Burada yetiştirmek sen dikkatsizce. Şuna bak." İnce kırmızı filizlerle kaplanmış iki mor tümsekten

çıkan yaklaşık yarım metrelik pörsük bir pembe boruyu işaret ediyor. Oğlan boruyu işaret ederken boru da ona doğru dönüyor. Oğlan ileri doğru bir adım atıyor ve boruyu ovalıyor; boru da yavaş yavaş sertleşip, iki testisten büyüyen bir buçuk metrelik bir fallusa dönüşüyor... "Şimdi onu kışkırtıcam. Jissom çok *dinero*[1] ediyo. Jissom et üretiyo." Peştamalını sıyırıyor ve bitkinin sapını çepeçevre sarmış kabuğun üzerine basıyor. Bacaklarındaki kızıl tüyler ürperiyor, kasıklarına ve kalçalarına dek uzanıyor...

3. Üç piramit yaklaşıyor... Sis kalkıyor. Sütümsü şafak ışığında Audrey bir kızarıklığın oğlanın bedenine yayıldığını ve derisini şişmiş kırmızı bir sivilceye çevirdiğini görüyor. İncimsi akışkan madde dev fallusun kafasından püskürüyor ve kenarlardan aşağı dökülüyor. Oğlan sapa yaslanıp kıvranıyor, devasa nabız gibi atan kafayı iki eliyle okşuyor. Bitki kabarıp havada üç metreye fışkırırken, yumuşak, kısık bir ses, şişmiş köklerden yukarı yükselen bitki şehvetinin iniltisi yükseliyor. Taşıyıcılar etrafta koşuşturup püskürtüleri taş kavanozlarla yakalıyor.

4. Dört piramit yaklaşıyor... Et bahçesi yuvarlak bir kraterde yer alıyor ve dört piramit de kraterin etrafında daha yüksek bir zemine, Kuzey Güney Doğu ve Batı yönlerinde yerleştirilmiş. Yavaş yavaş filizler gevşiyor, Fallus pörsüyor ve oğlan özgür kalıyor... "Orada kış ağacı..." Sıkılıp birbirine yapışmış pürüzsüz kırmızı kış yanaklarından oluşan bir ağacı işaret ediyor; her kış yanağının arasında titreyen bir kalın bağırsak. Deliklerin tam karşısında kırmızı, mor, turuncu fallik orkideler, ağacın sapından filizleniyor... "Onu da kışkırt. Oğlan taşıyıcılardan birine dönüyor ve Audrey'nin bilmediği bir dilde bir şeyler söylüyor. Oğlan inliyor ve peştamalını sıyırıyor... Diğer taşıyıcı da onun hareketlerini takip ediyor. "O, ağacı sikmek. Diğeri onu sikmek... İki adam bir kavanozdan kayganlaştırıcı alıyor ve sertleşen falluslarına sürüyor. Şimdi ilk taşıyıcı öne çıkıyor ve bacaklarını sapa dolayarak ağacın içine

1 İspanyolca'da para; İngilizce'de argoda para. (ç.n.)

giriyor. İkinci taşıyıcı başparmaklarıyla kıç yanaklarını ayırıyor ve yavaşça öne doğru kıvrılıyor adamlar ve bitki ağır, akışkan bir peristalsis içinde hareket ediyor... Orkideler sertleşiyor ve renkli akışkan sıvılar damlatıyor... "Püskürtüleri yakalıyor biz... Oğlan, Audrey'ye taş bir kavanoz uzatıyor. İki oğlan, ağacın içinde kıvranıyor gibi, yüzleri kanla şişmiş. Orkideler yağmur gibi püskürürken kabarmış dudaklardan bir boğulma sesi yükseliyor. "Bu çok tehlikeli. Etinde damar gibi sarmaşıkların büyüdüğü bir insan bedenini işaret ediyor oğlan. Yeşil pembe renkte beden sütümsü bir madde salgılıyor... Oğlan parşömen eldivenler takıyor. "Ona dokunsan yaralar kaşınır, kaşırsan yaralar artar. Kaşımak iyi geliyo; daha fazla kaşı kendini öldürünceye kadar... Siyah çiçek etiyle sarmalanmış yeşil gözbebeklerinin gözkapakları yavaş yavaş açılıyor Şimdi onları görüyor; bunu anlamak kolay. Bedeni korkunç bir istekle titriyor... "Uzun zamandır orda. Birinin onu patlatması lazım... Oğlan yukarı uzanıp başı iki elinin arasına alıyor ve keskin bir şekilde bir yana doğru büküyor. Omurgası çatırdarken ıslak havluların içinde bir sopanın kırılmasını andıran bir ses çıkıyor. Ayaklar çırpınıyor ve gözlerden döne döne gökkuşağı renkleri çıkıyor. Beden kanırtıcı kasılmalar içinde bükülürken penis defalarca püskürüyor. Nihayetinde beden gevşeyip orada asılı kalıyor... "Öldü şimdi..." Taşıyıcılar bir çukur kazıyor. Oğlan, bedeni asılı olduğu yerden kesiyor ve beden mezara düşüyor... "Yakında bi tane daha yetişir... dedi oğlan gerçekçi bir tavırla... "Şurada bok ağacı... Çömelmiş bir insan şeklindeki siyah bir çalılığı işaret ediyor. Çalılık bir dokunaç labirenti gibi ve Audrey bu dokunaçlar arasında sıkışıp kalmış hayvan iskeletleri görüyor. "Şimdi onu kıç deliği yapıcam..." Oğlan bir kavanozdan sperm alıp, ayrık kıç yanakları arasına sürüyor. Azotlu dumanlar yükseliyor, bitki bir persistalis hareketiyle kıvranıyor ve yükünü boşaltıyor... "Bahçe için çok iyi. Et ağaçlarını besliyor. Şimdi sana güzel yer göstericem..." Önden gidip dik bir yolu tırmanıyor ve piramitlerin yanında açık bir yerde duruyor... Audrey taş oyukla-

rın içinde insan şeklinde üzümlerin yetiştiğini görüyor. Şekiller uzak, bitkisel bir huzur yayıyor etrafa... "Bura üzüm asması insanların yeri; çok huzurlu çok sakin. Uzun zamandır burada yaşıyolar. Kökler bahçeye uzanıyor."

Doğan güneş Audrey'nin yüzüne çarpıyor.

⊙ Şafak ışığı bir gölcüğe dalmaya hazırlanan çıplak bir *gencin* üzerinde.

⊙ Bin Japon *genci* bir balkondan yuvarlak bir yüzme havuzuna atlıyor.

⊙ *Audrey* duş yapıyor. Su yağsız karnının üzerinden aşağı akıyor. Audrey sertleşmeye başlıyor.

⊙ Dönmedolaptan beş farklı açıdan görülebilen soyunma odası tuvaleti... beyaz bacakların ışıltısı, parıldayan kasık tüyleri, sıska esmer kollar... paslanmış bir duşun altında mastürbasyon yapan *oğlanlar*

⊙ Sarı klozette oturan çıplak bir *oğlan* kasık tüylerine vuran gün ışığı seğiren bir ayak.

⊙ Kasvetli devlet okulu tuvaletlerinde, dışarıdaki tuvaletlerde, soyunma odalarında mastürbasyon yapan *oğlanlar* bulanık bir et yığını.

⊙ *Farja* derin derin iç çekiyor ve dizlerini göğsüne çekerek geriye doğru yuvarlanıyor. Pembe rektal etlerden turuncu, sepya, gülpembesi sarmallar halinde azotlu dumanlar yükseliyor.

⊙ Kırmızı dumanlar *iki bedeni* çevreliyor. Kabarmış dudaklardan bir gül çığlığı patlak veriyor güller etin içinde büyüyor birbirine dolanmış haz dikenlerini yırtıyor titreyen gül acısı içinde kıvranan inleyen bedenler dikenleri ezip birbirine yapıştırıyor.

⊙ Bacaklarımın arasında olup biten şeyler benim için soğuk bir içecekten farksız, sadece bir his bu... sırtıma konan serin yuvarlak taşlar Meksika'nın gün ışığı ve gölgeleri. Bu sadece bacaklarımın arasındaki bir his tatlı bir ürperti gibi. *Benim* burada olmamın nedeni olan bir his bu.

⊙ Dizlerimiz birbirine değecek şekilde çömelmiş oturuyoruz orada. Kiki aşağıya, bacaklarının arasına bakıyor sertleşmesini izliyor. Bacaklarımın arasında o tatlı ürpertiyi hissediyorum, ben de sertleşiyorum.

⊙ Kadavralar. Elektron mikroskobu hücreleri, sinirleri, kemiği gösteriyor
⊙ Teleskop yıldızları ve gezegenleri ve uzayı gösteriyor Mikroskobu çalıştır. Teleskopu çalıştır.

⊙ *O* gerçek anlamda orada değildi. Solgun resim solgundu. İçini görebiliyordum onun. Yaşam boyu kullandığın adres sana o gecikmiş sabah için verdiğim adresti.
⊙ Genç *hayaletler* bulanık yüzler Oğlanlar ve atölyeler o eski 5 Şubat 1914.[2]
⊙ *Ben* insan değilim hayvan da değilim. Bir şey var gitmeden önce yapmam gereken bir şey; ben bu bir şey için buradayım
⊙ Civardaki *ölü*, kuş cıvıltıları gibi yüzüme yağıyor.
⊙ Kazların parıldayan boş gökyüzünde uçuşları... Peter John S... 1882-1904... uzun zaman önce bir çocuğun ölümü... çocuğun gölgeler dünyası için uzak, havalı bir ruh. Orada bekliyordum, başkasının yazılarında sönük bir karakterdim eski ucuz dergileri hatmediyordum. Yüzünü unutmabeni çiçekleri gibi biraz gözlere doğru çevir... titreşen gümüşi gülümseme eriyip havaya karıştı... Çocuk bir daha hiç konuşmadı.
⊙ Soğuk yıldızlar boş evlere uzak oyuncakları serpiştiriyor. Üzgün fısıldayan *ruhlar* eriyip faytonculara ve düşsel hayvanlara karışıyor, gölden yükselen sise, solmuş aile fotoğraflarına.

⊙ Müzedeki *Tanrı* Amon kabartması ereksiyon halinde. Kolej kıyafetleri içinde sıska bir oğlan Tanrı'nın huzurunda duruyor. Müze tuvaletindeki oğlan pantolonunu indiriyor fallusun gölgesi uzaktaki bir duvara düşüyor.
⊙ Mısır'ın bütün *Tanrıları*.

---

2. Burroughs'un doğum tarihi. (ç.n.)

⊙ *Tanrı* Amon oğlan diş zorlukla solumak.

⊙ Mermer revak ve fıskıyelere dokunan berrak ışık... Yunan *Tanrıları*... Merkür, Apollon, Pan

Işık Marakeş'in kırmızı duvarlarına akıyor.

Le Gran Luxe

Marakeş, 3 Nisan 1989... Aydınlatılmamış caddeler karpit lambalı at arabaları. Bir kâşifin seyahat defterindeki 1890'dan kalma bir baskı gibi görünüyor. Sokaklarda vahşi oğlanlar gruplar halinde açlıktan gözü dönmüş köpekler kadar saldırgan. Uygulamada polis gücü neredeyse hiç yok ve parası yeten herkesin özel koruması var. Marakeş'teki bağlantım kibarlık edip bana iki sağlam Nübyeli ödünç verdi ve bana uygun bir ikametgâh buldu.

Dekorasyon ve mimari değişim dalgaları, ardında bir dizi açığa çıkmış jeolojik oluşum bırakmış. Marakeş'te bir parçasını bulamayacağınız hiçbir yer yoktur dünyada: bir St Louis caddesi, bir Meksika barı, direkt İngiltere'den gelmiş şu ev, dağlarda

Alpler'den gelme kulübeler, dekorun sürekli değiştiği dev bir film seti. Şehir doğudaki Atlas Dağları, güneydeki Sahra, batıdaki sahil kentleri ve kuzeydeki endüstriyel bölgelere kadar bütün yönlere doğru yayılmış. Roma İmparatorluğu tarihçelerinde okuduğumuz türde fantastik partiler düzenleniyor; devasa malikâneler ve lüks bir yaşam var.

Pahalı, özel dikim paçavralar giymek moda ve bütün kraliçeler ilgi çekmek için vahşi-oğlan dragleriyle dolaşıyor. Üzerinde sidik ve kusmuk lekeleri varmış gibi görünen, daha yakından bakıldığındaysa ince altın iplerle yapılmış zarif süslemeler olduğu anlaşılan Bowery tarzı takım elbiseler var. En kaliteli keten kumaşlardan *serseri* elbiseleri, adi asalet takımları, gerçekten inanmadıkları bir misyonda kötü Katolikler olan yeniyetme ajanlar için Graham Greene kıyafetleri, cankilerin rağbet ettiği fötr şapkalar, çiftlikte çalışan çocukların üzerindeki solmuş tulumlar, sarı çinipeğinden amele giysileri, sonradan o kadar ucuz olmadığı ortaya çıkan ucuz şatafatlı pezevenk takımları ki bu şatafat en iyi Fakir Çocuk Dükkânları'nın ortaya çıkarabileceği, yürüme oturma eğilme şeklinize, saç ve gözlerinizin rengine evinize ve geçmişinize uygun biçimde özel olarak ayarlanmış renklerin incelikli bir uyumundan kaynaklanır. Bu ancak ikinci bakışta belli oluyor ve bazıları bunu ancak altıncı bakışta anlıyor. Kaba saba bir şekilde ucuz gibi görünmeye çalışan pahalı bir takım elbiseye benziyor ucuz vizilti daha yakından incelendiğinde bu ucuzluk özenle planlanmış bir şey gibi gözlerinizin önünde renk ve doku değiştiren takım elbiseler kiralık gibi görünen bir takım elbiseyle orada duruyor, şimdi de Billy Graham gibi görünüyor hayır bu 69.23'e indirilmiş 120 dolarlık bir FBI ajanı takım elbisesi ya da pürüzsüz bir Meksikalı bir *pocho*[1] da olabilirdi öte yandan Pötikare Kumaşlar sahnesinin ötesinde sade kıyafetler içinde rahatsız genç bir polis var bugün ilk günü gömleği aşırı dar pantolonu aşırı kısa. Bütün bu takım elbiseler ıvır zıvırla, çıkarılabilir kollar, gizli ceplerle dolu ve bu kaybeden yalnız tiplerin azımsanamaya-

1 İspanyolca ibne, tombul, homo, dolgun. (ç.n.)

cak bir kısmı yanında gizlice, bir topluluğu canlandırmak için aniden salıverebilecekleri kendi şahsiyetleriyle ilgili bir hayvan, bir fare, bir firavunfaresi, bir kobra ya da bir akrep taşıyor. Mesela rakun derisinden yapılma ceketle karşımıza çıkan adamın cebinden Bubbles de Cocurera'nın altı ödüllü şivavasını öldürmek üzere canlı bir rakun sıçrayıveriyor. Ve mutasyon geçirmiş firavunfaresi derisinden yapılma mavi bir pelerin giyen Reggie, Djemalfna'daki bütün kobraları öldürdü. Başta komikti ama kobralar tökezledi. "Aman Tanrım, Reggie kaplan kıyafetiyle geliyor! Kaçın kurtarın kendinizi!" Bir zırh kuşanacak ya da kendilerini bir şekilde koruyacaklar ve ellerinde ne varsa kucağınıza bırakacaklardır. Zamanla, piton derisinden takım elbiseler giymiş şişman vatandaşlardan uzak durmayı öğreniyorsunuz; herhangi bir şişkinlik ya da şişlikten kaçınmak gerekiyor; caddeler hamile kadınlara terk edilmiş durumda. Herkes tersine çevrilebilir astarlara ve gizli ceplere ve evcil hayvanı bir cepten diğerine geçirmek için bir yönteme sahip böylece artık bütün toplantıların kapısında rutin olarak yapılan aramaları atlatabiliyorlar. Bir sonraki aşama insan derisi kıyafetler olacak; insanlar derileri için hayvanlar gibi avlanıyor Sonra sentetik ürünler piyasayı vuruyor. Bir düşünün; on altı farklı tonda, karıncalara güvelere ve yıllara dayanıklı mobilya ve duvarlarınıza uygun deriler İnsanlar her istediğini satın almaya başlıyor: Meksikalı kalçası kızıl-tüylü bir kız bir Çinli midesi... millet benekli ince siyah kollara bürünüyor gevrek çiftçi oğlan gülümsüyor sonra boynuzlar ve keçi toynakları kurt oğlanlar kertenkele oğlanlar kızıl balçık kadar pürüzsüz ve kızıl kolları ıstakoz kıskaçlarında son bulan birçok kaçık karakter.

Neredeyse hiç petrol kalmadı ve benzinli motorlar da nadir bulunuyor. Buharlı ve elektrikli arabalar geri geliyor. Zenginlerin sessiz elektrikli hava gemileri akşamüstü gökyüzünde görkemli bir şekilde süzülüyor kabini bir açık hava restoranı ıslak çayır ve golf sahası kokusu yayıyor sakin mutlu sesler 1920'lerin müziği. Le gran luxe zenginlerin geniş arazilerinde tarihte hiç olmadığı kadar çiçek açıyor. Lüksün en önde gelen savunucusu ve uygulayıcısı, özel bir buharlı demiryoluna sahip olan A.J., bu trenleri

kafasına göre 1890'nın davulcu ve bankeri, 1920'nin tatil yapan kolej öğrencisi ya da 1918'in hilebaz ve dolandırıcısıyla dolduruyor; A.J. ile yolculuk etmek isteyen herkesin durumu kasting ajansına bildirmesi gerekiyor.

"Demiryollarımı ıssız tali hatlardaki tren düdükleri, yıpranmış deri kokusu, buhar, sis, kor çelik ve iyi puro dumanı için, cam kaplı garlar ve kırmızı tuğladan yapılma gar otelleri için muhafaza ediyorum.

Gerilla birimlerine cömert katkılarda bulunuyor, devasa bir eğitim kampı işletiyor, laboratuvar ve fabrikalarında yeni silahlar geliştirmek için kaçak bilim adamlarını işe alıyor. Masasına tek bir tabak koymak için milyonlarca dolar harcamaktan hiç çekinmiyor. Yıllık partileri para birimlerini çökertiyor ve ulusları iflas ettiriyor.

"Taze domuz ciğeri, kızarmış sincap, yabani kuşkonmaz, turp yaprakları, mısır unu tanecikleri, koçanlı mısır ve böğürtlenden oluşan bir akşam yemeği istiyorum. Domuz; meşe palamudu, yerfıstığı, dut ve Missouri elmasıyla beslenmiş, çatalkuyruklu bir Ozark domuzu olmalı. Boğa boku, yavru tavşan ya da ölü kurbağa gibi gayri sıhhi şeyleri yememesi için domuzum günün her saati dikkatle denetim altında tutulmalı ve denetim de hayvanı tedirgin etmemek için dikkat çekmeden yapılmalıdır."

"Bunu ne zamana istiyorsunuz, patron? Bir sene sonrasına mı?"

"En geç önümüzdeki Pazar."

"Ama patron ya biz nasıl olur da?

"Gerekirse Cehenneme git ama bana böyle bir domuz bul.

"Elbette, patron.

"Bulunduğunda buraya getirilmeli. Bildiğin gibi, domuz ciğeri birkaç saatliğine buz üstünde kalsa bile yenmez hale gelir. Domuz benim mutfaklarımda kesilmeli ve seğiren ciğer böyle başka bir domuzdan yapılma pastırmanın yağında pişirilmek üzere hemen tavaya aktarılmalıdır."

"Peki efendim, elbette... Domuzu kasalar jetle buraya göndeririz."

"Delirdin mi sen! Domuzum dehşete kapılır ve ciğeri de bundan kesin kötü etkilenir."

"Pekâlâ patron, bir transatlantik alıp Ozark menzilinde ilerleyebiliriz ve...

"Beni zehirlemeye mi çalışıyorsun sen? Domuzu deniz tutar ve ben de akşam yemeğimi kaybederim. Açıkça görülüyor ki domuz buraya iki dev zeplin arasında askıya alınmış bir sal üzerinde, tek vücut halinde Ozark Dağları'ndan kalkacak bir sal üzerinde, kibarca taşınmalıdır. Sincaplarım, böğürtlenlerim ve yabani kuşkonmazlarım da elbette ona eşlik edecek. Salla birlikte bir çiftçi çocuk da gönderin, zayıf çilli bir çocuk. Yolculuk boyunca domuzuma o bakacak. Sincapları vurup temizleyecek. Sonra da kendini başka şekillerde faydalı kılacak."

"Patron, domuz geldi."

A.J. balkona çıkıyor ve gökyüzünde iki devasa mavi zeplin arasında asılı duran, üzerinde meşe ormanlarının dumanı tüten bir parça Missouri toprağı görüyor...

"Patlak gözlü turnabalığı, sarı tatlı su levreği ve kaynaktan beslenen temiz soğuk nehirlerden avlanmış yılanbalığından oluşan bir akşam yemeği istiyorum.

"Pekâlâ patron, alüminyum kaplanmış ve suyla doldurulmuş bir jet hazırlayacağım.

"*Bir* jet mi dedin sen?"

"Evet, patron.

"Aptal herif, o zaman turnabalığı levreği, yılanbalığı da hepsini yer. Uçak indiğinde elimizdeki tek şey, benim insanlık dışı tüketimim için son derece uygunsuz olan tıka basa yemiş miskin bir yılanbalığı olur. Üç uçak ayarlanmalı.

"Üzgünüm patron ama yılanbalığı ezildi. Etrafı kaplayan bütün o sular ve kayalar birden çözülüverdi.

"Allah'a şükür, ezilen turnabalığı değilmiş.

Bütün bu lüksü dengeleyen keskin bir karşıtlık olarak sokaklarda açlık, korku ve tehlike kol geziyor. Burada insanın en iyi dostu Colt'u ve iki ucu sivri değneklerini, dişlerinin önünü kapa-

tacak şekilde, basit bir hamle hazırlığı içinde yüz seviyesinde tutan Nub[2] uzmanları.

Diğer günlerden farksız bir gün. Avluda kahvaltım Malezyalı oğlan tarafından servis ediliyor. Avlu, havuzu, palmiye ağaçları, kobrası, kum tilkisi ve kavun kabukları yiyen büyük, kötücül ve atik turuncu kertenkeleleriyle minyatür bir vaha gibi. Kahvaltıdan sonra Reggie'yle buluşmak için Djemalfna'ya doğru yola çıkıyorum. A.J.'nin yarın yapılacak sezonun en büyük eğlencesi olan yıllık partisine hangi yoldan gideceğimizi planlayacağız. Kendimize "Davetli" diyoruz ve hepimizin boynunda köpek tasması gibi asılı duran. A.J.'nin elektrikli kapılarının şifresini çözecek şifreli davetiye kartları var. Öğlen güneşinde, çarşıda kalabalığı yararak ilerliyorum; yirmi vahşi-oğlandan oluşan bir çeteyle karşılaştığımda, kolonyal şapka Colt'un bir parti fişekliği muhteşem Nüb'lerim bana eşlik ediyor. Bizi görünce gözleri kedi gözü gibi parlıyor, saçları diken diken oluyor ve tükürerek hırlayarak Nüb'lerime vuruyorlar. Liderin bir gözünde korsan bandı var ve eskiden sağ elinin olduğu yerdeki tahta ve deri yüzeyin üstüne bir domuz kısırlaştırıcısı monte edilmiş. Bir sansar kadar çevik hareketlerle Nüb'in değneğinin altına atılıyor eli içeri girip yukarı çıkıyor soğuk çeliğin bağırsakları spagetti gibi doğradığını hissedebiliyorsunuz. Şimdi, aklınızı kaçırmanız ve Nüb'lerin mesela bir avuç hastalıklı dilenci gibi icabına bakması gereken bir sorun için silaha sarılmanız hiç şık bir davranış olmaz. Bunun Colt'luk bir vaka olup olmadığına karar vermelisiniz; hem de hemen. Bunun kesinlikle bir Colt vakası olduğuna karar veriyorum ve gözlerimi liderin sıska karnına dikip ateş ediyorum. Ağır 44'lük mermi, lideri iki seksen yere seriyor. Şarjörü çevirip bir daha ateş ediyorum ve silah boşalıyor; göğüs cebimde özel bir deri kılıf içindeki küçük kısa namlulu 38'liğime uzanıyorum; bu arada kaçışıyor ve hayalet gibi gözden yitiyorlar. Envanter çıkarıp, ölmüş ya da ölmek üzere olan yedi vahşi-oğlan sayıyorum. Rahip bir patates sepetinden çıkıveriyor ve ölülere kutsal yağ sürmeye başlıyor. İki vahşi-oğlanın son yaşam kıvılcımlarıyla rahibe tü-

2. Nübyeli'nin kısaltılmışı. (y.h.n.)

kürdüklerini görüyorum. Nüb'in gözleri kararıyor; öğlen güneşi altında tüten bağırsakları sinekleri cezbediyor Bir polis memuru gönülsüzce yaklaşıyor ve tertemiz bir Arapça'yla ona bazı emirler veriyorum. Reggie'yi meydanda, dilencilerden oluşan bir etten duvarın gölgesinde pembe cin yudumlarken buluyorum. Yaşlı, spastik bir kadın kıpırdanıyor ve Reggie'nin hassas cildini güneş ışığıyla lekeliyor "Kaçık orospu!" diye bağırıyor Reggie. Uşağına sesleniyor. "Bu beş para etmez acuzeye bir parça bayat ekmek verin ve bana sağlam bir gölge dilencisi bulun.

Oturup bir Stinger söylüyorum. "Meydanda karmaşa çıktı. Bir Nüb'imi kaybettim.

"Buradan her şeyi gördüm. Sanırım, Donald iyi bir Nüb tanıyor."

"Nüb'imi Amerikan mezarlığına gömeceğim. Orada buluşup partiye hangi yoldan gideceğimizi planlayabiliriz. Biliyorsun, yolda başımız belaya girebilir."

"Çok olası. A.J. savurganlığından hazzetmeyen birkaç aptal tarafından eleştirilmişti. Çok zenginlerin ezeli belasıdır bunlar."

Ertesi gün Nüb pençeler ve diğer aksesuarlarla birlikte gömüldükten sonra otuz kişi güçlerimizi birleştirdik ve A.J.'nin duvarların dışında olan yerleşkesine doğru yola koyulduk Alüminyum süspansuarlar takıp sandaletler giymiş olan ve bizi taşlardan korumak için tel örgüler ve acil durumlar için de bellerinde palalar taşıyan Nüb'lerimizle biraz şüphe uyandırıcı görünüyorduk. Bu nedenle Nüb'lerimizin arasında sanki aslında orada değilmişiz gibi çok *dégagé* yürümeye devam ettik.

"Yaşlı adam karate teknikleriyle bir yığın tuğla kıracak. Elbette bu çok can sıkıcı bir şey ama onu durdurmak mümkün değil. Her neyse, sonuçta bir ay boyunca bedava yiyip içeceğiz. Parti yaptığında hakikaten yapar bu adam.

Caddeler hiç görmediğim kadar kötü: Açlıktan hissizleşmiş yaşayan ölüler çimento çuvalları gibi yığılmışlar caddelere Nüb-ler onları değnekle ittirip kaktırıyor iki büklüm olup sonra tekrar doğrularak geri geliyorlar hepsi birden ayak sürüye sürüye ya-

vaşça ilerliyor ve hepsinin hedefi A.J. Bu etten nehrin bacakları arasından haylaz küçük kediler gibi fırlayıp usturalarla ve cam kırıklarıyla insanları kesiyor ve yürüyen et yığınındaki barınaklarına geri fırlıyorlar. Bir yaban gelinciğinin fare deliğinden süzülerek geçebildiği gibi futbol hattından süzülerek geçebildiği için Yaban Gelinciği diye anıldığı kara harp okulundan yeni çıkmış olan genç bir ajan, bir vahşi-oğlanı takip ediyor ve birkaç hızlı pala hamlesinden sonra karşılaştığımız manzarayı en yakınıza bile anlatamazsınız.

Az ileride, siyah mermer bir duvara yerleştirilmiş, on metre yüksekliğinde elektrikli kapılar var. Bacaklara basa basa kapıya ulaşıyor ve bir tık sesiyle içeri giriyoruz; kalabalıktaki insanlar da ellerini demir parmaklıklardan içeri uzatıyor ve parmaklarını ağızlarına sokarak aftosalı inekler gibi salyalar akıtıyor.

Göz alıcı beyaz kıyafetler içindeki A.J. dış avlunun üzerindeki çardaktan bizi selamlıyor. Gülümsüyor ve ağzından salyalar akan kalabalığa el sallıyor.

"Hesabı gayet iyi biliyorlar. Ben daha iyi şeyler yedikçe onlar da daha iyi şeyler yiyecek. Le gran luxe leziz artıklar üretir."

Dış avlu, etrafında balkonlar olan küçük bir arena. A.J. arenanın orta yerine doğru yürüyor.

"Boğayı serbest bırakın."

Bir müzik patlamasıyla birlikte boğa bir kanaldan fırlayıp yaşlı adamı görüyor ve ona doğru gidiyor. A.J. yumruğunu hazırlamış, orada öylece duruyor ve kendini öldürücü vuruş için yere sabitlerken hafif bir sismik titreme hissediliyor. Sonra yumruğu öne doğru fırlıyor ve boğanın beyninin dağıldığını görüyorum. Boğa yalpalıyor ve yanlamasına devriliyor bir bacağı kasılmış havayı tekmelemekte. Birkaç saniye içinde leş doğranıyor ve kanlı çiğ et parçaları kalabalığa atılıyor.

İç kapılardan geçerek yerleşkeye ulaşıyoruz. Smörgåsbord, bira, soğuk akvavit ve Peru usulü sıcak balık çorbası servis edilen açık hava restoranları var; mavi akşamüstü gölgeleri altında sessiz nehir kenarı restoranları, arduvaz kaplı çatılarıyla kırmızı

tuğladan evler, ev yapımı Amerikan yemeklerini eskiden olduğu gibi servis eden toplu konut binaları, hindi, kızarmış tavuk, soğuk çay, sıcak bisküviler ve mısır ekmeği, biftek, ev yapımı çilekli dondurma, ördek, hintpirinci, mısır lapası, kremalı kestane. Göletler ve kanallar, çiçek kaplı yüzer restoranlar; menüsünde posta güvercini, çayırkuşu, çulluk, yabanördeği ve geyik eti bulunan eski nehir botları. zeplinler ve yemekli vagonlar, tuhaf tiranların yönettiği elit yemek şatoları; menüsünde mersinbalığı, havyar, füme yılanbalığı, votka, şampanya ve ren şarabı olan Rus usulü taşra lokantaları, çiftlik restoranları ve basit köylü yemeklerinin her çeşidi, beyaz etli bir güvercin yemeğiyle ünlü ulaşılmaz uçurum restoranları. Ve dünyadaki bütün ünlü restoranlar en ufak ayrıntısına kadar kopya edilmiş: Tanca'dan 1001, Marsilya'dan eski Lucullus restoranı, Maxim's, Tour D'argent, St Louis'den Tony Faustus.

Eğer bir tabak ya da bardakta bir şey kalırsa, bunun garsonlar tarafından biri sıvılar diğeri katılar için olan iki sepete döküldüğünü fark ediyorum. Sepetler dolaştırılıp da artırabildiğimiz kadarını artırdıktan sonra Marakeş'in fakirlerinin toplaşıp beklediği ana kapıya bakan bir balkona çağrılıyoruz. A.J. yerlilerin zihninde güçlü bir yardımsever imajını korumanın önemine dair bize kısa bir nutuk çekiyor; bu noktada kapının kenarındaki duvarlardan birinde bir panel kayarak açılıyor ve devasa bir penis dışarı çıkarak üzerinde İÇEÇEKLER yazan on iki metre uzunluğundaki bir oluğa martini, çorba, şarap, Coca-Cola, nar şurubu, votka, burbon, bira, sıcak yağlı rom, pembe cin, Alexander, glög ve mısır viskisi işiyor. Kapının diğer yanındaki bir panelden çıkan kauçuk bir kıç, üzerinde YİYECEKLER yazan başka bir oluğa fırında pişmiş Alaska yengeci, salamura ringabalığı, ördek sosu, *chili*, şeftali peksimeti, şuruplar, soslar, reçeller, yağlı kemikler ve kıkırdaklar boşaltıyor. Bulutlar halinde kusmuk kokusu yükseliyor. A.J. balkonu kapatıp mühürleyen bir düğmeye basıyor. Vantilatörler dönüyor, serin yaz havuzlarının ve yosunlu taşların kokusu misafirleri sarmalıyor. Hepimiz orada bir ay kalıyoruz. İçeride ve dışarıda neler olduğu düşünüldüğünde hiç de zor bir şey değil bu.

Yerleşkedeki restoranlara ek olarak daha coşkulu misafirler için dünyanın dört bir yanına gurme turları düzenleniyor. Misafirler taze meyve suyu, kestiğinizde sarısı ağır ağır akacak şekilde mükemmel bir ayarla haşlanmış yumurta, ne çok sert ne de çok yumuşak olup çatalın ucunda hafifçe kıvrılan jambon, ev yapımı ekmek, çay ve kahveden oluşan kahvaltıları için saat altıda uyanıyor ve bir sigara ve biraz istirahatın ardından o süslü püslü sonbahar tepelerine doğru yolculuğa çıkıyorlar. Mavi parlak bir Ekim günü. Gemilerinin hazır beklediği bir nehre ulaşmak için on beş kilometre yürüyorlar. Nehir soğuk, berrak ve derin. Nehirden aşağı doğru süzülüyor ve yol boyunca göletlerde, koylarda ve küçük körfezlerde balık tutuyorlar. Öğle yemeği için gemilerini bağlayan misafirler, esnek sopalar kuşanıyor ve kıyıda yürüyüp kurbağa öldürüyorlar, sonra da onların bacaklarını derisini yüzüp jambon yağında kızartıyor ve birayla birlikte çıtır çıtır yiyorlar. Akşama doğru çiftlik vapuruna ulaştıklarında camgöz levreği (patlak gözlü turnabalığı olarak da bilinir), siyah levrek, tatlı su levreği ve kedibalığından oluşan bir dizi bol yiyecek onları bekliyor. Tepedeki kırmızı tuğladan ev, burbon ve Missouri'de yazın sıcağında çorak tepe toprağında yetişmiş marihuana: özel keskin bir tadı var; mor ot diyorlar buna. Camgöz levreği kızartması, kızarmış tatlı su levreği, jambon yağında pişirilen levrek ve hafif isli, acımsı elma şarabı ile çiftliğin bahçesinden toplanan elmalardan oluşan sofraya oturduklarında mavi bir tozu andıran alacakaranlık nehre çöküyor. Sonbahar ağaçları arasında avlanıyor ve kestane, taze soğan ve tatlı patatesle servis edilen bıldırcın, yabanördeği ve sincaptan oluşan bir akşam yemeği için geri dönüyorlar. Diğer bölgeler soğuk akvatitle sunulan smörgåsbord'a hazırlık için kayak yapmayı, Kuzey Meksika dağlarında bir at gezisinin ardından yenen sıcak ve acı yemekleri, plajda yenen ıstakoz ve midyeleri, Green Inn'de soğuk çay ve kızarmış tavuğu içeriyor.

Yemek buradaki cazip şeylerden sadece bir tanesi. Her türlü keyif, spor, eğlence, hobi, meşgale, gaye yada eğitim için olanaklar sağlanıyor. Olanaklardan bazılarını sıralayacak olursam: bü-

tün konularda eksiksiz referans içeren bilgisayarlı kütüphaneler; herhangi bir konuda spor ya da beceri, uzman eğitmenler. Planörler, balonlar, paraşütler, skubalar var ve kıyıdaki malikânelerden derin deniz dalışları yapılabiliyor. Duyu-yokedici odalar, daldırma küvetleri, uzay koşullarını simüle eden yerçekimsiz ortam kapsülleri. Lazer silahından bumeranga kadar her silahı deneyebileceğiniz poligonlar. Eşsiz bir sanatsallığa sahip erotik filmler. Tarihin her dönemi ve dünyadaki her ülke ve yer A.J.'nin Uluslararası Pavyon'unda temsil edilmekte. 1920'lere, Rönesans İtalya'sı, Çin, antik Yunan ya da Roma'ya yapılacak bir gezinin keyfini sürebilirsiniz. İstediğiniz her mekânda cinsel hazlar da sunuluyor. 1920'lerde otuz bir çekmek mi istiyorsunuz? Tapınak bakirelerini becermek mi? Hoş bir astronotla 69 yapmak? Sadece güzellik ve gün ışığı giymiş genç Yunanlar? Balina teknesinin üst güvertesi? Roma hamamlarında akşamüzeri? Kleopatra'yı siktiğimi görmek? Müstehcen Chimu tekmeleri? 1910'da bir dış tuvalette seks? Arka koltuk? Bombardımanda bir sığınak? Yukon'da iki kişilik uyku tulumu? O eski yüzme deliği?[3] Viking gemisi? Bedevi çadırı? Okul tuvaleti? Ne isterseniz...

Bu sabah meyve, yoğurt ve köy yumurtasından oluşan bir kahvaltının ardından planör hangarına gidiyorum. A.J.'nin koşarak havalandırdığınız ve bazen ayaklarınızın üzerine konan erken dönem modellerden türetilmiş yüzlerce planörü var. Kayaklardan, patenlerden ve bisikletlerden havalandırılabilen planörler var. Her durumda planörler kanat ve uçma hayallerine olabildiğince çok yaklaşmak üzere tasarlanmış. Eğer yeni bir model için kendi fikirleriniz varsa tasarımcılar bunu birkaç gün içinde gerçekleştiriyor. Farklı manzaralara ve gökyüzü koşullarına uygun birçok farklı malzeme ve renkte planörler var ve birçoğunun üzerinde de manzara resimleri mevcut. Günbatımı uçuşları için kızıl modeller, kayak uçuşları için şeffaf plastik modeller, dağlar için mavi kanatlar. En açığından en koyusuna mavinin tüm tonlarını barındıran bir dağ modelini seçiyorum. Kanatlar rami kumaşın-

3. Thomas Eakins'in 1844 tarihli, bir gölette çıplak yüzen altı erkeği betimleyen *The Swimming Hole* adlı resmine gönderme yapılmış. (ç.n.)

dan. Elektrikli küçük bir zeplin bizi Atlas Dağları'ndaki kalkış istasyonuna götürüyor. İstasyondan aşağı dik bir koşu yolu iniyor. Patenlerimi giyip planörü takıyorum; iki yanımda kanatlar, ellerim direklere bağlı. Planör elle ağırlık değiştirilerek yönetiliyor ve pilot da iki direğin orta yerinde havada asılı kalıyor. Kollarınız yorulduğunda kullanabileceğiniz bir askılı koltuk var. Kalkışa başlıyor ve gittikçe daha hızlı koşuyorum dizlerimi kırıyorum ve hooop, vadinin üzerindeyim bacaklarım beş kilometrelik bir alanın üzerinde boşlukta sallanıyor. Gerçekten uçmak gibi bir şey bu, rüyalarda olduğu gibi. Planörü iki elimle yönlendirip titreyişini içimde hissederek kanatlarımla gökyüzündeyim kanatlarım vadinin üzerinde süzülüyor. Askılı koltuğa oturuyorum ve şehrin bacaklarımın arasında alabildiğine uzandığını görüyorum. Planörü kırık dökük, otlarla kaplı, parsellenmiş bir caddeye indiriyorum ve erotik film izleyerek geçirilecek bir akşamüzeri için patenlerimle yerleşkeye geri dönüyorum

Birkaç yıl önce oyuncular haysiyetlerini zedeleyen koşullara karşı greve gitmişti.

"Sizin o hastalıklı, ahlaksız filmlerinizde daha ne kadar güzel sikişmemizi istiyorsunuz, Baaayyy Slastobitch? Biz güzel güzel sikişmekten bıktık usandık." Bunun üzerine Büyük Slastobitch bir dizi reform başlattı. İşçilerin taleplerini göz önünde bulundurarak erotik filmlerin bir hikâyesinin, karakter gelişiminin ve bir arka planının olması ve seks sahnelerinin tesadüfi olarak ortaya çıkması gerektiğine karar verdi. Örneğin 1859'da geçen iki saatlik bir balina avcılığı hikâyesi, filmin çeşitli yerlerine serpiştirilmiş on sekiz dakikalık seks sahnesi içeriyordu sadece

"Ayrı bir tür olarak erotik filmler artık yok. Seksi hikâyede ortaya çıktığı şekilde, sakat bir parça olarak değil hayatın bir parçası olarak gösteriyoruz."

Market Caddesi'ndeki eski Saray Sineması'na gidiyorum. İlk film le gran luxe'ün mütevazı bir gelirle nasıl elde edilebileceğini gösteren eğitici bir kısa film.

"Şimdi işte bu benim mavi odadaki daldırma küvetim; gliserin dolu bir küvet sadece alüminyum kaplama bunu PX aracılı-

ğıyla yok pahasına aldım; sevgili arkadaşım şimdi eğer bu plastik kılıfın içine girersen Yage[4] ve Majoun[5] bu yolculuk için ideal Majoun beş pounda bu ilk yalnız deneyimin sevgili arkadaşım ve tamamen hazırsın her şey çok basit kıçın neredeyse evin orasıdır ve eğer hareket etmek istiyorsan kıçını hareket ettirmelisin ilk adım başka biriyle ev değiştirmek ve başkasının kıçını almayı öğrenmektir. Paranormal psişik olaylara sarmış Fishbook adlı bir enstitüyle ilgili bir bilimkurgu şeysi hatırlıyorum içine girdiklerinde zihinlerinin başka gezegenlere yolculuk yaptığı bir kutu var. Bu gezegenlerden biri o kadar 'şeytani' ki astronotun birini muhafazakâr Güney topraklarına sürüklüyor ve astronotumuz da orada 'Savuşganlar' tabir edilen insanlara karşı kutsal savaş ilan ediyor ve artık Fishbook dışındaki herkes 'Savuşganlar'dan nefret ediyor ve 'Ey Savuşgan Burada Sana Güneş Yasak' diyen tabelalar var. Ve Fishbook o yaşlı güzel 'Savuşganlar'ın yaşadığı köylerin kapısını kapatmakta ve Fishbook adına savaşan bütün yeniyetme 'Savuşganlar' katledilecek."

Ama Fishbook'un güvenlik görevlilerinden kaçan bir astronot güzel sessiz bir gezegen biliyor ve dünyanın her yerindeki iyi "Savuşganlar"ı kurtarmak istiyor ama paranormal kıçlar o gezegene nasıl nakledilebilir ki? Ani bir ışımayla o özel bilgi "şeytani" gezegenden astronota yollanıyor ve köylülere ne yapmaları gerektiğini söylediğinde köylüler, "Ama bu pis bir şey" diyorlar.

"Pis değil sadece yabancı" diyor astronot. "Ayrıca çok fazla seçeneğiniz de yok. Paranormal köye yaklaşan farları işaret ediyor. "Asayişçiler gelmek üzere. Yani artık harekete geçme zamanı. Ve sizin dışarıda olduğunu düşündüğünüz şey aslında en başta dışarı koyduğunuz şeydir. O en başa gitmenin vakti geldi.

Üzerinde şort yatakta uzanıyordu; bambu duvarlar, otelin en üst katı. Kapı çalındı. Kızılderili oğlan elinde bir litrelik bira şişesiyle kapıda duruyordu.

"Aquí Yage Ayahuasca... muy bueno... muy fuerte...

4. Uyuşturucu etkiye sahip bir bitki. (y.h.n.)
5. Fas'a özgü, marihuana ve baldan yapılan uyuşturucu bir madde. (y.h.n.)

Oğlan kapıyı kapatıp içeri girdi ve şişeyi masaya koydu. Sıska sarışın Amerikalı oğlan sırt çantasından iki teneke fincan çıkardı. Kızılderili oğlan bira şişesindeki karışımı fincanlara onları üçte iki oranında dolduracak şekilde döktü. Küçük bir ezgi mırıldanarak ellerini fincanların üzerinde ileri geri gezdirdi Mırıldanmayı bırakıp Amerikalı'ya baktı ve gülümsedi.

"Sikiş için çok iyi bu, Johnny." Kahverengi elini sıkı bir yumruk yapıp parmağını sokup çıkardı yumruğuna. "Yage alıcaz sonra sikişicez." Gömleğinin düğmelerini açtı. "*Ambos nudo Johnny*... ikisi de çıplak Gömleğini sandalyenin üzerine bıraktı, sandaletlerini fırlattı, pantolonunu ve donunu indirdi. Amerikalı soyunana kadar bekledi. "Şimdi Yage al... çabuk ol." Amerikalı içti ve ürperdi. "*Muy amargo sí Johnny.*"

Amerikalı oğlan ansızın hüzünlü bir cereyan serin akşam esintisi hissetti rektumunda bacaklarında... "*Tomamos eso... ambos nudo...* Gölgeler silikleşiyor el teneke fincan üzerinde gözler gülümsüyor ve biliyor diğerinin baktığı çıplak rektum kasığa baskı yapıyor yüzleri birbirine dönük... "*Vuelvete...*" Mavi ışıkta sertleşiyor... "Domal Johnny... Oğlan eline bir vazelin kavanozu aldı ve sakin, dikkatli bir ifadeyle sikine sürdü... "Domal Johnny ve kıçını aç..." Rektumu üzerinde gözleri ve parmakları hissediyor kıç kılları açılıyor yavaş penetrasyon... "Eller dize Johnny..." Yavaşça bir daire çizerek vücudunu döndürdü elleri dizlerine kenetlenmiş mavinin helezonları daha dar daha dar daha dar Lima'nın mor günbatımında mavi Çince harfler fışkırtıyor "*muy bueno*" diye iç çekiyor elleri dizlerinin üstünde Carl'ın gözleri mavi mavi titriyor yüzü bulanıklaşmış kemik sızlatan spazmlar havaya açık mavi dünyalar fırlatıyor gökyüzünü kateden bir meni girdabı.

"Şimdi yüzme havuzuna ortak bir daldırma küveti düşünüyorum ama bunun yerine bir balık göleti de yapabilirim. Gerçekten çiğ ıstakozlarla doldurulmalı ve... Deniz kabuklarıyla bezenmiş kubbe şeklindeki pembe mercan odadaki olukta bir delik açılıyor oğlan bacaklarını açıyor ve kıvranarak aşağıya, ıstakozların arasına düşüyor taşaklarındaki sıkı deniz kabuğu incimsi tükürükler püskürtüyor, lombardan gelen deniz rüzgârı. "Evet, elbette bun-

lar çeşitli derecelerde ses geçirmez odalar ama artık mavi odada ses kayıtlarımız ve kokularımız, ozon ve yanan yapraklarımız var ve kırmızı odada da güller ve karbolik sabunumuz var. Lifebuoy artık bunu üretmiyor ama buradan edinebilirsin ve ben aslında birçok vakada yalan söyledim. Neyse işte bu da Dim-N ve Psilosibin için gökkuşağı odası; biraz dökük öyle değil mi? Orange Crush plastik şişelerinin kokusu ve karnavallar dünya fuarına geldin, sevgili arkadaşım ve benim elbette sarı bir odaya da ihtiyacım var ama Casa'da o kadar az Çinli oğlan var ki henüz yapamadım ama papatyaları ve çiğdemleri görebilirsin saman çiş safran ve amber kokuları sarı amber kulesi güderi palet oğlan sarı saç kahverengi gözler öne doğru çıkan dişler ve elbette ten renklerini karıştırabiliyorsun mesela siyah ve kırmızı kahverengi ve sarı kırmızı ve beyaz burada renkler biraz sınırlı ama idare ediyoruz ve ses efektleri mavi oda için uzaktan gelen tren düdükleri ve sis düdükleri pembe odada deniz sesleri ve iki tarafa ve elbette bazen ikiden fazla tarafa özel müzik. Majoun'un etkisini gösteriyor mu? Bütün uyuşturucu sorunlarını çözmek için bir laboratuvara ihtiyacım var, sentez, yeni formüller oluşturmak için. Eğer şimdi etkisini Yage ve Dim-N'den çok daha yavaş gösteren Majoun alıyorsan iki saat beklemek zorundasın. Aha! Ali de burada... Şimdi bu kulaklıkları takarsan mavi odadaki Ceneviz müziğini duyacaksın elbette, Yage'in de hazırlanmış olduğunu göreceksin."

Müzik kafasının içinde çalmaya başladığında vücudunun alt yarısı akışkan döngüler içinde gevşedi bağırdı kafasını parçaladı gökkuşağı odası masada yıldızlar amber dizler açığa çıkmış kahverengi dişler.

"Ve elbette görüntü silsilesi filmleri alıyor ve renkli çekimlerle harmanlıyoruz mavi sis ve arduvaz çatıların altındaki çatı katı odaları günbatımları sonbahar yaprakları elmalar dumanlı gökyüzünde kızıl ay... hepsini biri yüzü diğeri genital organları seğiren ayakları boşalan gözleri çeken beş ya da altı kamerayla çektiğimiz seks sahneleriyle harmanlıyoruz ve bunları genellikle perdeler için düz beyaz duvarları olan beyaz odada gösteriyoruz.

LSD, Majoun ve Yage'den oluşan bir gökkuşağı kokteyli; çok az LSD iyi gelmiyor insana doğal bitkiler daha iyi.

Arap oğlan onu kavururken kızıl saçlı olan parmaklarının eklem yerlerini kemiriyor duvarlarda ve tavanda resimler beş projektör bacaklar, püsküren penisler, sıkı taşaklar, gözler, yüzler, seğiren ayaklar, günbatımları, mavi sisler, çişli samanlar, sarı gökyüzü, titreyen kıç yanakları, sperm püskürten uçak izleri, karlı dağlar, gökkuşakları, Niagara Şelalesi, hediyelik kartpostallar ve Kuzey Işıkları'ndan oluşan bir kaledioskop... Oğlan kızıl saçlı olanı döndürüyor dizleri havada şimdi tavandaki resimlere bakıyor şimdi dört ayak üzerinde ikisi de yüzleri duvara dönük boşalıyorlar kendilerini televizyonda görüyorlar, diğerleriyle birlikte "tam yerindeler ama korkarım bütçemizi aşıyorlar devasa bir penisin içini andıran bu kubbemsi odaları buldukları için çok şanslılar öyle değil mi? İşte bu da gül odası"

Gül yapraklarıyla kaplı kırmızı yatak çarşafları... kırmızı paskalya yumurtasını kasıklarında hissederek püskürtüyor... günbatımları, kıçlar, kızıl saç, sonbahar yaprakları... dizleri havada sonbahar gökyüzünde boşalıyordu.

Atari Salonu
Dikiz Şovu

1 Yuvarlak kırmızı bir Noel süsü uzaklaşıyor... Parlak kırmızı dişetleri olan Kızılderili oğlan, Lima'nın mor günbatımı altında kan tükürüyor
"Veremle savaşalım dostlar."
Noel Arifesi... North Clark Caddesi'nde Noel pulları satan eski bir canki. "Rahip" diyorlar ona.
"Veremle savaşalım dostlar."
2. İki yuvarlak süs uzaklaşıyor biri mavi biri yeşil... sönükleşen tren düdükleri yanıp sönen mavi ark lambaları yarı yarıya kuma gömülmüş boş caddeler. yeşil kahverengi rektal et

içinde bükülmüş parmaklar asma filizlerine yöneliyor kıç kılları yapraklar üzerine yayılmış... deniz yosunu... yeşil pulman perdeleri... mavi kolej kıyafetleri.

3. Üç süs uzaklaşıyor kırmızı, mavi, yeşil... Kutsal çelenkler, kırmızı kurdeleler, ağızlarıyla elmaları yakalamaya çalışan çocuklar... Saat geç oluyordu ve kazanacak para yoktu bir yan sokağa saptı ve göl rüzgârı bıçak gibi çarptı ona... tuğla bacaların ve arduvaz kaplı çatıların olduğu kayıp bir sokak. ağır hüzünlü bir sessizlik... çim fıskıyeleri yaz golf sahası. *Yeşil Şapka* dizinde katlanmış duruyordu.
4. Dört süs uzaklaşıyor kırmızı, mavi, yeşil, altın sarısı... benekler, sonbahar yaprakları, nehrin üzerinde dumanlı kızıl ay...
"When the autumn weather turns the leaves to flame, And I haven't got time for a waiting game."[1]

Az ileride bir sokak lambasının altında durdu taksi ve elinde bavulla bir oğlan indi mavi kolej kıyafetleri içinde sıska bir oğlan tanıdık bir yüz dedi "Rahip" kendi kendine bir kapı eşiğinden izleyerek çok eski bir şeyi hatırlatıyor bana oğlan paltosunun düğmelerini açmış taksi parası için pantolonunun ceplerini yokluyor... hatırlanan bütün o filmlerin mavi büyüsü oğlan çatı katı penceresinden bir trene el sallıyor... bir iç çekme sesi boş oda... boş arsalardaki otların uzaktan gelen kokusu paslanmış demirlerin altında yeşil yılanlar... korsan sandıkları altın sarısı kumlarda İspanyol dolarları... çöplerde sidik... Yolcu sarı çimenlerle kaplı arazide yürüyor da yürüyor. Derin kara bir havuzun yanında duruyor. Kara suda sarı bir balık yan dönüyor.

1. Kırmızı bir süs yaklaşıyor.... gülrengi duvar kâğıdına sürtünen kızıl bacak tüyleri... Noel ağacı altındaki İrlanda teriyeri... ışık yılları ötede solgun gökler çöküyor. T.B. bir sonraki durakta bekliyor. Şafak vakti kan tükürüyor. Ben orada bekliyordum.
2. "Doktor Harrison. Bana böyle derlerdi."

---

1. *September Song* adlı şarkıdan: "Sonbahar havası başladığında yaprakları alevlendirmeye ve benim vaktim yok bekleyip görmeye." (y.h.n.)

3. Önden kendisi giderek beni üst kata çıkardı... merdivenler aşınmış kırmızı halılar... odada hastalık kokusu.
İki süs yaklaşıyor... biri mavi biri yeşil... hüzünlü akşamüstü serin ücra bir Pazar gününü gölgelendiriyor ölü yıldızlar sürükleniyor... dönerek yaklaşıyor yeşil kahverengi rektal et çimen kahverengi dizler üzerinde lekeler.
Üç süs yaklaşıyor kırmızı, mavi, yeşil... gül kokusu, karbolik sabun... yapacak bir şeyim yoktu. Şafak vakti kan tükür. Kelimeleri hatırlamak bir eziyet... "Çok geç... Alman oturma odası dışarıda Çin mavisi kuzey gökyüzü ve sürüklenen bulutlar... ölmek üzere olan tıp öğrencisinin dandik deniz manzaraları.
"Sanırım bir schnapps, Frau Underschnitt.
Çiçekçi dükkânının üzerinde bir oda çiçek kokusu yeşil perdeler... sanırım kendisi malzemeci. Gülümseyişi bütün golf sahasına yayılıyor
4. Dört süs yaklaşıyor kırmızı, mavi, yeşil, altın sarısı. doğan güneşte kalp atışları... çiğ et kokusu... sapkın tükürükler kaynayan kan... 18. yüzyıl odası... parmaklıklı pencerede kar... şöminede ateş... Kırmızı atkıya sarınmış yaşlı bir beyefendi tıbbi bir tüpe dikkatle ölçerek afyon ruhu dolduruyor... Patapon Gülü'nü gördün mü? ...çatı katındaki odada hüzünlü gölgeler... oğlanın resmi unutmabeni çiçekleriyle çerçevelenmiş... kırık kış bahçesi üzerinde toz... harap bahçedeki havuz yeşil balçık kaplı... sıska sarışın oğlan... kasık tüylerinde gün ışığı... nergisleri ve sarı duvar kâğıdını hatırlıyorum.
"Silver Threads Among the Gold"u çalan altın bir saat... kenarı yaldızlı eski bir kitap. altın harflerle... Şans Caddesi.

Okul oyunundaki sönük uzak Beytüllahim Yıldızı.

Gülün
Mucizesi

23 Haziran 1988. Bugün bariyeri kazasız belasız geçip Mavi Sessizlik Çölü'ne girdik. Sessizlik başlangıçta yıkıcı boğuyor sizi sesimiz kısılıyor sanki ağzımızda keçe var gibi. Yanımda iki rehber var parlak mavi gözleri sarı saçları ve gökyüzü kadar ifadesiz yırtıcı bir Pan yüzüne sahip olan Berberi velet Ali. Diğeri uzun kirpiklere düz siyah saçlara parlak kırmızı diş etlerine ve gülkurusu bir yüze sahip olan Farja. Bölgenin standart kostümü var üzerimizde: dize kadar inen mavi ipek şortlar, mavi ipek gömlekler, Merkür sandal ve miğferler. Merkür sandal ve miğferler bir kez takıldığında bir daha asla çıkarılamıyor. Yanımızda hafif şilteler,

sefer tasları, kuru balık, pirinç, biber, hurma, kahverengi şeker ve çaydan başka bir şey yok. Burası güzel bir ülke ve hâkim renk mavi. Birçok sözde çöl gibi burası da çöl olmaktan çok uzak. Ağaçlı bölgeler var ve zaman zaman su birikintileri görüyoruz. Öğleden sonra uçsuz bucaksız terk edilmiş bir şehre ulaştık: caddeler çatlamış evlerden kırık otlar çıkıyor ve boş villaların her tarafını üzüm bağları sarmış havada bir cenaze evini andıran ağır çiçek kokusu var ve yıkık dökük bahçelerde boş otel ve kahvelerde hiçbir yaşam belirtisi yok. Güneş batarken şehir dışına çıkan bir yola girdik. Hiçbirimiz gece o sessiz çiçekler nekropolisinde kamp kurmak istemedik. Şehrin ötesindeki bir tepede sarmaşık güllerle kaplı yıkık bir villaya ulaştık. Bina harap haldeydi duvarların çok azı sağlamdı ve kamp kurmayı tercih edeceğim bir yer değildi. Ama Ali orada durdu ve villayı işaret etti. Kısık sesle Farja'ya bir şey söyledi, Farja da suratını asıp yere baktı ve dudağını ısırdı. Ali kemerinden bir flüt çıkardı. Küçük bir kaval ezgisi çalarak yürüdü ve biz de onu takip ettik. Harabeyi keşfe çıktığımızda gülrengi duvar kâğıdı kaplı bir oda bulduk. İki duvarı kalmıştı, sütunlar ve tavanın sarmaşık güllerle kaplı çıplak kirişleri bir kameriye oluşturuyordu. Pirinç kaplama bir yatağın soluk pembe örtüsünün üzerine gül yaprakları dökülmüştü. Bu odayı bulur bulmaz merak dolu bir heyecan Ali'yi ele geçirmişti. Flütünü çalarak bir kedi gibi etrafı kolaçan etti. Farja'ya dönüp anlayamadığım bir şey söyledi. Farja gözlerini önüne indirip utanarak ve titreyerek öylece durdu. Yatağa duvarlara ve gül sarmaşıklarına baktı. Başıyla onayladı ve kan yüzüne hücum etti. İkisi birden soyundu, üzerlerinde sadece sandal ve miğferleri kaldı. Farja'nın bütün vücudu sandallarına dek kızardı. Derisi gülkurusu rengindeydi cinsel organları mükemmeldi: ne büyük ne küçük siyah parlak kasık tüyleri döşenmiş kablolar gibi muntazamdı. Poz verip yatağı temizledi ve bir sıçrayışta ellerinin ve dizlerinin üstünde yatağın tam ortasına ulaştı. Sonra döndü ve dizlerini kaldırarak sırtüstü uzandı. Ali yatağın ayakucunda duruyordu. Bütün oğlanlar gibi Farja da dizlerini kaldırarak yatıyordu iç çekerek akşamüzerleri terk edilmiş caddeler spermin

ağırkanlı basıncı çiçeklerin rektal kokusu ölen güneşin dumanlı gülpembesinde yıkanan iki çıplak beden eski bir film setinden kalma uzun zamandır otlara ve sarmaşıklara terkedilmiş hayalet bir yatak. Gözleri birbirine kilitlenmişti ve beraber nefes alıp veriyorlardı. Farja'nın kalbinin gülkurusu teninin altında attığını ve Ali'nin kalbinin de onunkiyle birlikte çarptığını görebiliyordum. İki penis de sertleşmişti; hücum eden kan nabız gibi atan bir ereksiyon. İki penisin ucunda da bir akışkan inci belirdi. Farja derin derin iç çekti ve dizlerini tutarak kendini geri doğru attı. Pembe rektal etten turuncu ve sepya sarmallar halinde azotlu dumanlar yükseldi. Kanımı pompalayan ve kulaklarımı çınlatan ağır bir koku kapladı odayı. Sepya dumanlar dağıldı; Farja'nın rektumu titreyen nefes alıp veren etten bir güldü. Ali hızlı bir hareketle yatakta doğruldu ayağa kalktı ve derin derin nefes alarak gülün önünde diz çöktü; dudakları kanla şişmişti. Gül belini kavrayıp kendine doğru çekti ve penisine bir nefes verdi. Kızıl dumanlar iki bedeni sarmaladı. Şişmiş dudaklardan bir gül çığlığı yükseliyor güller etlerinden haz dikenleri çıkararak titreyen bedenlerini iç içe geçiriyorlar bir gül ıstırabı içinde kıvranarak iç çekerek boğularak bedenlerini çarpıştırıyorlar.. keskin sperm kokusu.

Kenarı yaldızlı eski bir kitapta sepya bir fotoğraf. Altın harflerle GÜLÜN MUCİZESİ yazılmış. Sayfayı çeviriyorum. Etin içinden büyüyen şeffaf güllerin canını yakan kırmızı bir renk diğeri öne doğru eğiliyor ağzından güller içiyor boş otellerin havasını içlerine çeken kızaran çıplak ıstırap içinde kıvranan yarı saydam gül onların kalpleri pirinç kaplama bir yataktan söz eden ağız parıltılı heyecan dizlerini kaldırıp sırtüstü uzanmış kıvranan ette erojen delikler açan kızıl dumanlar o hayalet yatakta çıplak boğuluyor oda geldiğimde otlara ve sarmaşıklara terk edilmişti bir bankın üzerinde yıldız tozları sessiz boş oda karanlığın çocuğu çiçekçi dükkânında solup gidiyor titreyen görüntü eski bir lavabo küf kokulu ev ağırkanlı gülümseme sen oradasın en üst kattaki 18 numaralı loş dağınık oda etim ben aslında film

kopuyor düzensiz sessiz film solup giden bedene bak on dokuzumda falan görünüyordum. "Ama o kelime olmaz mı?" Hava kararıyor oğlan hatırlıyorum o kadar yoğundu ki acı veriyordu gözlerinde hüzün 1920'den kalma film yerfıstıkları "Teşekkür ederim" film kopuyor sarı klozet üzerindeki çıplak oğlan uzak geçmişten gelen parmaklar oğlan sağlam hızlı ve sessiz o kadar yoğun boşalıyor ki canı yanıyor diş göster bütünü gör etime dokunabilirdim pantolon aşağıda akşamüstü gökyüzü solup giden çıplak oğlan görüntüden siliniyor "Teşekkür ederim" film kopuyor uzun zaman öncesinden kalma duruş hafıza gürültüler oradaki yıpranmış dergi oda eski bir film gibi grenli loş gümüşi gökyüzü diğeri öne doğru eğiliyor kahkahalar atıyor karşılaştırıyor bulanık 1920 öğleden sonrasından kalma parçalar dağınık yatak bükülmüş ayaklar titreyen kıç yanakları hayalet çocuk başıyla onaylıyor diğeri bacaklarını açarak oturuyor rektum açığa çıkıyor öne çıkıyor ağır koku parıldayan bedenler beraber titriyor terk edilmiş şehir ölmekte olan güneş eski film seti. Sayfayı çeviriyorum. İki penisin de sepya fotoğrafı can yakan kırmızı renkten bir damla kan pompalanıyor çıplak şarkı söylemek rektum nefes alıp veriyor etten gül ağız konuşuyor haz dikenleri. Sayfayı çeviriyorum: bütün fotoğraflar güllerle çevrelenmiş.

Teklif. Gülrengi duvar kâğıdı kaplı yıkık bir duvar, yatak. Ali yatağı işaret ediyor. Farja öylece duruyor aşağı indirdiği gözleri uzun kirpikleriyle.

Anlaşma. Farja çıplak ayaklarına dek kızararak yatağa bakıyor.

Nihayet. Kıvranan şeffaf bedenlerden çıkan güller ve dikenler ağır çekim bir gül çığlığı. Sayfayı çeviriyorum.

Gül İksiri. Farja dizlerini yukarı kaldırıyor; rektum gül nabız gibi atıyor. Rahip şeffaf penisinden akan kırmızı bir sıvıyı tüketip bitiriyor.

Et Ağacı. Sayfalardan ağır bir koku yükseliyor. Bir Maya rahibi soğansı fallik bir ağacın et suyunu çekiyor Ağacın yumuşak etine obsidiyen bir tüp yerleştirmiş ve özsuyunu taş bir kavanoza boşaltıyor

Kavanozların Keşfi. Bir Maya piramidi. Rahipler bir kapıyı kırdı ve kavanozları buldu.

Et Levhaları. Rahip et özsuyu levhalarını bir masanın üzerine açtı. Et özsuyu incimsi gri renkte.

Yazı. Rahip levhalar üzerine yazıyor eski bir kitaptan resimler.

Vücut Geliştirmeci. Rahip et levhalarını iki iskeletin etrafına sarıyor. İki genç ortaya çıktı. Ağız rektum ve penis mühürlü.

Yaralılış. Rahip genci gölgelik üzerine dizleri havada olacak şekilde yerleştirdi. Kristal fallik bir iksir kavanozunu alıyor eline. Ayrılmış kıç yanaklarının ortasına ve penisinin ucuna birer damla bırakıyor. Dudakların üzerine bir damla sürüyor kristal bir asayla. Sıvının dokunduğu yerlerden sepya turuncu gülpembesi azotlu dumanlar yükseliyor Dudaklar ayrılıyor rektum titriyor penis püskürüyor. Genç nefes alıp veriyor. Sayfayı çeviriyorum.

Akademi. Nehir kenarında kırmızı tuğlalı bir bina sonbahar yaprakları doğan güneş.

Sabah Uykusu. Sertleşmiş çıplak oğlan uyuyor dudakları aralık. Oda arkadaşı az önce oğlanın üzerinden çektiği çarşafla yatağın ayakucunda duruyor.

Uyanış. Oğlanın gözleri aşağıya, kalkmış penisine bakıyor diğerinin orada durduğunu görünce çıplak ayaklarına dek kızarıyor.

Farkına Varış. Diğer oğlan kahkahalar atarak havadaki sepya tükürükleri kıyaslayarak çıplak bedeni üzerindeki çarşafı bırakıyor.

Teklif Odada iki oğlan. "Şu çocuk oyuncağı. İstiyorum. Oğlanlardan biri suratını asmış gözlerini yere indirmiş.

Anlaşma. Dört ayak üzerindeki gülden et kızıl bir sis içinde titreşiyor. Jerry'yi üzerine çekiyor Jerry dizlerini kaldırıyor ayakları bir kurbağa gibi havayı tekmeliyor. John aşağı uzanıp Jerry'nin sikinin ucuna kayganlaştırıcı sürüyor beraber kıvranırlarken yavaş derin vecdini pompalıyor dizler havada sperm püskürtüyor. Ali flüt çalıyor. Havuzun yanında dört ayak üzerinde iki oğlan yüzleri dolunay ışığına dönük Haziran dizler. Ali o sessiz EVET'e işaret ediyor.

Şafak vakti iki oğlan kalkıp çırılçıplak yıkık bahçeye yürüdü Geniş bir gül ağacı yığınıyla karşılaşınca Farja ağaçların arasından sıçrayarak geçti ve dikenlerden hiç etkilenmeden diğer taraftan çıktı sonra da ben atladım tatlı delici bir acı ellerime ve dizlerime kondu iç çekerek dirseklerimin üzerine düştüm titreyen kıç yanaklarımda gülü hissettim Farja arkamda diz çökerken baldırlarımın arkasından yükselen kızıl bir buhar. Ali havuzun kenarına oturdu ayaklarını siyah suda sallayarak flütünü çaldı. Önünü çarşafla kapatarak ayakta duran oğlan dolunaya doğru döndü. Çarşafı bıraktı. Oğlanlar kahkahalar atarak sepya resimleri karşılaştırıyor. Sayfayı çeviriyorum. Teklif. Ali rektumu işaret ediyor. Yıpranmış dergi gözlerini aşağı sayfalara çevirmiş biri ve titreyen resimler dolunaya doğru yönelmiş ağız oğlan orada bronzlaşan diğer oğlanı az önce sikti meniler havada şimdi somurtuk genç sessiz bir EVET utanıp kızaran kıç yanakları. Ali rektumu işaret ediyor. Çıplak ayaklarına bakan mahzun gözler utanıp kızaran erojen güller... o rengin ıstırabı o kadar yoğun ki insanın canını yakıyor... titreyen haz dikenleri terk edilmiş şehir gül sarmaşıkları boş oteller kahkahalar atarak sepya dizleri karşılaştıran oğlanlar. "Çocuk oyuncağı. İstiyorum. Dört ayak üzerinde Anlaşma ayrılmış kıç yanakları eski bir kitapta çıplak ayaklar bir havuzun yanında alacakaranlık derin derin nefes alan genç mahzun gözler öne eğilmiş ve o ağırkanlı EVET tatlı acı utanıp kızarıyor baldırı boyunca kırmızı buharlar haz kasılmaları kıç yanaklarını delip geçen dikenler. Gülün etimde canlı canlı burkulduğunu hissederek sayfayı çeviriyorum. Şafak vakti gözler sımsıkı kapalı dizler genç ağzından nefes alıp veriyor o ağırkanlı EVET erojen ıstırap beden ağır kokular salgılıyor kokular sıkıştırılıp dolunaya ulaştırılıyor. Arkada bir iç çekme sesi. Film kopuyor. Yaldızlı yıldızların olduğu eski bir kitap başka bir anıdan gelen parmaklar çıplak şort ve gömlek orada on dört yaşında bir oğlan derisinden buharlar yükseliyor.

Çağın ve rüzgârın pusulasına bak. Neredeyiz beyefendi? Loş dağınık yatak orada. Ben o boş odayım loş resmin parçaları dağılan karanlığın hışırtısıyım. Bayan Murphy'nin pansiyonu.

Uyandılar ve hatırladılar; "Teşekkür ederim." En üst kattaki 18 numaralı oda arka plan eski bir film gibi grenli. Film kopuyor. Çocuk orada durmuş başka bir çocukla konuşuyor. İki kişiler Çıplak uyandılar şortlar ve gömlekler orada en üst kattaki 18 numaralı oda derimden buharlar yükseliyor.

Dar mavi şortları Merkür sandaletlerinin üzerine indirmek için çeşitli yollar denedik ama nasıl indirirseniz indirin tüyler tersine sürtünüyor. Sıcak değil. Soğuk da değil. Zararlı hayvan ya da böcekler yok. Hafif bir rüzgâr çıktı ve mavi şortumu aldı götürdü. Biz de gömlek ve şorta elveda dedik. Ali Farja'yı dört ayak üzerinde sikiyor. Yırtıcı gözleri içeriden aydınlanıyor ve saçları diken diken oluyor. Sonra mavi ateşle cazırdayarak ateşli bir Merkür sevişmesi ve sütunlar kaydıraklar ve havuzlar eşliğinde klasik bir Merkür sevişmesi yaptılar. Orada paylaşılan bedenlerin sihirli halısının üzerinde yatıyoruz; o eski sınır şehri korkusu hâlâ duyuluyor hâlâ hissediliyor. Farja uykusunda omuz silkiyor.

Elektrikli seks akımlarının cereyan ettiği bir alandayız. Aniden kasıklarımıza dikenler batıyor ve sonra yapacağımız şeyleri gösteren bir film başlıyor· sanki iş üstündeyken kendi filminizi izliyor ve leziz bir ittirişle doğrudan ekrana dalıyor gibisiniz. Ali ve Farja filme bir girip bir çıkarak birbirlerini kovalıyor, boğuşuyor. Çölün üzerine doğru çıkıntı yapan bir kara parçasındaki harap bir işaret kulesinde kamp kurduk. Oraya alacakaranlıkta vardık. Dar yassı taş kaplama yola çökmüş olan mavi bir sis, paslı bir kapı, üzerini sarmaşıklar kaplamış bir tabela: ABD Askeri Bölgesi. Yetkililerden Başkası Giremez. O eski M.P. kutusu hâlâ orada. Oğlanlar kutuyu ittiriyor ve kutu vadiye düşüyor. İşte o eski kule burada. Kontrol odasına tırmanıyoruz. Büyük lazer silahları kırılmış, kulenin tepesi patlayıp dağılmış. Orada kamp kuruyoruz ve akşam yemeğinden sonra Ali flütünü çıkarıyor ve biz de müziği takip edip sessizliğin içine daha da gömülüyoruz.

Ertesi gün kendimizi bir kır yolunda yürürken buluyoruz; sağda solda kızıl topraktan taş parçaları var. Farja bir ok ucu buluyor.

Arduvaz çatılı kırmızı tuğladan evlerin olduğu, nehir kenarında terk edilmiş bir köye ulaşıyoruz

1 Üzerinde bir dikiz deliği olan bir paskalya yumurtası uzaklaşıyor... canlı ve silinip giden detaylar... gökkuşağı bir kartpostal yolu... derenin yanında bir oğlan çıplak ayakları bir çitin üzerinde kıvrılmış duruyor.
2. İki paskalya yumurtası uzaklaşıyor... durgun derenin yanında hayaletimsi çiçek kokuları... oğlan hâlâ orada bekliyor.
3. Üç paskalya yumurtası uzaklaşıyor... uzaktaki topuk sesleri... rüzgârlı bir caddedeki adımlar... mahzun açık bir el.
4. Dört paskalya yumurtası uzaklaşıyor... yarı yarıya kuma gömülmüş boş caddeler... bir ev... yabani otlarla kaplı bir golf sahası... gitgide uzaklaşan mavi kolej kıyafetleri.

1 Bir yumurta yaklaşıyor... cadde köşesi taş köprü bir ırmağın üzerinde gökkuşağı yeşil çayırlar... Orada duran oğlan çıplaktı. Karınüstü uzanmış elma yiyor bacakları baldırlarının üzerine kıvrılmış. Ayaklarını birbirine vuruyor. Önünde çimenin üstünde açık bir kitap.
2. İki yumurta yaklaşıyor... yaşlı üzgün insanlar taşıdığım gazeteler... garajın yanında iki ergen uzaktaki oyuncak arabalar.
3. Üç yumurta yaklaşıyor... karbolik sabun kokusu... duşta üç oğlan. Oğlanlardan biri diğeriyle alay ederek arkasını dönüyor.
4. Dört yumurta yaklaşıyor. Audrey dikiz deliğinden sıvışıp geçiyor. Islak rüya apış arasında sızlayan bir gerilim. Bir cumartesi öğleden sonrası John'la duşta. Yüzleri birbirine dönük... Audrey'nin üzerinde huzursuz bir his, John'un gözleri vücudunda dolaşıyor... "Güzel bir şey hissetmek ister misin, Audrey? John sabunlu parmaklarıyla uzanıp Audrey'nin apış arasına dokunuyor... ani acemi bir sertleşme

Solgun ölü çocuk bu nedenle senin o eski çiçeğin hiç aklımdan çıkmadı... ağır perdelerin üstündeki taze gecelerin kokusu içi boş kolej kıyafetleri gitgide daha da uzaklaşıyor. Yaklaş. Boş arka bahçeleri ve kül çukurlarını dinle.

John sırtını yıkarken oğlan eğiliyor karnından kasıklarına doğru bir bakış atıyor dudağını ısırıyor kontrolden çıkmadan önce John'un işini bitirmesini ümit ediyor. John kıçının hemen üzerine sabun sürüyor. Öne eğilip Audrey'nin kulağına, "Güzel bir şey hissetmek ister misin, Audrey?" diye fısıldıyor... John kıçına parmağını sokuyor ve dışarıdan gelen bir araba kornası eşliğinde titretiyor parmağını. Audrey'nin başı öne düşüyor vücudu kasılırken iç çekiyor ve sıcak spermler püskürtüyor.

Amerikan tarzı bir ev dışarıda yağmur... hayalet arabanın yanında duran oğlan. günbatımı... mavi giysiler. telefon çalıyor... uzak bir gökyüzünü kateden bir çocuk sesi: "Senden uzun uzun zamandır telefon bekliyordum" .telefondan bir tahta parçası gibi uzanan parmaklar. Kendini özenle kurulayan sakin olmaya çalışan Audrey. Önünde bir havlu tutarak arkasını döndü. John uzanıp Audrey'nin yarı-ereksiyonuna bakarak havluyu çekti... "Daha önce hiç parmaklandın mı, Audrey? Audrey kızararak başını salladı... "Eğil ve ellerinle dizlerini destekle..." John'un bir kavanozu açtığını duydu sonra da kremli parmağın içine girdiğini hissetti. İç çekip başını geriye doğru attı... "Hiç kıçına gül sokan oldu mu, Audrey? John kıvranıp içine girerken başparmakları kıç yanaklarını ayırdı. Apış arasında pembe yumurtalar belirdi aniden.

Hediyelik kartpostallar çocuğun kasıklarından yükselen mor bir akşamüstü gökyüzü... 1920'den kalma üzücü hurdalar... sönük titrek uzak yıldızlar durgun dereye düşüyor... "Orada bekliyordum" ...solgun elinde bir küçük-oğlan fotoğrafı... Oğlan çok uzun zaman önce rüzgârlı caddedeki ayak izleriydi.

Gözlerinde gümüşi ışık belirdi aniden.

Gümüşi Bir Gülümseme

Bu gece Reggie ve ben, Büyük Slastobitch'le akşam yemeği yedik ve Slastobitch erotik filmlerin yeni görünümünü izah etti. "Eğer yaşayan karakterler istiyorsak filmlerin ilk önce yazılması gerek. Yazarlar okurun bir sahneyi gözünde net bir şekilde canlandırmasını sağlamakta zorlanabilir ve bu anlamda doğrudan filmi göstermek daha kolay gelebilir. Hayır. Sahnenin filme çekilmeden önce yazılması gerekir.

Erotik filmlerin yeni görünümü hikâye ve karakteri vurgular. Uzay çağındayız; seks filmleri seks aracılığıyla bedenden kaçma

özlemini ifade etmelidir. Çıkış yolu seksin içinden geçer." Projektörü açıyor. "Johnny'nin kasık bitlerinin olduğu ve Mark'ın onu soyduğu sahne...

Kim bu çocuklar? Nereye gidecekler? Varış noktası Mars olan bir İkizler takımyıldızı gezisi için kalkışa geçip, bağlantıyı keserek yeryüzünü sonsuza dek arkalarında bırakacakları an gelene kadar Amerikalı evli aptal rolünü oynayan astronotlar olacaklar... (Kalkıştan birkaç dakika sonrası. Ekran kapandı. Astronotlar bağlantıyı kesti. Uzay çılgınlığından bahsedilmeye başlandı.)

Mark'ın karısı habercilere şöyle dedi: "Bazen beni korkuturdu. Tam olarak ulaşamadığım bir şey vardı içinde." John'un karısı şöyle dedi: "Sorumluluk sahibi bir kocaydı ama onda asla bir sıcaklık hissedememiştim. (FBI, John'un masasının kilitli bir çekmesinde vücut geliştirme dergileri bulunduğunu kamuoyuna bildirmedi.)

Ergenlik yıllarının seks sahneleri uzayda görüntü tozları olarak görülüyor ve bu toz aracılığıyla başka gezegenlere geçiş yapıyorlar. Olay 1920'lerde geçiyor. Seks sahneleri arasında çim fıskıyeleri, golf kulüpleri, yaz mevsiminde golf sahaları, sınıflar, gümüşi yıldızlar, tali yollardaki sabah uykuları, 1920 yollarındaki kurbağalar, kokteyl karıştırıcıları, siyah Cadillac'lar, serin bodrum tuvaletleri, bir oğlanın seğiren ayağı, Charleston, Green Inn'de soğuk çay ve kızarmış tavuk, 1920'nin gölleri, dizlerini kucaklayan çıplak bir oğlan ve kasıklarına vuran gün ışığı görülüyor.

Banliyöde bir oda öğleden sonra güneşi kasvetli bir şekilde berrak. Mark on sekizinde. Bir bacağını koltuğun kenarına atmış, *Amazing Stories* okurken üzerinde sadece şortu var. Sigara içiyor. Diğer çocuk John ise on beşinde, sıska, solgun, yüzü ergenlik sivilceleriyle kaplı. Hâki bir pantolon ve beyaz bir gömlek giymiş, ayakları çıplak. Gözlerini dergiden kaldırmadan şöyle diyor Mark: "Duydum ki geçen gece biriyle düzüşmüşsün.

"Şey.. Ha! Evet... Westminster Place'te."

"Hoşuna gitti mi?"

"Ehh işte. Fena değildi sanırım" diyor John kuşkulu bir ses tonuyla.

"Belki de istediğin şey bu değildir."

Çocuk John camın kenarında durmuş, dışarı bakıyor. Apış arasını kaşıyor

"Berbat bir kaşıntım var"

Mark, dergisini tembel tembel yere bırakıyor. Sigara dumanları arasından Johnny'ye bakıyor. "Kaşınıyor musun Johnny? Neresi?"

John, Mark'a doğru dönüyor. "Tam burası" diyor apış arasını kaşıyarak.

"Buraya gel Johnny."

Johnny sandalyenin önüne doğru yürüyor. Mark bacaklarını açıyor. "Tam burası " Johnny onun önünde dizlerinin arasında dikiliyor.

"Pantolonunu indir Johnny."

"Ha? Neden ki?"

"Sen sadece, sana söylediğim gibi indir pantolonunu. Görmek istediğim bir şey var."

Johnny kemeriyle oynuyor beceriksizce.

"Ben yaparım. Mark, Johnny'nin kemerini açıyor. Kibar becerikli parmaklarla pantolonunu ve baksırını düğmelerini açıp aşağı indiriyor. Johnny'nin ayak bileklerine düşüyorlar. Johnny siki kaşımaktan yarı kalkmış bir halde ayakta duruyor ağzı kurumuş kalbi güm güm atıyor. Mark öne doğru uzanıp Johnny'nin sikini iki parmağının ucuyla tutarak yana doğru yatırıyor ve diğer eliyle kasık tüylerini ayırıyor. Kırmızı lekeyi işaret ediyor.. "Şuraya bak Johnny... Ah! Tanrım! Bu şeyi durduramıyor. Mark yukarı, ona doğru bakıyor ve Johnny dudağını ısırarak kızarıyor. Mark yavaşça gülümsüyor ve üç sarsılışta parmağını yukarı doğru kaldırıyor, Johnny'nin siki de tamamen kalkıyor ve hızla çarpan kalbi gibi zonkluyor.

Kasık tüylerine vuran güneş ışığı çiçekçi dükkânının üzerindeki mahzun vücut geliştirme dergileri pantolon aşağı inmiş boş arsadaki paslanmış demirlerin altında yeşil yılanlar eski aile komedisi pembe diziler Eylül rüzgârında dağılan sarı saçlar golf sahası üzerinde düğmeleri açılmış gömlek altta sıkışan çimen

titreyen ereksiyonlar bacakları arasında ıslak çimen solgun kız yanakları seks teri loş ücra tuvalet pantolon aşağı inmiş o da aşağı bakıyor çarpık ağırkanlı bir gülümseme... "Rahatla Johnny. Oluyor işte.. Eski film duruyor... sarı klozet üzerindeki çıplak oğlan kız yanakları titriyor rektal mukoza kokusu rüzgârlı portakallar kullanılmadığı için her tarafını otlar kaplamış köhne bir bina hatırlıyorum ve sonra Mexico City'de ona sanki bu yabancının kim olduğunu hatırlamak için yoğunlaşmak ister gibi baktığımı hatırlıyorum tozlu bir ağacın altında duruyoruz çok zayıf biri ve dağınık karmakarışık kahverengi saçları bomboş bakan mavi gözleri var Londra merdivenlerini hatırlıyorum yıpranmış kırmızı halılar ve pantolonunun bacaklarının arasında dikeldiğini görebiliyordum renkli fotoğrafın üstünde bir şey yazılıydı: *"Vuelvete y aganchele...* Boş gerçeğin içinde kendimi bırakıp gevşiyorum sokup çıkarıyor aletini küçük tozlu pencereden görülen öğleden sonra tepeleri St Louis, Missouri'nin eski kırık başlangıç noktası zayıflamış beden kirli yastıkta bir baş benim yüzüm... Film gözlerinde duruyor... mavi sabah sarı klozet üzerindeki çıplak oğlan lavabonun önünde titreyen bir ayak sabunlu eller bana doğru dönmüş ve o gelirken duyulan taramalı tüfek sesleri bitti caddedeki gölgeler uzak eli orada hemen omzumun yanında odada hastalık kokusu kayan bir yıldız sessizlik düşen yaprakların ve tükürülen kanın üstüne çöküyor çürüme kokusu parçalanıp toz ve hafıza haline getirilmiş bacak sik ve göt deliği parçaları güneş ışığında sürüklenen parçalar kız kılları yatak üzerine yayılmış genç bir elin üzerindeki toz gözden silinen titreyen baldır ve kıçlar genç gecelerin kokusu.

Bir gün eve çok yorgun döndük ve çırılçıplak uyuyakaldık Uyandığımızda oda ay ışığı doluydu. Yüzüstü yatan Kiki bütün gün sopaları taşımaktan her yerinin tutulduğunu söylüyor; sırtını ovar mıymışım. Omuzlardan başlıyor, kıçına kadar iniyorum ve baldırlarının arkasında ellerimi gezdiriyorum: *"Más Johnny... Más...* deyip duruyor... Ben de kıçını iki elimle ayırıyor ve hafifçe titretiyorum... *"Más... Más...* demeye devam ediyor yaptığım şeyi görmesine izin vermeden parmağımı vazeline batırıyor ve

sonra kıçında gezdiriyorum, ilk önce dış tarafta... Kiki, "*Más... Más*" diyor... Ben de parmağımı ta içeri, incisine ulaşana kadar döndürüyorum; Kiki iç çekiyor ve "*Más... Más*" diyor.. Ve ben de: "*Qué más Kiki?* Söylemek istemiyor ama ben parmağımı döndürmeye devam ediyorum; kıvranıyor ve en sonunda söylüyor... "Beni sikmeye Johnny... "*Apartate las piearnas*... Bacaklarını iki yana açıyor parmağımı yavaşça içeri sokuyorum yüzük parmağımı sıkıştırıyor ve boşaldığı anı hissedebiliyorum. Sonrasında yüzünü dönüp bana göstermek istemiyor ama ben onu döndürüyorum ve spermi ay ışığında gümüşi bir parıltı yayıyor.

Ertesi gün, bunun yaşanmadığını söylüyor ve yeniden yapmaya çalıştığımda beni tokatlıyor ama birkaç gece sonra sigarasını söndürmek için yataktan çıkıp masaya doğru eğiliyor. Arkasına geçip parmağıma tükürüyor ve parmağımı tamamen kıçına sokuyorum; Kiki iç çekip masanın üzerine dirseklerini dayayarak uzanıyor ve omzunun üzerinden bana bakarak, "*Qué me haces Johnny?*" diyor... Vazelini alıp kıçına sürüyorum arkasında durmaya devam ederek kollarımı kalçalarına doluyorum ve içine giriyorum aynanın önünde duruyoruz beyaz kıçımın gidip geldiğini görebiliyorum ve Kiki de başını öne ellerine doğru eğmiş, parmaklarının eklem yerlerini kemirip inliyor. Elimi öne doğru uzatıyor ve yumurtalarıyla oynuyorum ve sünnet derisini hafifçe geri çekiyorum iç çekiyor ve o gıdıklayıcı basıncın geldiğini hissediyorum onu pompalamaya devam ediyorum ikimiz de boşalıyoruz. Sırtımdaki tüylerin ürperdiğini hissediyorum ve sonra aniden elektrikli bir ürperti geliyor tüylerim diken diken oluyor ve gözlerimin bir kedininkiler gibi parladığını görüyorum.

Johnny, Mark'ın önünde duruyor dar pantolon ağırkanlı parmaklar yukarı uzanıyor ve kuşunun düğmelerini açıyor kasık tüylerini aralayarak kırmızı bir beneği işaret ediyor... "Kasık biti var sende Johnny. Banyoya gel... Mark kapıyı kilitliyor... "Pekâlâ Johnny. Soyun..." Johnny beceriksizce gömleğini çıkarıyor ve banyonun kapısına asıyor. Mark klozete sarı bir havlu seriyor "Pantolonunu ve donunu çıkar ve şuraya otur... Johnny yutkunuyor midesinde bir soğukluk hissediyor "Pekâlâ... Ağzı kurumuş ve

kalbi hızla çarpan çıplak Johnny klozete oturuyor. Mark ecza dolabından bir şişe Campho-Phenique seçiyor. Johnny'nin önüne çömeliyor. Dizleri birbirine değiyor.. "Bacaklarını aç ki ne yaptığımı görebileyim... Şişeyi açıyor ve parmağının ucuna azıcık damlatıyor. Johnny'nin penisini parmağının ucuyla kaldırıyor ve kâfurlu yağı dipteki tüylere sürerken penisi sağa sola oynatıyor. Yağ soğuk bir yanma hissi bırakıyor. Johnny dudaklarını yalıyor ve kızarıyor.. "Aman Tanrım Mark! Mark, Johnny'ninkiler üzerine koyuyor ellerini ve siki nabız gibi atarak kabarırken çıplak ayaklarına dek kızaran Johnny'ye bakıyor.. "Rahatla Johnny. Olur böyle..." Johnny'nin sıkı taşakları etrafına sürüyor yağı. Johnny'nin utangaçlığı yerini heyecana bırakıyor Kıvranıyor, penisinin ucundan bir damla sıvı çıkıyor ve akşamüstü güneşinde parıldıyor.. "Sen de donunu çıkar..." "Tabii ki Johnny. Mark kıvranarak çıkarıyor... "Dediğim gibi olur böyle... İki oğlan birbirine bakıyor "Muhtemelen kıçında da bit vardır. Gel buraya..." Banyo paspasını işaret ediyor... "Sırtüstü uzan... Johnny'nin dizlerini havaya kaldırıyor.... "Burada, göğsünün üstünde tut bacaklarını... Elinde Campho-Phenique şişesi, diz çöküyor.. "Bacaklarını aç ki ne yaptığımı görebileyim... Evet, işte böyle... Johnny'nin kıç kıllarına ve biraz da rektumunun etrafına sürüyor yağdan. Johnny soğuk yanığı hissederek iç çekiyor ve aşağı, nabız gibi atan sikine bakıyor.. "Hoşuna gitti mi Johnny? " Mark ecza dolabından bir mentollü vazelin kavanozu alıyor. Yumuşak pembe eti ayırarak vazelini Johnny'nin kıçına sürüyor ve ortaparmağını içeri sokup titretiyor İçinde bir yanma hisseden Johnny kıvranıyor ve hafifçe inliyor. Bacaklarını yukarı çekiyor kıçı kasılarak büzülüyor sıcak beyaz spermler ince karnını kaplıyor.

Tozlara ve hatıralara ayrılmış havada seğiren ayaklar bacak sik ve kıç deliği parçaları havada süzülen parçalar atari salonları ve bodrum tuvaletlerinden geçerek ağır ağır dökülüyor çocuk parkı çimenle lekelenmiş bir parmak kırmızı bir beneği işaret ediyor... "İşte bir tane daha. Bacaklarını aç... Ah! Aman Tanrım! Olan oluyor küçük bir inilti parmağını üç sarsılışta yukarı doğru ittiriyor hızla çarpan kalbine kadar kızarıyor aşağı bakıyor sarı

klozetin üstündeki çıplak oğlanı işaret ediyor ve sonra Mexico City'de önündeki yabancının kim olduğunu hatırlamaya çalışıyor dağınık kahverengi saçlar mavi gözler pantolonunun önü açık uzaktaki solgun güneş renkli fotoğraf... gömleğinin düğmelerini açtı.

Kasabadan yeni gelen genç kuzenine baktı ve ona izin verip vermeyeceğini merak etti. Çatı katında aynı odayı paylaşıyorlardı. O gece filme gitmişlerdi ve sonra çatı katı odasında kuzenine ilk kez marihuana içirmişti çocuk altına işeyene kadar kahkahalar atarak yerde yuvarlandı... Meksika gecesinde çiş kokusu *"Desnudate chico...* Çocuk ıslak pantolonunu ve donunu sıyırıp çırılçıplak kaldı ve Kiki'nin bilen bakışları altında utandı aniden. Sonra Kiki onu yatağa çekti; kaburgalarından gıdıkladığında oğlan kontrolsüzce kahkahalar atmaya başladı... *"Por favor Kiki... Por favor* Ereksiyonunu gizlemeye çalışarak yüzüstü döndü. Kiki oğlanı domalttı ve kıç yanaklarını ayırdı ve altında gevşediğini hissetti ve oğlan, *"Bueno, Kiki, haz' lo"* dedi... Kiki kıçını havaya kaldırmak için oğlanın apış arasına bir yastık koydu bacaklarını açıp kıçını yağladı Kiki on hamlede içeri kayarken oğlan hızlı hızlı soludu vekıvrandı ve sonra kızıl bir patlamayla beraber boşaldılar dişleri ortada yaz gecesinde sevinç çığlıkları atan sikleri oğlanın yağlı kıçının ağır kokusu.

Perdenin beklenmeyen kalkışı apartmanla başlayabilir koridorda tozlu bir ismin altında duran yalnız genç bir yüz... "Ani soru beni buraya getirdi bayım... Princes Arcade kapanıyor kayıp geçmiş gözlerinde asılı oğlanlar ve aşağıya, gökyüzüne doğru işaret eden atölyeler... "Ölüler aracılığıyla güveniyorum sana... Merdivenlerin gölgesi uzuyordu. Saat 18:40'tı. Genç yüz bir isim arıyor eli kapıyı açık tutuyor hafıza gürültüler solgun gökyüzü o yalnız 1920 öğleden sonrası dağınık yatak bükülmüş diğerinin dört ayak üzerinde durduğunu hatırlıyorum rektum bariz bir koku odayı kaplıyor geçmiş havada asılı duruyor çöpler ve yabani otlar zamanın içinde sürükleniyor kahkahalar atan bir çocuk bulanık yüzler banyo penceresinden görülen ölmekte olan güneş.

"Buraya gel Johnny. Ellerinin ve dizlerinin üstüne çök. İşte böyle. Bacaklarını aç... Rektumunda soğuk bir yanık taşakları acıyor Johnny iç çekiyor ve aşağı, nabız gibi atan sikine bakıyor... "Hoşuna gitti mi Johnny? Mark ecza dolabından bir mentollü vazelin kavanozu alıyor Johnny'nin kıçını ayırarak etrafına sürüyor iki yağlı parmak döne döne yana yana içeri giriyor Johnny banyo paspasına püskürtüyor spermlerini.

Kıç yanakları loş Johnny'nin kıçına odaklanmaya çalışıyor soğuk yanık boşluk.. Doğu St Louis'in kenar mahallesinde bir otel. Johnny az önce duş yapmış. Teninden buharlar yükseliyor. Odayı geçip bavuluna ulaşıyor. Bir kutu yara bandı alıyor ve bir kabarcığa yara bandı yapıştırmak için eğiliyor. Böyle eğilince bacaklarının arasındaki şey sertleşmeye başlıyor. Mark yan odada ve Johnny şimdi içeri girmeyeceğini ümit ediyor ama aniden Mark'ın kapı eşiğinde durduğunu hissediyor ve sonra hemen arkasında Mark'ın sesini duyuyor... "Merkür heykeli gibi görünüyorsun Johnny. Neden ayağa kalkmıyorsun? " Johnny bacaklarının arasına kadar kızarıyor. Şimdi Mark önünde duruyor. Johnny dizlerini birleştiriyor ve çaresizce yukarı, Mark'a bakıyor. Mark, Johnny'yi ittiriyor ve Johnny bacakları havada sırtüstü düşüyor Mark gülerek bacaklarını ayırıyor çıplak oğlan dizlerini kucaklıyor kasık tüylerine vuran güneş ışığı... iki oğlan yüzüyordu çırılçıplak ayakta duruyordu kollarını birbirlerinin omzuna dolamış yaz gökyüzünde on beş metre yükselen bir hurma ağacını gagalayan bir kızıl ağaçkakana bakıyordu. Birdenbire Johnny diğerinin kolunun omzunda olmasından rahatsızlık duymaya başladı. Duruşunu değiştirdi ve aşağıya bir bakış attı... Ah! Aman Tanrım! olan oluyordu utançtan kıpkırmızı kesildi ve diğer oğlan gülümsedi... "Ağaçkakanın sertleşiyor... ağaçkakan gagalıyor kurbağalar vıraklıyor... iki oğlan kuzendi ama daha yeni tanışmışlardı ovada eşeğe biniyorlardı ve metruk bir demiryolu köprüsünün altından akan nehre ulaştılar devlet adamları bütün parayı çalmıştı ve sonra da demiryolu başka bir yerde inşa edilmişti paslı tren raylarını yabani otlar ve sarmaşıklar bürümüştü daha yaşlı olan eşeğinden indi.. *"Nadamos..."* Daha genç olanın

aleti eşeğe binmekten sertleşmişti. Çok yavaş hareketlerle gömleğini çıkardı ve pantolonunu indirdi yarı-kalkık aletini gizlemek için arkasını döndü... Diğer oğlan zaten çıplaktı. *"Qué te pasa chico?* Daha yaşlı olan oğlan genç olanı kendine doğru çevirdi ve gülmeye başladı... *"Tú te empalmas...* Dizlerine kadar suyun içindeyken yaşlı oğlan sırtını yıkıyordu sabun kalıbını aşağıya, kıçının arasına kaydırdı ve diğeri midesinde bir şeyin eridiğini hissetti diğer oğlan içindeydi. O çok uzaktan bir kızın anırdığını duyarken gökyüzü loşlaşıp bulanıklaştı golf sahasını kaplayan müzik gölette yüzmüş olan oğlan beton duvara oturup ayaklarını suda salladı kendini kuruladı ve yaz alacakaranlığında gözüne beyaz bir parıltı ilişti bir golf topunu yerden aldı ve çok geçmeden bir tane daha buldu topu almak üzere eğildiğinde arkasında bir şey hissetti arkasına döndü kendinden daha büyük bir oğlan duruyordu orada Jake'in Bilardo Salonu'nun önünde takılan kasabalılardan biriydi bu oğlan gülümsedi ve ona doğru yürüdü inceleyen bakışların altında çıplaklığını hissederek orada duruyordu oğlan tam önünde durdu... "Adın ne? " "John..." Oğlan öne doğru uzandı ve apış arasına dokundu... "Selam! Johnny... Oğlan derin bir nefes aldı ve hadi bakalım emin misin... kasabalı olan yavaşça soyundu arkasını döndürdü hızlı bir diz hareketiyle öne dört ayak üstüne ıslak çimene düşmesini sağladı parmağı açılmış kıç deliğine bir şeyler sürüyordu kurbağalar vıraklıyordu kızıl bir patlamayla bir pembe yumurtalar labirentinden geçerek boşaldı hıçkırıklara karışan hızlı soluklar kafasının içinde kurbağalar iki beden birbirine kenetlenmiş seğiriyor yumuşak gece havasını vücudunda hissediyor ıslak çimende iki beyaz top sıska solgun bir oğlan hatırlıyorum son üzgün gülümseme ölümün tozu ümit ellerinde teklif kasvetli bir şekilde yatağı işaret etmişti hatırlıyorum yabancı ten ümidi ağız loş oda pantolonlar hızla ve sessizce yırtılıyor kulübede başka bir sahne geliyor çerçöp ve otlar sürüklenen zaman bir çocuğun odası bulanık bir yüzün parçaları karanlık şehir ölmekte olan güneş dizlerini kucaklayan çıplak oğlan kasık tüylerine vuran güneş ışığı çiçekçi dükkânının üstündeki mahzun vücut geliştirme dergileri kadife pantolon

aşağı inmiş boş arsada paslanmış demirlerin altındaki yeşil yılanlar eski aile pembe dizileri fosforlu saat akrep ve yelkovan bodrum duvarlarına arka bahçelere ve kül çukurlarına doğru tik tak ediyor gümüşi bir hilal filmin gökyüzünü yarıp geçiyor taramalı tüfek sesleri o gelirken oğlanlardan biri yukarı bakıyor eller benimle dalga geçerek beni uzaklaştırıyor kenarı yaldızlı eski bir kitap çekmece sıkışıyor onun uzak eli orada omzumun hemen yanında alacakaranlık mor gözlü oğlan parçalanıp toza ve hatıralara dönüştü gazete parmaklar yerfıstıkları 1920'lerden kalma sinema eski film duruyor GÜMÜŞİ BİR GÜLÜMSEME.

Friscolu Çocuk

Front Street Alaska Eyaleti 1898. Caddenin karşısında LOKANTA var. Bele kadar gelen kar birikintileri içinde bir patikadan yürüyüp bir köpek sürüsünün yanından geçiyorum köpeklerin nefesi havada asılı duruyor ve lokantanın kapısını açıyorum: *chop suey* ve *chili* kokusu tahta masalar Çinli garson. Bir kap *chili* ve kahve söylüyorum. Masalarda yemek yiyen bir sürü insan var. *Chili*'mi yerken arkamdaki kapı açılıyor ve buz gibi hava boynumun arkasına dokunuyor. Birisi içeri giriyor ve masama oturuyor. Solgun mavi gözlü yirmi üç yirmi dört yaşlarında bir genç adam "Naber" diyor ve *chop suey* sipariş ediyor Diğer masalarda köpek-

lerden, grevlerden ve gümrük vergilerinden söz ediliyor. *Chili*'mi bitirdim. Yontma sapı olan ağır beyaz bir fincandan kahve içiyorum Garson içeri girip çıktıkça mutfak ve lokanta arasındaki perde dalgalanıyor. Hafif bir afyon kokusu alıyorum. Çinli demiryolu işçileri mutfağın arkasındaki bir odada tüttürüyor. Karşımdaki genç adam *chop suey*'ini yiyor. Sandalyesine yaslanıyor ve bana bakıyor.

"Seni bir yerde gördüm ben, değil mi?"

"Olabilir. Nerelisin?"

"Frisco."

"Bir kere gitmiştim oraya."

Ona sigara tuttum. Sigarayı aldı cebinden bir kibrit çıkardı ve kirli tırnaklarıyla yaktı sigarayı. İkimiz de derin derin çektik dumanı içimize. Garson masadaki kahvesini tazeledi Yemek yiyenler güruhu hesabı ödeyip kalktı. Lokantada yalnız kaldık. Başparmağımla mutfağa doğru işaret ettim

"Tüttürmek. Soğuğu dışarıda tutuyor."

Bana bakarak başıyla onayladı; gözleri o kadar solgundu ki sanki bakışlarımla içlerinden geçip kafasının arkasından çıkabilecektim.

"Beni Friscolu Çocuk diye çağırırlar" dedi.

"Ben de St Louis'den Fred Flash. Fotoğrafçıyım.

"Kalacak yerin var mı?"

"Hayır, daha yeni geldim."

"O zaman bende kalabilirsin.

"Pekâlâ."

Ara sokakta Bayan Murphy'nin işlettiği bir pansiyonda kalıyordu.

"O zaman haftada iki dolar fazladan ödersiniz" dedi Bayan Murphy, Friscolu Çocuk ona odayı paylaşacağımı söylediğinde. Üçüncü kattaki 18 numaralı oda. Bir gaz lambası yaktı. Oda, üzerinde sarmal ve çiçek desenleri bulunan yeşile boyanmış metal kaplıydı. Bakır kaplama bir lavabo, lekeli bir ayna, çift kişilik pirinç kaplama bir yatak, iki sandalye ve yatağın yanında bir gemici sandığı vardı. Pencere dardı çatlaklar köpükle doldurulmuş ve

yıpranmış kırmızı bir perdeyle gizlenmişti. Yatağa oturduk ve birer sigara yaktık.

Kendi kokumu alıyorum sonra 18 numaralı odayı görüyorum: bir elbise dolabı lekeli bir ayna pencere o sigara örtü olarak kullanılan kırmızı perdeler onun tırnağı yatak yüzüm kafasının arkasından süzülerek çıkıyor başıyla onayladı kahve *chili*'mi yiyorum içinden geçip girdiğimiz bir kapı vardı ve biri içeri girdi solgun gözler *chop suey* Bayan Murphy oda gaz lambası sigara dumanı arasından görünen gülümsemesi. Onu ilk kez gülümserken görüyordum. Yatağa uzandım ve tavandaki sarmallara doğru sigaramı üfledim. Çeşitli yerlerde pas kaplı beyaz tabakalar oluşmuştu. Esnedim.

"Eğer senin için sorun değilse birlikte yatalım.

"Tabii ki" dedi. "Niye bu siktiboktan yere paramızı kaptıralım ki.

Ayağa kalkıp gömleğinin düğmelerini çözdü. Pantolonunu çıkardı. Yatağa geri döndü ve battaniyeden hafif bir bayat et kokusu yükseldi. Battaniyenin altına girdik ve orada yan yana uzandık. Öne eğilip gaz lambasını üfleyerek söndürdü ve fitil kokusu odanın ıslak soğuk havasında asılı kaldı. Dışarıda bir birahaneden yükselen kızgın sesler ve sonra uzaktan gelen bir tabanca sesi. Tavana bakıyordum ve oda gri ışık kaplıydı, nefesim havada asılı duruyordu. Etrafa bakındım masanın üstündeki lambaya perdelere pencereye. Dışarısı çok sessizdi... kar sessizliği. Askı çivilerinin üzerindeki kıyafetleri lavaboyu aynayı içine çekti gözlerim. Sırtüstü uzanıyordum Friscolu Çocuk hemen yanımdaydı bir bacağını kasıklarımın üzerine atmıştı. Bacağının altında sikim sertleşmişti ve şortumdan dışarı taşıyordu. Dönüp ona baktım. Gözleri gri yumuşak ışık altında açıktı; omurgamda bir ürperti hissettim. Aslında orada değildi. Solgun görüntü solgundu. İçini görebiliyordum onun. Yavaşça gülümsedi ve bacağını öne ve arkaya doğru sürttü. Elini battaniyenin altından görebileceğim bir yere çıkardı ve bir yumruk yaptı, sonra da parmağını yumruğa sokup çıkardı. Başımla onayladım. Ellerini aşağıya uzattı ve şortunu çıkardı. Ben de aynı şeyi yaptım. Öylece yan yana uzanma-

ya devam ettik nefeslerimiz havada asılı kaldı. Bir kolunu omzumun altına soktu ve diğer koluyla beni yan döndürdü. Eline tükürdü ve tükürüğü sikine sürdü. Yavaş yavaş artan baskı... derin bir nefes aldım ve tamamen içime girdi. On darbe sonra titreyen iç çekişler eşliğinde aynı anda boşaldık; nefesi sırtımdaydı. Nerelisin? Frisco. Hiç geri dönmeyen bir çocuk. Bu hayatta o genç solgun gözlerini kullanıyor. Ciğerleri bitip tükenmiş. Lekeli hava perdelerden geçen gün ışığı kırmızı perdeler onun tırnakları sonra gülümsedi ve bacağını sürttü.

"Yerin var mı?"

"Bana Friscolu Çocuk derler. Buradayım, Front Street Alaska Eyaleti 1898."

"Kalacak yerin?"

"Hayır, Daha yeni geldim. Kalmak istiyorum.

Sana o gecikmiş sabah için gemici sandığı içinde yirmi üç gaz lambası veriyorum. Gülümseyişi beni delip geçti sonra 18 numaralı odaya baktım eğer orada olsaydı lekeli aynada nefesimi soyduğumu görebilirdi... biri içeri girip oturuyor kasıklarımda bir sızı kasıklarımda onun bacaklarına dayanan sertleşmiş nabız gibi atan bir şey. Parmağını sokup çıkardı ve pis tırnaklarının parıldadığını gördüm. Şortunu indirdi yan yana uzandık çırılçıplak uzanıp elini göbeğimin üzerinde gezdirdi ve gerginliğini sızısını hissetti ona dokunduğumda elektrikli bir ürperti aynı boyut aynı his... kendime dokunuyorum.

"Elbette" diyerek başıyla onayladı.

"Neden bir orospuya para harcayayım ki?" dedi.

Yatağa geri döndü ve eline tükürdü; basınç içime soğuk havayı çekiyorum... kar taneleri havada uçuşuyordu beyaz bir tabaka oluşmuştu pencerede lavaboda aynada.

"Eğer senin için sorun değilse birlikte yatalım." Şortunu indirip çıkardı ve battaniyelerden yeni kurtulmuş yorgun cildinin üstünde hiçbir şey olmadan çırılçıplak durdu orada ve içimde kaydığını hissettim gözlerinin ardında gümüşi bir patlama odada parlak soğuk gün ışığı odada her nesne keskin ve net. Küflü giysileri kuşandım kasıklarımdaki sızı kasıklarıma değen sıcak

bir bacak solgun gülümsemesi kıçıma tükürüyor yanıma uzanıyor duvara bakıyor içime giriyor lekeli gün ışığı iç çektim ve aletiyle birlikte hareket ettim gözlerini açtı ve benim görebildiğim yere baktı o aslında orada değildi solgun gözleri bacaklarına bakıyordu.

"Bana Friscolu Çocuk de. Dışarı çıktım. Daha yeni geldim. Kalmak istiyorum.

Nefes kokusu gecikmiş sabah Friscolu Çocuk'un bacakları yıpranmış ve tükenmiş, solgun. Bakışlarım onu delip geçiyordu sikim örtünün altında kalkıktı gülümsedi parmağı içeri girip çıkıyor beni de uyaracak koku soyunuş eski yerler lekeli ayna omuriliğimde ve kasıklarımda ürperti bacağında beyaz bir tabaka oluşmuştu.

"Eğer senin için sorun değilse... Ve çırılçıplak durdu orada, oda sıcaktı, bir odun sobası gördüm. Sobaya doğru gitti, bir odun attı ve sobanın üzerine bir çaydanlık koydu. Montunu ahşap bir kancaya astı, ben de aynısını yaptım. Yatağa oturup botlarını çıkardı, ben de aynısını yaptım. Gömleğini çıkarıp astı ve pantolonunu çıkardı. Çaydanlığı sobanın üstünden aldı ve sıcak suyu bakır kaplama küçük kaba döktü. Yüzünü ve boynunu sabunladı, aynanın karşısında kendini kuruladı. Çoraplarını çıkardı; odaya bir ayak ve sabun kokusu yayıldı. Kabı yere koydu ve ayaklarını yıkadı.

"Yıkanmak ister misin?"

"Tabii ki.

Bana havluyu fırlattı ve ben de kendimi kuruladım.

"Burası sıcakmış" dedi. Uzun gri iç çamaşırını sakin sakin çıkardı ve gömleğinin üstüne astı. "Eğer senin için sorun değilse. Çırılçıplak bana doğru döndü. Öylece durdu ve bana bakarak kıçını kaşıdı solgun gözleri göğsüme karnıma ve kasıklarıma dokundu ona baktım cinsel organlarının benimkiyle aynı şekilde ve büyüklükte olduğunu görebiliyordum o da aynı şeyi görüyordu. Birkaç adım uzakta durmuş birbirimize bakıyorduk ve kanın kasıklarıma hücum ettiğini hissettim aletim sertleşiyordu engel olamıyordum... o solgun gülümsemesi... ikimiz de sertleşmiştik

birbirimize bakıyorduk birbirinin aynı ereksiyonlarla. Yatağın kenarına oturduk. Elini yumruk yaptı ve parmağını yumruğa sokup çıkardı. "Sakıncası var mı?" Başımla onayladım. Ayağa kalkıp gardıroba gitti ve elinde bir yağ kavanozuyla geri geldi. Yatağa geri döndü, diz çöktü ve elleriyle bir hareket yaptı. Dört ayak üzerinde ona arkamı döndüm ağır bir basınçla sürdü yağı ikimiz de kıvranıyorduk beni dizlerimin üzerine çekiyor ve kafamı aşağı doğru bastırıyordu ben boşalırken elleri yumurtalarımın üzerindeydi gözlerimin ardında gümüşi bir patlama oldu gözlerim kararda lekeli bir ayna vardı aynanın üzerinden sertleşmiş bir halde ona baktım şortu öne fırlamıştı ve çıplak aletini hissettim.

"Ne yapacağına karar verdin mi?"

"Burada çok kalmayacağım.

Kıçımın gerildiğini ve acıdığını hissettim; omuriliğimde bir ürperti.

"Neden bir orospuya para harcayayım ki?"

Titreyen iç çekişler kasığım sahneler çimenlikler caddeler gün ışığı yüzler solgun bir bacak.

"İstiyor musun?"

Bana yavaşça dokunuyor göğsüme aşağıya cinsel organıma.. koku soyunuş üzerinde hiçbir şey yok. oda sıcaktı ikimiz de çivi gibi sertleşmiş orada ayakta duruyorduk.

Küvetin önünde kendini sabunladı, bana döndü ve işini bitirdi.

Bacağını karnıma ve kasıklarıma sürttü gülümsedi. içeri girip çıkan parmak.

"Sence sakıncası var mı?"

Aletimin sertleşmesine engel olamıyordum yatağı deldi, "Seninle?" Başımla onayladım. "Daha yeni geldim. Kalmak istiyorum Burada; sıcacık, seninle.

Ürperiş gözlerin ardında bir patlama gün ışığı yüzler bu aynadaki biziz sorun değil sertleşmişiz küvetin yanında duruyoruz... aslında o orada değildi. Friscolu Çocuk bir daha hiç geri dönmüyor. Hayatta sana o gecikmiş sabah için verdiğim adresi kullanıyordu.

Atari Salonu
Dikiz Şovu

+ Billy the Kid şöyle dedi: "*Quién es?*" Pat Garrett onu öldürdü. Jesse James şöyle dedi: "Bu resim fena tozlu." Stonewall Jackson'ın ölümünü gösteren resmin tozunu almak için bir sandalyeye çıktı. Bob Ford onu öldürdü. Dutch Schultz dedi ki: "Ödemek istiyorum. İzin verin de beni rahat bıraksınlar" İki saat sonra başka hiçbir şey söylemeden öldü.

+ Sardalye konservesi makasla açılabilir ayakkabı çekeceği de kaşık olarak kullanılırdı. küflenmiş bezelye tabağı içindeki kirli çorap... lavabo aynasında diş macunu lekesi... soğuk çırpılmış yumurta üzerine dikilmiş sigara izmariti...

+ Eski kırık başlangıç noktası St Louis, Missouri...[1] çimen fıskıyeleri yaz golf sahası. The Green Inn'de soğuk çay ve kızarmış tavuk... sınıflar gümüşi yıldızlar... silinip giden genç elin tozu, titreşen kalça ve butlar boşalırken taramalı tüfek sesleri çıkardı... "Bak, Samanyolu... "Ama bu uzun zaman önceydi ve artık ilham alıyorum ben gökteki yıldız tozlarından..."[2] sönük titrek uzak yıldızlar çekmece sıkıştı onun uzak eli omzumun hemen yanında.

+ Kocası otojirle havalanırken kadın el sallıyor Gökyüzü onlarla dolu. Ev işlerini yapan bir robota emir veriyor Viran şehirlerde homurdanan sakatlar çöpleri kurcalıyor.

"23 Nisan 1976 Cuma günü yola çıktık."

"25 Haziran 1988 Casablanca 16:00. Köhne bir banliyö caddesi."

"3 Nisan 1989 Marakeş... aydınlatılmamış caddeler karpit lambalı at arabaları. Bir kâşifin seyahat defterindeki 1890'dan kalma bir baskı gibi görünüyor."

+ Saatlerin çanları çalıyor. Mevsimler değişiyor. Noel'i kutlayanlar "Auld Lang Syne"ı söylüyor. Çan çalıyor. Dövüşçüler kendi köşelerine gidiyor. Kronometreli hakem futbol maçını bitiriyor.

+ Elektron mikroskobu aracılığıyla görülen ahşap, doku, mineraller.

+ Teleskop aracılığıyla görülen yıldızlar ve uzay.

+ Uzak 1920 rüzgârı ve toz.

---

1 Burroughs'un doğduğu yer. (y.h.n.)

2. Söz konusu cümle, *Stardust* adlı şarkının "But that was long ago, and now my consolation is in the stardust of a song" satırının kalıbı kullanılarak yazılmıştır. Burroughs tarafından *consolation* (teselli) sözcüğü *inspiration* olarak, *song* (şarkı) sözcüğü *sky* olarak değiştirilmiştir. (y.h.n.)

Ölü
Çocuk

Bana göre golf sahalarında özel bir şey var; orada gerçekleşmesi beklenen bir şey. Tonca'daki golf sahasını hatırlıyorum ama bu şey orada yaşanmadı. Işıkların yanmadığı bir oda hatırlıyorum ve daha sonra Mexico City'de kendimi bir caddede tozlu ağaçların altında dururken görüyorum; ağaçların ve bazı telefon hatlarının arasından görünen Meksika gökyüzü o kadar mavi ki bakmak acı veriyor. Kendimi dünyayı sonsuza dek terk edecek bir yıldız gibi gökyüzünü hızla katederken görüyorum. Beni tutan şey ne peki? Sayesinde burada olduğum anlaşma beni tutuyor. Anlaşma beni burada tutan bu beden. On dört yaşında, solgun

mavi gözlü sarışın sıska bir oğlanım. Zihnim bir dizi boş gerçekçi duraksama içinde bir nesneden diğerine geçiyor. Golf kulübünün önünde duruyorum şu an. Bir kapıcı var. Benimle hiç ilgilenmeyene kadar orada duruyorum. Eğer bir yerde yeterince uzun süre durursam insanlar bana bakmayı bırakıyor ve ben de yanlarından geçip gidebiliyorum. İnsanlar bana bakmayı bırakıyor ve sonra yürüyebiliyorum. Pazardaki kadınlar bana *"El Niño Muerto"* "Ölü Çocuk" diyor ve ben geçerken haç çıkarıyorlar. Kadınları, gencini yaşlısını hiç sevmiyorum. Dişi hayvanlardan bile hoşlanmıyorum ve kancık köpekler beni gördüklerinde hırlayıp cıyaklıyor. Orada tozlu bir ağacın altında durmuş bekliyorum. Üyeler girip çıkıyor. Kapıların ardında bir bina ve binanın arkasında da golf sahası var. Golf sahasına girmek istiyorum ama acelem yok. Yanımdan geçen bir adam beni görüyor. Bana bakmıyor ama siluetimi çıkarıyor Durup sandviç ister miyim diye soruyor. Evet, diyorum ve beni içeri götürüyor, asma çardakları altındaki bir masaya oturuyorum, bir sandviç ve portakallı gazoz söylüyor.

(Ölü çocuğa bir sandviç alıyorum. Burada yalnız başına dolaşan Amerikalı bir oğlan. Dinle bak o golf sahasını bulup "efendim" demem ve ölü çocuk numarası yapmam yanlış bir hamleydi. Yol elbette kapalıydı.)

Gazoz boğazımdan buz gibi geçiyor. Hiçbir şey söylemeden oturuyorum. Başka bir sürü adam var masada. "Sorunlarımız" dedikleri bulanık kelime parçacıklarını görebiliyorum havada Benim hiç sorunum yok. Golf sahasına girmek ve ağaçların içinden geçmek için golf sahasına ulaşmam gerekiyor o kadar. O girmek istediğim golf sahasının ardındaki bir odayı hatırlıyorum. Küçük parlak bir top kafamdan süzülerek çıkıyor ve gökyüzünde daha yükseğe uçmak isteyen bir balon gibi asma çardaklarının altına çarpıp duruyor ama ince bir ip onu hep tutuyor Şimdi dışarıdayım. Hava sıcak. O yabancı bana biraz para verdi. Dışarıda içecek satan bir büfe var; oradan bir portakallı gazoz daha alıyor. Bir portakallı gazoz daha. Uykum var Etrafa bakınıp uyuyacak bir

yer arıyorum. Duvarın önünde küçük yuvarlak taşların olduğu bir köşe buluyorum. Küçük yuvarlak taşlar üzerinde uyumak güzeldir; neredeyse kum gibidirler. Kendime bir yer yapıyorum ve dizimi duvara dayayarak uykuya dalıyorum. Uyandığımda gömleğimin altında taşların soğukluğunu hissediyorum. Başımda bir adam duruyor. Pembe suratlı ve asabi bir adam. Golf yardımcısı olup olmadığımı soruyor. Golf yardımcısı burada değilmiş ve bu ne biçim bir golf kulübüymüş, onun geldiği yerde kulüplerde her şey düzgün yapılırmış. Evet, diyorum ona, golf yardımcısıyım ben. "İyi o zaman gel benimle" diyor Kapıcı bizi durduruyor Ben kulübün golf yardımcısı değilmişim. Adam onunla tartışıyor Durumu kâhyayla çözmemiz gerektiğini söylüyor kapıcı. Sonra kapıdan geçiyoruz. Kâhya umursamıyor. Üzerinde pirinç bir levha ve numara olan bir pazıbendi veriyor bana. Numaram 18. Adam topu uzağa atamıyor ve nereye gittiğini de göremiyor. Toplarını hemen buluyorum. Gördüğü en iyi golf yardımcısı olduğumu söylüyor ve Amerikalı bir çocuğun burada tek başına ne yaptığını soruyor. Yalan atıp ona öksüz olduğumu söylüyorum ve o da bana yirmi pezo veriyor. Adam lokale girdikten sonra bir sürü Meksikalı golf yardımcısı yolumu kesiyor

"Bueno, gringo... La plata.

Babam tekrar morfin kullanmaya başlamadan önce adına karate denen bir şeyi öğrenmem için beni bir Japon'a göndermişti. Böyle şeyleri çabuk öğreniyorum çünkü içim bomboş ve kendime has bir hareket etme ya da bir şeyler yapma şeklim yok, dolayısıyla benim için şöyleymiş böyleymiş fark etmiyor. Japon adam gördüğü en iyi öğrenci olduğumu söylemişti. Stüdyosunda bir duşu vardı ve duşta beyaz bir sıvı fışkırırken bacaklarımın arasında ne olup bittiğine bakmak için bacaklarımın arasına sabun sürerdi. Eğer kimseye söylemeyeceğime söz verirsem diğer öğrencilere hiç göstermediği bütün sırları bana öğretecekti. Bacaklarımın arasında olan şey bana soğuk bir içecek gibi geliyordu; bir his sadece, Meksika güneşi ve gölgeleri altında sırtımda hissettiğim soğuk yuvarlak taşlar gibi. Diğer insanların bunun bir şeyler hissettikleri başka biriyle yaptıkları özel bir şey oldu-

ğunu düşündüğünü ve benim için hiçbir şey ifade etmeyen aşk diye bir kelime olduğunu biliyorum. Bacaklarımın arasında hissettiğim bir şey bu sadece, karıncalanma gibi bir şey.

Önümde duran çocuk bir filmde gördüğü bir sahneyi tekrarlıyor. Ağzının kenarından konuşuyor. Tükürüyor. Yumruğumu burnuna sallıyorum ve kan fışkırıyor. Yüzünü kapatıyor ve ben de karnını yumrukluyorum. Yere yığılıyor ve tekrar nefes almaya çalışarak yerde uzanıyor. Uzun bir süre geçiyor ve tekrar nefes alana kadar mosmor kesiliyor. Ertesi gün geri döndüğümde hoş görünüşlü, beyaz dişleri ve kıpkırmızı diş etleri olan on yedi yaşında bir çocuk, bana kankası olduğumu ve kankasına kimsenin karışamayacağını söylüyor. Buna seviniyorum çünkü burada olma nedenimin böyle köpeklerin yaptığı türden kavgalarla hiç alakası yok; insanlarla köpekler arasında da çok bir fark yok aslında. Bir şey var gitmeden önce yapmam gereken bir şey ben bu bir şey için buradayım. O gün Amerikalı bir albayın yardımcılığını yapıyorum; bana hayatta ve golf sahasında gözümü toptan ayırmamam gerektiğini, hayatın bir oyun olduğunu ve gözümü toptan ayırmamam gerektiğini söylüyor ve topun orada olduğunu söyleyip duruyor ve ben topu orada değil de şurada bulduğumda bu durum hoşuna gitmiyor, sanki başka bir yerde olan topun onun düşündüğü yerde olması gerekiyormuş gibi. Ona efendim demeye özen gösteriyor ve onu dinliyormuş gibi yapıyorum ama topları çabuk bulmakla yanlış bir hamle yapmışım, bana çok az bahşiş veriyor. Bu olaydan sonra topu çok çabuk bulmamayı ve oyuncunun topu kendisinin bulduğunu sanmasına izin vermeyi öğreniyorum. Böylece daha fazla bahşiş alıp para biriktiriyorum. Eve gitmek istemiyorum. Babam morfin alıyor ve sürekli koluna o şeyi bağlayıp hükümet hisselerine sahip o yaşlı cankiyle konuşuyor, annem de bütün gün tekila içiyor ve evde dumanlar çıkaran gazyağı sobası ve sabahın soğuk maviliğinde ortalığı kaplayan gaz kokusu var. Kulübün yakınlarında bir oda kiralıyorum ve eve hiç gitmemeye başlıyorum. Şimdi kendime ayırdığım daha fazla vakit olduğu için beni tutan şeyin ne olduğunu görebiliyorum. Sandığım gibi bir ip, oyuncak bir balo-

nu tutan ince bir ip, kopup gökyüzünde uçmama izin verebilecek bir ip değil bu. Bazen etrafımı sıkıca saran ve bazen de ağaçların, telefon direklerinin ve binaların arasında gökyüzüne gerilen ama hep etrafımda olan bir ağ bu ve ben sürekli bu ağın altındayım.

(Golf sahasının arkasına uzanan yol kapalı. Ellerim karıncalanıyor. Meksika sabahında bacaklarım gömleğimin altında soğuk soğuk. Orada tozlu bir ağacın altında dururken sıcak beyaz sıvı golf sahasının üstüne püskürüyor. Bu benim burada olmamı sağlayan bir his.)

Bir öğleden sonra üstümüzü değiştirip duş aldığımız barakadayım. Kankası olduğumu söyleyen çocuk da orada. Diğerleri gitti çünkü fiestadayız. Çocuk, gömleğini çıkardı; teni cilalı kahverengi ahşap gibi parlıyor Portakal soyuyor ve portakalın kokusu barakayı kaplıyor. Portakalı ikiye bölüp bana yarısını veriyor ve beni çekip banka, yanına oturtuyor. Portakalı bitiriyor ve parmaklarını yalıyor. Sonra kolunu omzuma atıyor ve bacaklarının arasında pantolonunun dikeldiğini görebiliyorum.

"Yo muy caliente, Johnny. Çok seksi. Yüzünü yüzüme sürtüyor *"Querio follarte."*

Bedeni bir hayvanınki gibi sıcak; midemde hafif bir karıncalanma hissediyorum ve *"Muy bueno"* diyorum. Giysilerimizi çıkarıyoruz. Kıçının her iki tarafında mavi gül dövmeleri var. Sıkı kahverengi taşaklarından ağır bir koku yükseliyor. Bazen para karşılığı turistleri becerdiği için hep arka cebinde taşıdığı vazelin kavanozunu çıkarıyor. Kavanozu alıyorum ve sikine vazelin sürüyorum sikinin elimde bir kurbağa gibi sıçradığını hissediyorum; dişlerini gösterip iç çekerek duruyor öylece... *"Vuelvete y agánchete Johnny...* Arkamı dönüp ellerimi dizlerime kenetleyerek eğiliyorum ve o içime girerken gevşiyorum, küçük tozlu bir pencereden dışarıyı, golf sahasını ve gümüşi kâğıt parçaları gibi gölün üzerine vuran güneşi görebiliyorum; boşaldığımda golf sahası sanki uzuyor ve sonra aniden geri gelerek toplarımı birbirine çarpıyor ve ben ağaçların, çimenlerin ve gölün üzerine boşalıyorum. Gözlerimin önünde gümüşi noktalar uçuşuyor ve pencere kararıyor.

Başımı duvara yaslamış, bankta oturuyorum; o, yüzümü havluyla siliyor. "Gözlerin karardı Johnny." Yanağıma dokundu, kırmızı dişetlerini göstererek bana baktı ve bir portakal kokusu saldı ağzından. "Sikiş için çok iyisin.

Hatırlamıyorum. Belki de böyle olmamıştır. Bir keresinde küçük bir havuzda çıplak yüzmüş ve sonra kenar duvarında oturmuştuk. Duvarın arkasında topların kaybolduğu, ağaçların gölgesinin düştüğü çukur bir yer vardı; geriye doğru uzandım ve yaprakların arasında kalmış bir top gördüm. İlk önce o gitti ve topu aldı. "*Veya otra pelota.* Başka bir top daha buldu. Çömeldiği yerden bana doğru döndü ve iki elindeki iki golf topuyla gülümsedi. Topları bulmak onu heyecanlandırmıştı, gözleri bir hayvanınkiler gibi parladı. Etrafımızı çevreleyen yapraklar bizi tamamen gizliyordu. Çamur, yosun ve durgun su kokusu vardı havada. Yumuşak çamurda çömeliyoruz dizlerimiz birbirine değiyor. Aşağıya, bacaklarının arasına bakıyor ve aletinin sertleşmesini izliyor. "*Buen lugar para follar, Johnny.* Bacaklarımın arasında bir karıncalanma hissediyorum ve ben de sertleşiyorum. "*Esperate un momento.* Yaprakların arasından geçerek yukarı tırmanıyor ve giysilerimizle geri dönüyor. Pantolonunun cebine uzanıp, küçük bir vazelin kutusu çıkarıyor. Kutuyu açıyor ve diz çökerek kendine sürüyor kremi. Ellerini sikinin etrafında gezdiriyor ve kasıklarına doğru çekiyor. "*Así Johnny.*" Ellerimin ve dizlerimin üstüne çöküyorum, parmağı içime giriyor, kıçım açılıyor ve o tamamen içime giriyor sıcak hızlı nefesi ensemde, aynı anda ürperiyor ve birkaç saniye içinde ikimiz de boşalıyoruz. Dizlerimizi birbirine değdirerek çırılçıplak oturuyor ve sırayla aynı sigarayı içiyoruz. Sonra dizlerini açıp bana yine sertleştiğini gösteriyor ve "*Otra vez Johnny*" diyor. Bu sefer beni bacaklarının arasına doğru çekiyor ve sırtüstü uzanıyor; onun üstünde bir kurbağa gibi tepiniyor ve tepinerek spermlerimi fışkırtıyorum.

Gökyüzü bacaklarımın arasında uzanıyor içime girerken gevşiyorum... öğleden sonra barakadaydım gömleğini çıkardı bacaklarını birleştirerek banka oturdu sürtünüyordu yanağıma dokundu ve yüzüme baktı ve ağzından bir portakal kokusu saldı

bacaklarının arasında bir çadır oluşurken yüzünü yüzüme sürdü... küçük havuzda çıplak yüzüyoruz suyun içinde yürüyerek kolunu bana doluyor ve beni kendine doğru çekerek, *"Bailar Johnny?"* diye soruyor ve bana değen sikinin sertleştiğini hissedebiliyorum. Sonra sırtüstü yüzmeye başladı siki güneş ışığı altında havaya dikilmişti yan yana süzülüyorduk kolunu omzuma dolamıştı. Suyun sığ olduğu tarafa doğru yüzüyoruz, uzanıp kenardan pantolonunu alıyor ve cebinden vazelin kutusunu çıkarıyor Su burada yarım metre derinliğinde ve etrafımız söğüt ağacı dallarıyla kaplı yeşil ışık altında diz çöküyor su sıkı taşaklarına kadar geliyor Sikini mendille kuruluyor ve üzerine vazelin sürüyor. "Kıçını havaya kaldır Johnny." Kıçımı kaldırıp suyun dışına çıkarıyorum ve o beni mendille kurulayıp içime vazelin sürüyor. Sonra kalçalarımı elleriyle kavrayıp beni yukarı çekiyor ve göbeğim suyun içinde gevşiyor ve içime giriyor ve ben sıcak spermlerini içimde hissederek serin suya boşalıyorum. Sonra böyle kenetlenmiş bir halde durduk ve otuz santim derinliğindeki suda yavaşça ilerledik ve sonra göbeğim kuma değene kadar dibe battım... çalılık ve otlarla kaplı çukur alanda elbiselerimizi çıkarıyoruz orada diz çöküyoruz taşaklarımın biraz acıdığını hissedebiliyorum tozlu pencere gümüşi kâğıt parçaları ağaçlar ve çimenler göl portakal kokusu beni yüzüstü yere bastırdı portakalını bitirdi ve kırmızı omzunu yaladı *muy caliente* çok sıcak Johnny bir oğlan hayvan dizlerimiz birbirine değiyor bacaklarının arasındaki şey sertleşmiş bankta oturuyor Johnny pantolonunun ceplerini yokladı ve yüzünü benimkine sürdü parmağını hissedebiliyordum sertleştiğini hissedebiliyordum sikini çıkardı güneş ışığı altında kıçımı havaya diktim birkaç saniye içinde debelenerek boşaldı *para follar* bacaklarım açık *vuelvete y aganchete* Johnny döndüm bacaklarımın arasında uzanan gökyüzü içime girerken gevşiyorum bacaklarım gevşiyor göle vuran güneş golf sahası sıcak beyaz sıvıyı fışkırttım gözlerimde beliren gümüşi noktalar orada bir oda hatırlıyorum çıplaktım sıkı taşaklarının ağır kokusu. Bilmiyorum Bir zamanlar bir Japon. Bu öteki kişi bacaklarımın arasına sabun sürer bana neler olup bittiğini gösterirdi.

Odam çatıda. Vadinin üzerindeki mavi dağları görebiliyorum Her gün işten sonra Kiki odama geliyor ve bir paket *griefa* getiriyor "*Muy bueno para follar Johnny.*" Çatının kenarında oturuyoruz, bacaklarımız havada sallanıyor. Mavi dağların üzerindeki gökyüzünü işaret ediyorum: "Bir gün şu tarafa doğru uzaklaşıp gideceğim.

Bana bakıyor ve alnını bir köpek gibi kırıştırarak böyle bir şeyin *muy malo* olduğunu, düşünmemem gerektiğini söylüyor. Üzgün olduğunu görebiliyorum, aramızdaki gökyüzünü hissediyorum.

Çok geçmeden zengin bir İngiliz için golf yardımcılığı yapmaya ve kulübe gelmemeye başladı. Bundan sonra onu sadece bir kez gördüm. Bir Jaguar arabayla geldi kulübe, üstünde yeni kıyafetler ve kolunda bir saat vardı. Kıyafetler üzerinde eğreti duruyordu. Gülümsüyordu ama gözlerinin gerisinde hüzün ve korku vardı. Adamın onu İngiltere'ye götüreceğini söyledi. El sıkıştık ve o arabasını sürüp gitti. Araba yolunun sonunda durdu ve bana el salladı.

Kıçını havaya kaldır Johnny birkaç saniye kurbağa gibi tepindi elleri kalçalarımın altında ve beni yukarı çekip yüzüne yaklaştırdı ve içimdeydi artık bacaklarımın arasında uzanan gökyüzü serin suda gevşiyorum böyle kenetlenmiş bir şekilde durduk bir zamanlar küçük bir tozlu odadaydık gümüşi kâğıt parçaları çocuk duştan çıktı sıkı taşaklarına dokunarak oğlan hayvan gülümsüyor beni kuruladı bacaklarımı ayırdı sıcak spermleri içimde dizlerimiz birbirine değerek boşaldık orada alnını bir köpek gibi kırıştırdı gözlerindeki hüzün Jaguar'ından bana el salladı.

Bir insanı insan ve bir kediyi kedi yapan şey nedir? Film burada koptu. Gerildi gerildi ve en sonunda koptu. Şu kopuk parçalara bakın: çıyan adam, Jaguar adam, bacaklarının arasında kireçtaşı fabrikası patlıyor acı bile artık bir insanın acısı değil. Bu ben buraya gelmeden önce başlamıştı. Geldiğimde tapınak yıkılmış, dikilitaş kırılmıştı ve artık hiç kimse takvimi nasıl kullanacağını bilmiyordu. Yine de ölü rahipler ve ölü tanrıları bizi

sihirli bir ağ içinde tutuyordu ve kâhya her gün yıkık tapınaktan gelip bize ne yapacağımızı söylüyordu; bir süre daha başka bir şey yapamayacağımızı duyarak, hissederek bunu zihinlerimiz ve ellerimizle yapmaya devam ettik. Ben diğerlerinden farklıydım İzleyip bekledim. Bir gün kâhya sihirli asasıyla geldiğinde gözlerimi kaldırıp ona baktım. Gözlerinin ölü olduğunu ve içlerinde hiç güç kalmadığını gördüm. Taştan keserimle vurarak elindeki asayı yere düşürdüm. Gözlerine inanamadı ve orada öylece durup tükürdü acı resimleri, kanı çığlık atan ateşe dönüştüren zehirli balığın işkencesini. Keseri bacaklarının arasına salladım. Çığlık attı ve yere düşüp otların ve sarmaşıkların içinde debelendi. Arkadaşım Xolotl onu izledi ve gülümsedi. Üzerine çıktı ve bir ayağını boğazına dayadı. Xolotl'un elinde keskin bir ekin sopası vardı. Bir elini etrafına doladı ve diğer eliyle sopayı bacaklarının arasında pompalar gibi aşağı yukarı hareket ettirdi, sanki bacaklarına sürtüp ateş çıkarmak ister gibiydi ve böylece kâhyanın gözünü çıkardı. Sonra sopayı havaya kaldırdı ve tekrar aşağı indirerek bütün ağırlığını sopaya verdi. Sopa kâhyanın göbeğini delip geçti ve onu yere çiviledi. Diğerleri etrafında bir çember oluşturup onu izlemeye başlamıştı. Xolotl ateşten aldığı yanan sopayla kâhyanın bacak arasını tutuşturdu. Sonra tapınağa gittik. Arka odalardan birinde felçli sümüklü böcek gibi duran yaşlı rahibeyi gördük. Kokudan ve vücudunu kaplamış yeşil sümüksü maddeden ötürü ona dokunamadık ve etrafına sarmaşıklar sarıp sürükleyerek onu açık alana çıkardık. Biz ona işkence edemeden öldü. Cesedi yaktık. Bizden geriye yaklaşık otuz kişi kalmıştı; beş kadın ve çok uzun yaşamayacak olan bazı bebekler Çoğu, kemikleri içeriden çürüten o berbat hastalığı kapmıştı yaşlı rahibeden İlk önce bacaklar gidiyor yürüyemiyorlar, sümüklü böcek gibi sürünüyorlar yerde, sonra da omurgaları ve kolları gidiyor. En son da kafatası. Xolotl ve ben sukabağı testilerimizi, taş baltalarımızı ve bıçaklarımızı yüklenip ormana gittik. Eğer orada kalsaydık hastalığı kapabileceğimizi biliyorduk. Ve ben kadınların olduğu yerde de kalmak istemedim. Xolotl ve ben ormana gittik ve hayvanları öldürüp balık avlayarak yaşadık. Balık tuzaklarını ve kü-

çük narin orman geyikleri için kurulmuş kapanları görebiliyordum, kabuklu hayvanları ise elimizle yakalayabiliyor ve kafalarını bir ağaca vurarak öldürebiliyorduk. Bir keresinde şu su farelerinden birini ezdim ve kan her yerime sıçradı. Fareyi yere attım ve yerde kıvranıp durdu; bacaklarının arasındaki küçük keskin siyah nokta sertleşmişti. Xolotl fareyi işaret ederek gülmeye başladı sonra da birbirimizi işaret ederek gülmeye başladık ve ben yere yatıp su faresini taklit ederek kendimi sağa sola atmaya başladım, Xolotl bacaklarımı kaldırdı ve birbirimize sürtünerek ateş yaktık kurbağa gibi debeleniyordum. Karanlık çökene ve vücutlarımız soğuyana kadar orada öylece yattık. Sonra da su faresini kabuğuyla birlikte pişirdik ve içindeki yumuşak beyaz eti çekip çıkardık. Ertesi sabah etrafa bakındım ve buranın güzel bir yer olduğuna karar verdim. İçinde yer yer derin göletlerin olduğu berrak mavi bir nehir, bir sürü balık ve nehrin kenarında da bir kumsal vardı. Ağaçları yakıp araziyi temizledik ve yerden çok yüksek dört büyük direk üzerine bir kulübe inşa ettik. Sivrisinekler açık araziye gelmiyordu. Tuzak ve oltalarımızla balıkları yakalamak kolaydı. Kurduğumuz kapanlarla da geyik, domuz ve büyük fareleri yakalıyor ve ağaçlara tırmanan maymun ve diğer hayvanları ok ve mızraklarımızla öldürüyorduk. Ama bir daha hiç su faresi öldürmedik. Bunu yapmanın uğursuzluk getireceğini biliyordum. Yemek yiyor, nehirde yüzüyor, kumsalda güneşin altına yatıyor ve istediğimiz zaman ateş yakıyorduk. Vaktimizin çoğunu daha iyi ok, mızrak ve bıçaklar yapmak için harcıyorduk. Çok sert bir tahta buldum ve çalıları kesmek için kendime uzun bir bıçak yaptım. Tahtayı kumla zımparalamak uzun zaman aldı. Bitirdiğimde önüme çıkan çalılıkları bu bıçakla kesebiliyordum ve bir keresinde bir vuruşla büyük bir yılanı öldürdüm. Bu yüzden bu bıçağı hep yanımda taşıyordum. Hayvanların derilerini yüzüp dumana yatırıyor ve kendimize örtü yapmak için beyinlerini bu derilere sürtüyorduk çünkü geceleri soğuk oluyordu ve beyinleri beraber ateş yakmak için kullanıyorduk. Bir gece bir rüya gördüm. Mavi bir ruh geldi ve yaşadığı yerdeki sarmaşığı gösterdi bana, sonra da sarmaşığı diğer bitkilerle pişirip ilaç

yapmayı öğretti. Ertesi gün sarmaşığı buldum ve ruhun bana gösterdiği gibi ilaç yaptım. Karanlık çökünce ilaçtan bir kap içtim ve bir kap da Xolotl'a verdim. Ruhun yumuşak mavi bir ateş gibi içime girdiğini hissettim; her şey maviydi. Hayvanlar gibi hırlayıp inleyerek yere indik. Bir ağaca tırmanıp bir dalda baş aşağı asılı durdum. Xolotl bir jaguardı, beni aşağı, kuma doğru çekti inlediğimi duyabiliyordum kafam patlıyordu ve gökyüzünde kayan yıldızlar gibi uçup gidiyordu gökyüzü yumuşak sihir ağıyla kaplıydı içimde ne varsa kuma püskürttüğümde mavi ruh içimi doldurdu Xolotl ve ben ruhun bir parçasıydık ve ruhun yaşadığı yerdeki sarmaşık boğazımda hırlayıp inliyordu. Orada, kumsalda uzandık ve tapınakların olduğu yerde birçok tapınağın, kulübenin, insanın, yeşil arazilerin ve göllerin bulunduğu ve havada küçük beyaz topların uçuştuğu, bizim açık alana benzeyen bir sürü yer gördüm. İlacın etkisi geçtiğinde çok susamış olduğumuzu fark ettik ve nehre gidip su içtik. Sonra ormanda yakın bir yerden gelen bir jaguar sesi duyduk ve kulübeye gidip üzerimizi derilerle örttük, titriyorduk. Jaguar hep etraftaydı, o günden sonra geceleri hep kulübede geçirdik. Tuzaklar kurup mızraklı çukurlar açtık ama onu hiç yakalayamadık, hep dışarıda hırlayarak dolaşıyordu, gözlerinin karanlıkta parladığını görebiliyorduk. Xolotl jaguardan çok korkuyordu. Jaguarın dışarıda kulübemizin etrafını kokladığını duyduğunda bir çocuk gibi mızırdanarak kucağıma çıkıyordu. Sarmaşık ilacını kullanmaya devam ettik ama çok sık değil; çünkü baş ağrısı yapıyor. Kulübenin orta yerindeki bir taş parçasının üstünde ağzına kadar dolu bir ilaç çanağı gördüm. Xolotl ve ben çanağın önünde çırılçıplak diz çöktük. Küçük kaplara doldurup içtik ilacı. İlaç etkisini çok hızlı gösteriyor. İkimiz de bacaklarımızın arasındaki şeyler sertleşmiş bir halde ruhun gelmesini bekliyoruz. Xolotl, balığının üstüne hayvan beyinleri sürüyor. Sırtüstü yatıp bacaklarımı havaya kaldırıyorum ve tam ruh geldiğinde Xolotl balığını içime sokuyor, vücudumda yüzen, kafamın patlayıp etrafa yıldızlar püskürttüğü gökyüzüne doğru yüzen mavi bir balık. Bazen de bunu ben ona yapıyorum. Kulübenin kapısına dayanmış kafasını geri doğru at-

mış ben onun içine yüzerken boğazından iniltiler yükseliyor yüzümü yüzünde hissedebiliyorum ve en sonunda balığımın onunkinin ucuna dokunduğunu ve orada yumuşak mavi bir ışıkla parladığını hissediyorum.. geceye, nehre, ağaçlara ve kuş seslerine doğru püskürtüyor sıvılarını.

O gece dolunay vardı. Balık tuzakları kurmaya gittim ve kulübede yalnız bıraktığım Xolotl'a dışarı çıkmamasını söyledim. Tahta bıçağım yanımda, eğer jaguar üstüme atlarsa ağzına geçireceğim bıçağı. Gümüşi derin bir göl bulup tuzağı içine bırakıyorum. Sonra Jaguar'ı ve Xolotl'dan yükselen çığlıkları duyuyorum Açık alana koşuyor ve Xolotl'un kulübenin önünde dört ayak üzerinde durduğunu görüyorum. Bir şey söylemeye çalıştı ama sadece bir hırıltı yükseldi ağzından başı bir şey tarafından çekilmiş gibi geriye doğru bükülmüştü içindeki bir şey ağzını açtı ve dişleri kan damlatarak öne doğru fırladı sarı ışık içinden yükselip gözlerini kaplarken bana yalvararak baktı gözleri dolunay ışığında yeşil yeşil parlıyordu ve jaguar da oradaydı kıvranıyor kendini sağa sola atıyor inliyor ağzından bir şey tükürüyor ve berbat kara bir koku yayıyordu. Bıçağım elimden düşmüştü ve bir ağaca karşı tükürüyordum. Uzunca bir süre ağacın karşısında durdum tükürdüğüm şeyin keskin kokusu da ağzımdaydı. En sonunda kendimi sürükledim ve bıçağımı aldım. Jaguar gitmişti. Ertesi gün kulübeyi terk ettim. Orada kalamazdım. Ormana girdim ve birkaç balık yakaladım. Çok geçmeden hastalandım, ateşim çıktı. Vücudu bir arada tutan toprak çatlamıştı. Bazen bir ağaç ya da taştım ve bir yerde ışıkta ve karanlıkta aç ve susuz otururdum. Bazen sarmaşığı yer ve Xolotl'u somut bir şekilde karşımda görürdüm neredeyse dokunabilecek gibi olurdum ve konuşurdum onunla ama o orada olmadığında konuşmazdım Bir süre sonra yiyememeye başladım ve bir şeyler yakalamaya çalışmaktan vazgeçtim. Nehrin kenarından ayrıldım, iki üç adımda bir durarak açık bir alana vardım ve sarmaşıklara takılıp yere düştüm. Ayağa kalkamadım bacağım kırılmıştı ve burasının tapınağın bulunduğu açık alan olduğunu fark ettim. Açık alanın ucundaki bir ağacın altına kadar sürünerek gittim. Bacaklarının

arasında sarmaşıklar bitmiş olan kâhyanın kemiklerinin yanından sürünerek geçtim. Diğerleri ölmüş olmalıydı. Yakında ben de ölecektim. Orada, ağacın altında yattım ve bekledim; kafamda görüntüler hareket edip şekil değiştiriyor, gidip geliyordu, kokular, hisler, beyaz etin, acı sarmaşığın ve tükürdüğüm şeyin tadı görüntülere karışıyordu ve ben Xolotl olmuştum. Gözlerinin ölü olduğunu, orman geyiklerini ve diğer hayvanları gördüm. Ellerimizle kâhyanın elindeki şeyi yere düşürdüm. Keseri bacaklarının arasına savurdum. Çığlık atıyor açık alandaki yabani otlar ve sarmaşıklar içindeki keskin siyah nokta sertleşmiş ona işaret ederek gülüyor ateşi körüklenmiş diyoruz ve vücutlarımızı söndürüyoruz. Bir süre daha bunu ormanımızda yaptık. Kadınların bekleyip izlediği yerde kalmak istemedim. Gözlerimi kaldırıp balık tuzakları ve kapanlara baktım. İçlerinde hiç güç kalmamıştı sadece bir kabuk taş keserim kâhya yapamıyordu başını bir ağaca yaslamış çığlık atan aleve acı resimleri tükürüyordu. Xolotl kendimi sağa sola atıyordum ve gece gelip de gözlerimizin üzerine soğuk çökene kadar tepinip duruyordum. Geceleri kulübede tahminde bulunmak zordu o tamamen pürüzsüzdü gözlerinin cilalanmış gibi parıldadığını görebiliyordum. Ateşi yakmak için beyinden yapılmış bir levha bacaklarının önünde çıplak bir şekilde diz çöküyorum Xolotl'u bekliyorum Xolotl hayvan beyinleri sürüyor vücuduma ellerimize dizlerimize yumurtalar patlayıp etrafa yıldız saçıyor kulübenin kapısında hayvanlar hırlayıp inliyordu bacaklarımın arasındaki şey sertleşmişti ve ben bir jaguar gibi onun içine yüzdüm kafa patlıyor gökyüzünde parıldıyor yumuşak püskürtüler kum üzerinde tersyüz olmuş püskürüyordu kurbağalar ve kuş sesleri orada kafamı ağaca dayamış duruyordum gece olmuştu ve yüzüme yağmur damlaları düştü ve ben de elimi uzatıp içecek kadar çok yağmur yakaladım balık yakalamak da kolaydı kumsalda ve geyiklerin ve küçük domuzların kapanlarda çırpınıp inlediğini gördüm bir sürü tapınak kulübe ve ağaçlardan baş aşağı sarkmış insanlar. Kulübede gece dolu çanağı görüyorum.

Bacaklarımı Xolotl'un üzerine atarak uzanıyorum. Balığı içime kaydırıyor ve her şey mavileşerek gökyüzüne doğru yüzüyor, bunu bazen ben ona yapıyorum, arkadan kavrıyorum Xoloth'u, kafasını geriye doğru atıyor boğazından bir inilti yükseliyor hafifçe inlediğimi duyabiliyorum yüzüm yüzüne karışıyor şelalemi ve sarmaşıklarımı püskürttüğümde dışarıda gece vakti yıldızlar mavi yumuşak bir alevle parıldıyor. Bacağımın üzerinde ışık ve sivrisinekler onları hissetmiyordum bacağım odun gibiydi fakat kıpırdattığımda feci çığlık atıyordu kırılmıştı hayvan bacağında kireçtaşı acısı kuş sesleri gibi yüzüme yağıyor civardaki ölü orada kalmak istemedim çanağı ve yamulmuş kulübeyi görüyorum. Xolotl, bir rüya gördüm, dostum Xolotl kâhyanın boğazına basmış gülüyordu bacaklarım Xolotl'un üzerindeydi Xolotl gökyüzünü tekmeliyordu. Bir süre daha başım ağaca dayalı durdum. Ellerimi öne doğru uzattım hiç güç kalmamıştı ellerimde başım ağaca dayalıydı gözlerimin üzerine bir soğukluk çökmüştü o geceki ay o kadar belirgindi ki dokunabilecek gibiydim bacağımı hareket ettiremiyordum kırılmıştı ve dişler kemikleri yırtıp geçmişti yardım etmem için yalvarıyordu bana bütün resimler kesilmişti bıçak yere düşmüştü orada öylece yattım parçalarım sağa sola savruldu gün ağardığında ve yüksek ağacın tepesinde sis biriktiğinde bir ağaca doğru midemden yeşil bir şey tükürüyorum en üstteki dalların hemen altındayım ve aşağı baktığımda bedenimin orada yattığını görebiliyorum bacağım tamamen bükülmüş ve yüzüm tamamen çökmüş dudaklarım geri çekilmiş ve dişlerim açığa çıkmış görebiliyor ve duyabiliyordum ama konuşamıyordum boğazım yoktu dilim yoktu güneş ay ve yıldızlar aşağıdaki yüzün üstünde kurtçuklar bacağın üzerinde büyüyen yabani otlar Ağaç tepelerinde kaldım. Ağaçların ötesine geçmeye çalıştığımda bir şey beni tutuyordu açıklık alanın dışına ya da ötesine geçemiyordum. Kelimelerin olmadığı yerde zaman da yok. Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum. Bir keresinde bazı Kızıldeririler gelip büyük bir kulübe inşa etti, manyok ektiler ve nehirde balık tuttular Erkekler kadınlarla hamaklarda gece vakti o işi yaparken aşağı inip onları izledim yumuşak bir ağın beni gitgide

daha da çektiğini hissederek bacaklarının arasına girebilirdim Eğer erkeklerin yumurtalarını içime alıp bir kadının içine püskürtseydim ağda sıkışıp kalacağımı biliyordum. Bu yüzden uzakta, ağaç tepelerinde kaldım. Ya da kadınlardan uzakta olduklarında oğlanlara ve genç erkeklere yaklaşmaya çalıştım. Bir keresinde nehrin kenarında iki oğlan sertleşmiş bir halde gülüyor ve birbirlerini işaret ediyordu. Kuma bir çizgi çizdiler yan yana durdular ve kendilerini okşamaya başladılar bacaklarının arasına yaklaştım oğlanlardan biri beni görüp çığlık attı ve iki oğlan koşarak kulübeye gitti. Yaşlı bir adam sarmaşığı yedi ve o açık alanda kötü bir ruhun yaşadığını söyledi. Gittiler ve kulübe çöktü. Ondan sonra aşağı indim ve serin taşlar ve sarmaşıklar arasında yaşadım yağmur güneş ışığı uzun zaman önceydi oradaydım artık ağaç tepelerine çıkmıyordum çünkü ağaçların ötesine geçemiyordum ve açık alandan ayrılmayı da denemiyordum taşların sarmaşıkların ve yere yakın ağaç gövdelerinin arasında yaşıyordum daha ileri gidemiyordum ağın beni çektiğini hissediyordum ve onun dişleri dişetlerini yırtıp geçiyordu eğer kadınlara yardım için yalvarmaktan korkarsam onların içine akan sarı ışıkta çaresiz kalacağımı biliyorum ölü kuş sesleri gibi kol geziyor ağda sıkışıp kalmış kendini okşuyor ve benim ellerim var bir süre pompaladım onu ahh başım o beni gördü ve bana çığlık çığlığa kemik fırlattı yardım etmeleri için yalvarıyorum taşların ve sarmaşıkların altında vücudumun orada yattığını görebiliyordum boş bomboş boğazım olmadığı için konuşamıyordum yüzüm toprakta geri bükülmüş bacağımda kurtçuklar

iki oğlan

kahkahalar atarak gökyüzüne uçuyor Ellerimi ileri doğru uzattım. "HAYIR." Koşarak kulübeye döndüm Bir şey için yalvarmak beni uzun çok uzun süre alıkoydu. Havada örümcek ağları gibi ölü tanrıların tozu.

Sonra ayak izleri bırakan resimleri geliyor. Motorlu botlarla geliyorlar. Bir adam bir kadın sıska solgun bir oğlan ve onlarla birlikte altı Kızılderili. Kutuları aletleri hamakları ve çadırları var çadırlarını kum üstüne kuruyorlar. Kızılderilililer eski açık alan-

daki ağaçları temizliyor ve adam yıkık tapınağı buluyor. Kazmaya başlıyorlar ve çanaklar, çakmaktaşları ve heykeller çıkarıyorlar. Oğlan tek başına bir çadırda uyuyor. İlk başta kendimi göstermemeye dikkat ettim. Adam nehirde balık tutuyor ve ben de onu takip ediyorum. Bazen aniden dönüp arkasına bakıyor orada olduğumu hissediyor ama bir ağacın arkasına saklanıyorum. Gidip ağaca bakıyor, etrafında dolanıyor ve ona dokunuyor. O gece dolunay vardı. Oğlanın çadırına gittim. İçeride karyolasında çıplak yatıyordu bacaklarının arasındaki şey sertleşmişti ve kendini okşuyordu. Bacaklarının arasına çok yaklaşmıştım başını eğdi ve orada olduğumu gördü. Ağzını açtı ve ben çığlık atabileceğini düşündüm ama o gülümsedi kıvranarak kendini okşamaya devam etti benim onu izlememi istiyordu. Yumurtalarını sıkıştırdım yumuşak kanalların içinden geçerek daha da sıkıştırdım nefes nefese boşaldı göbeğimdeki sıcak beyaz sıvıya baktım onun gözleri aracılığıyla gördüm o beyaz sıvıyı Üzerinde sadece iç çamaşırıyla uzanmış kendini okşayan bir çocuk olarak o oğlanım işte, gözlerinde ölüm tozu. Solgun gökyüzü çöküyor. Banliyö caddeleri öğleden sonra güneşi kasvetli bir şekilde berrak paslanan anahtar. Arka kapıdan çıkıp gittim binlerce yılın tozuyla. Ölü çocuğa bir sandviç alıyorum. Burada yapayalnız Amerikalı bir oğlan. Dinle bak o golf sahasını bulup "efendim" demem ve ölü çocuk numarası yapmam yanlış bir hamleydi. Yol elbette kapalıydı.

Pilot inişe geçiyor gölgesi orada... Görünen o ki o bir golf yardımcısıydı... golf sahasını kaplayan gülümsemesi... sepya saç Eylül rüzgârında dalgalanıyor... dar caddelerde sidik... ağırkanlı parmak... dergiler.. altın harflerle çevrelenmiş elle tutulur oğlan sayfadan çıkıyor.. sönük titrek penisi boşalıyor... tuhaf oğlanın tan vaktindeki kokusu... çıplak baldırlar ve kıçlar yatağın üstünde yükselen unutulmuş kaburga kemikleri... sepya resim oğlan bronzlaşıyor dört ayak üzerinde ıslak çimen içinde dizleri lekelenmiş dudakları ayrık.

Geç gelen ziyaretçi kendine özgü bir gülümseme maharetli biri bir nesneden diğerine geçiriyor bakışlarını genellikle zorlan-

mıyor. Biliyor mu acaba? "Burası loş" demişti doktor... golf sahasındaki sabah kokusu... bir harabe... pilot oraya iniyor bir zamanlar fıstıklar vardı orada solgun gölge... boş gözler görünen o ki bir golf yardımcısıydı çimen lekeleri vardı üzerinde... çocuğun bacaklarındaki su havuzun kenarındaki sıska oğlan... mavi sabah ışığında titreyen bacaklar... gökyüzünün çalkalandığını hissediyor titreşen tan vakti film duruyor.. şeffaf eller silinip gidiyor aşağı doğru eğilmiş orayı işaret ediyor.. "Kapalı. Bunu görüyor musun? Mikrodalgaları bulamadım golf sahası.. bir harabe... Eylül rüzgârları içinde oraya iniş yapıyor pilot... baldırlarına ve kıç yanaklarına dokunan ağırkanlı parmaklar.. dergiler. lekeli sayfa. iç çekiyor sikini okşayıp kaldırıyor şeffaf el... kahkahalar atıyor anları karşılaştırıyor. "Öyle mi?" Sabah kokusu... sepya fıstıklar.. bacaklarının arasındaki tan rüzgârı... solgun gölge boş gözler altın harflerle çevrelenmiş... uzak dudaklar çarpılmış yavaş bir gülümseme çiçekçi dükkânı... dizler titreşiyor. öne doğru eğilmiş işaret ediyor. acıyı değiştiren bu çerçeveleri biliyor musun? Şu oğlanı görüyor musun? Unutulmuş kaburga kemikleri iç çekiyor dişlerini gösteriyor... gözlerinde acı.. savaş fotoğrafları..

"Bana Joe De Yeter"

1976 Amerikan Haçlı Seferi. Genç kahkahalar ve makineli tüfek seslerinden oluşan bir koro. Bir 1920 ezgileri potpurisi. Oğlansı sesler şarkı söylüyor· "Meet me in St Louie Louie.. Perdede titreşen gümüşi jenerik yazıları... General Lewis Greenfield kendisini canlandırıyor Ishmael Cohen'in canlandırdığı Binbaşı Bradshinkle .. Green Tony'nin canlandırdığı Binbaşı... Charles Ahearn'ın canlandırdığı CIA yetkilisi... Henry Coyne ve Joe Rogers'ın canlandırdığı iki asistanı... Jerry Wentworth'un canlandırdığı genç teğmen... Çeşitli bölgelerdeki yerli çocukların canlandırdığı Vahşi Oğlanlar.

Kırmızı tuğladan yapılma kasvetli bir bina. Milli Muhafaza Garnizonu 23 St Louis, Missouri Tozlu çıplak bir pencereden, otuzlu yaşların ortalarında ve sonlarındaki işadamlarının karate judo ve komando taktiklerini öğrendikleri bir spor salonu görünüyor. Subaylar nefes nefese hamle yapıyor ve birbirlerini beceriksizce sağa sola atıyor. Bazılarının öngörülebilir bir gelecekte maharetli bir kırıkçıya ihtiyaç duyacağı aşikâr. Çeşitli seviyedeki subaylar üniformalarıyla savunma hamlelerini çalışırken, soyunma odasında görülen sarkmış göbek ve yağlı kıç silsilesi... "Hayır, böyle çalışıyor." Yiyecek ve içecek dolu bir golf kulübü parti masası. Bir güvenlik subayı ölçüyü fazla kaçırmış. İriyarı bir konuğa doğru yaklaşıyor... "Bovard, seni yirmi saniyede öldürebilirim... aslında on saniyede... şöyle... dirseğimi boynundaki âdemelmasına dayıyorum ve sol böbreğine bir diz atıp keskin bir hareketle çenenin altına vuruyorum avcumun içiyle."

"Hey, sen ne yaptığını sanıyorsun ya?" Her iki adam da yalpalayıp dengesini kaybediyor ve yemek dolu masayı devirerek yere düşüyor. Newburgh usulü ıstakoz, tavuk salatası, panç ve fırında Alaska balığından oluşan bir bulamacın içinde birbirlerine vurarak yuvarlanıyorlar.

"Amerika'nın iç kısımlarındaki şehirlerde, orta yaşlı erkekler büyük bir görevin, büyük bir misyonun hayalini kurar. Général Lewis Greenfield şahsında kendilerine bir lider ve sözcü bulurlar."

Beyaz bir ata binmiş General Greenfield, Art Hill'in üstünden halka sesleniyor. Kırpık beyaz bıyıklı kırmızı suratlı, ellisinde azametli bir adam Greenfield.

Fotoğraf makinelerinden yükselen klik sesleri.

"Orada." Heykelimsi koluyla doğuyu işaret ediyor. "Atlantik'in öbür tarafında bir günah batağı var... Bir ahir zaman Sodom ve Gomora'sı. İstihbarat ajanlarımız tarafından derlenen raporlar namuslu insanların inanmakta güçlük çekeceği şeylerle dolu... Kamera CIA yetkilisini gösteriyor; boynuna asılı bir ses kayıt cihazı göbeğinin üzerinde duruyor. Haşiş tüttüren çıplak gençler perdede beliriyor... "Yabancı bir toprakta yaşanan şeyler bizi ilgi-

lendirmez diyebilirsiniz. Ama oradaki şeytaniliğin kötücül dokunaçları nezih Amerikan evlerine ulaşıyor... Çocuğun odasında bir banliyölü çift duvarlarda okul flamaları. Bir not okuyorlar

Anneciğim ve Babacığım,

Vahşi oğlanlara katılıyorum. Bunu okuduğunuzda çok uzaklarda olacağım

Johnny

"Amerika'nın her yerinde Johnny gibi çocuklar bu ülkeden ve muazzam Amerikan köklerinden kaçıyor, Moskova'nın sahte vaatleri akıllarını çelip onları bir uyuşturucu ve kötülük batağına çekiyor. Hepinize söylüyorum; anarşi, kötülük ve iğrenç yozlaşmanın, bir kobranın kabarmış başını bizim için kutsal olan her şeye saldırmak üzere harekete geçirdiği her yerde Amerika'nın kalbi tehdit altındadır. Gençlerimiz, bu büyük ulusun can damarları yabancı lağımlara çekilirken hiçbir şey yapmadan durabilir miyiz? Yozlaşmanın kötü kokusu sınırlarımıza her geçen gün daha da yaklaşırken hiçbir şey yapmadan durabilir miyiz?" Dinleyiciler öksürüyor ve yüzlerini mendillerle kapatıyor "Bu salgın bütün yönlere doğru yayılıyor ve dünyadaki her şeyden daha ölümcül bir etkiye sahip. Ben bizzat bu müstehcen şeyin kökünü kurutmak adına yapılacak bir çıkarma için on milyon dolar bağışlıyorum.

"Basın bunu elbette yakından takip ediyor. Her eyaletten milli muhafaza birimleri subay ve erkek gönderiyor. Binlerce gönüllüyü geri çevirmek zorunda kalıyoruz. Kim bu gönüllüler peki? Sanırım onlara sıradan normal Amerikan halkı, Tanrıtanımaz anarşi ve kötülükten usanmış, vergilerini ödeyen düzgün vatandaşlar diyebilirsiniz. Köşedeki Wallace halk polislerini hepiniz biliyorsunuz, onlar kapı komşunuz sizin.

Birinci Dünya Savaşı'nda askerlerin sevdiklerinden ayrılışlarını gösteren sahneler.

"Orada orada orada
Yankiler geliyor Yankiler geliyor
Ve geri dönmeyeceğiz işimizi bitirmeden orada.

Askeriye gemisinde barbut. Oğlanlar eşlerinden uzakta sıkı erkek dostluğu atmosferi içinde olmaktan memnun. Casa'da karaya iniş, kırmızı halılar, üflemeli bandosu, şehrin anahtarlarıyla Vali onları karşılıyor. Vali'nin evinde subaylar için verilen akşam yemeği. Binbaşı tercüman aracılığıyla konuşuyor. "Amerikalılar burada olduğu için biz mutlu diyor Vahşi oğlanlar çok kötü çünkü çok sorun çıkarıyorlar diyor." Tercüman konuşurken tabaklara biftek, kedibalığı, hindi, patates püresi, pastırmalı yumurta, mısır lapası, kızarmış tavuk, kızarmış mısır ekmeği, domuz gerdanı ve turp yaprakları yığılıyor üst üste. Kamera genç bir yüzbaşıya odaklanıyor.

"Genç yüzbaşı 'bunlar iyi insanlar tıpkı Amerika'daki insanların iyi insanlar olduğu gibi' diye düşünüyor Sanırım dünyanın her yerinde iyi insanlar aynı, bu kadar basit!"

"Yemekten sonra hanımlar gittiğinde vahşi oğlanların ne yaptığını söylerim diyor. Büyük temizlik zamanı diyor. Amerikalılar elektrikli süpürge gibi diyor."

Tercüman elektrikli süpürge taklidi yaparak böğürüyor. Herkes kibarca kıkırdıyor, keyifsiz ve şüpheci görünen CIA görevlisi ve iki asistanı hariç.

Hanımlar gitti. "Diyor ki.. Ses bandı kesilip bir sessiz filme geçiliyor.

"The Afternoon of a Faun"un müziği. Çıplak gençler haşiş içiyor. Kaçak bir Amerikalı oğlan içeri alınıyor Etrafına bakıyor ve kıpkırmızı kesiliyor. Çıplak bir kol ona haşiş piposu uzatıyor. İçine çekiyor, öksürüyor ve sonra gülmeye başlıyor Haşişin etkisiyle kendinden geçerek gömleğini çıkarıyor. Kemerini çözüyor "Bu kadar yeter" diyor General Greenfield huysuzca bıyığını çekiştirerek. Subaylar birbirlerine bakıyorlar sonra da boğazlarını temizleyerek utanç içinde uzaklara bakıyorlar. Brendilerini bir dikişte bitiriyorlar. Hizmetçiler defalarca boşalan kadehleri doldurmak için koşuşturuyor.

"Sanırım şimdi neyle karşı karşıya olduğumuzu biliyoruz" diyor General boğuk bir sesle. "Tanrım, bütün şu ahlaklı Amerikan çocuklarını bir düşünün... Bu sizin çocuğunuzun ya da benim çocuğumun da başına gelebilirdi...

Bundan çok etkilenen genç yüzbaşı müsaade isteyip bahçeye çıkıyor.

"O, Amerikalı olmaktan gurur duyuyor. Yaptığı ahlaklı Amerikan şeyinden gurur duyuyor. Bu ibneleri ve uyuşturucu kaçıklarını düşününce de...

Filmden çıplak bir genç önünde beliriyor. Elini vahşi bir şekilde bir çite doğru savuruyor ve eli kemiğine kadar kesiliyor. Kanlı eline bakıyor.

"Biz Marakeş'te ilerlerken sevinçli kalabalıklar yolumuza çiçekler atıyor."

Sevinçli yüzler, Amerikalılar sırtlarını döndükleri anda buz gibi ve boş bir ifadeye bürünüyor. Bu sahnede sevinen çocuklar daha sonra vahşi-oğlan rollerinde karşımıza çıkıyor. İki İngiliz subayı geçit törenini izliyor. Biri, "Asker sevk etmek için hayatımda gördüğüm en zayıf gerekçe bu" diyor düz bir sesle.

"Marakeş'e vardığımızda Vali bizi karşıladı; şişman, gülümseyen bir İtalyan.

"BANA JOE DE YETER" diyor.

"Askeri birlikleri villasına yerleştirdi. Bu beni huzursuz ediyor; her yerde bize makineli tüfeklerini doğrultmuş muhafızlar var."

1920'nin gangster filmlerinden alınma sahnelerde muhafızlar karşımıza çıkıyor, siyah Cadillac'lar şehrin caddelerinde hafifçe salınıyor.

"Ve ona ordudaki Eyetie[1] dostlarımdan, Vietnam'da ölenlerden ne kadar bahsetsem azdır... sahneyi yeniden canlandırıyorum ve iki rolü birden canlandırarak kendi kollarımda yerde ölüyorum Eyetie'lar bile utandı ama saygılıydılar onlara kendilerini küçük hissettiriyordum. Sonra güzel bir spagetti lokantasına oturduk ve ben Vali'ye St Louis'deki Joe Garavelli's'ten, buz patenden sonra yenen spagettilerden ve biftekli sandviçlerden bahsediyorum."

1. İkinci Dünya Savaşı esnasında İtalyanlar için kullanılmaya başlanan küçümseyici bir ifade. (ç.n.)

St Louis, Missouri'deki o eski kırık başlangıç noktası. Mark ve John, the Dib, Şirret Jimmy, eski şarkılar ve valsler eşliğinde paten kayan vahşi oğlanlar. The Blue Danube, Over the Waves, My Blue Heaven, Those Little White Lies, Stardust, What'll I Do with Just A Photograph To Remind Me of You, Tonight You Belong To Me, Meet in St Louie, Louie, dönen bahçe fıskıyeleri, golf kulüpleri, yaz aylarında golf sahaları, 1920 yollarında kurbağalar, serin bodrum tuvaletleri, bir oğlanın seğiren ayağı, Varsity Drag, Green Inn'de soğuk çay ve kızarmış tavuk, sınıflar, gümüşi yıldızlar, eski aile pembe dizileri. "When evening is nigh"[2],..karanlık şehir ölen güneş çıplak oğlan dizlerini kucaklıyor.. "I hurry to my"[3] müzik golf sahasını kaplıyor hilal filmin gökyüzünü kesiyor... "blue heaven"[4] "The night that you told me"[5] düzgün insanlar haklı olduklarını biliyor... "those little white lies"[6] ..Beyaz beyaz beyaz göz alabildiğine beyaz Tanrıtanımaz anarşi ve yozlaşmadan bıkmış kör edici bir beyaz ışık patlaması, baraka patlamış yıldız kokuyor. Boşalırken makineli tüfek sesleri çıkardı "Samanyoluna Bak" "Ama bu uzun zaman önceydi artık gökyüzündeki yıldız tozlarından ilham almıyorum"...sönük titrek uzak yıldızlar çekmece sıkışmış onun uzak eli omzumda... "What'll I do when you are far away"[7] uzak solgun güneş renkli fotoğraf gömleğinin düğmelerini açtı... "and I am blue"[8] ...renkli fotoğrafın üstünde bir şey yazıyor.. "What'll I do with just a photograph"[9] *"Vuelvete y aganchete"* "to remind me of you"[10] ...kirli yastığın üzerindeki yüzü hatırlamak için odaklanmaya çalışıyorum... "If I had a talking picture of you"[11] "Ani soru beni buraya getirdi, Bayım" "I would play it every time I felt blue"[12]

2 "Akşam olurken" (ç.n.)
3. "Acele ediyorum yetişmek için" (ç.n.)
4. "Mavi cennetime" (ç.n.)
5. "Bana söylediğin gece" (ç.n.)
6. "O küçük beyaz yalanları" (ç.n.)
7 "Ne yapacağım sen uzaklardayken ben" (ç.n.)
8. "Ve ben kederliyim" (ç.n.)
9 "Ne yapacağım tek bir fotoğrafla ben" (ç.n.)
10. "Bana seni hatırlatan" (ç.n.)
11 "Konuşan bir filmin olsaydı elimde eğer" (ç.n.)
12. "Ne zaman kederlensem izlerdim onu" (ç.n.)

...gözlerinde caddedeki gölgeler... "I would give ten shows a day"[13] ...Mark kıvranarak şortunu çıkarıyor... "and a midnight matinee"[14] karanlık odada duran oğlan, "Çok uzun yoldan geldim" dedi. "Oh! with the dawn I know you'll be gone"[15] genç elin tozu gözden siliniyor titreşen kalça ve baldırlar... "But tonight you belong to me"[16]...şafak vakti gömlek yatağın üstünde genç gecelerin kokusu oluktaki sidik uzaktan gelen topuk sesleri... "Meet me in St Louie Louie"[17] ...kırık başlangıç noktası St Louis, Missouri çiçekçi dükkânının üzerindeki vücut geliştirme dergileri pantolonlar inmiş hüzünlü eski pembe dizi. Johnny duşa adımını atıyor. İki oğlan yüzlerinde kurnaz bir gülümsemeyle ona doğru dönüyor Gördüğü şey karşısında Johnny'nin yüzü kıpkırmızı kesiliyor kasıklarındaki o kızıl itkiyi hissediyor günbatımları çiller sonbahar yaprakları güneş soğuk çilli sıska bir oğlanın üstünde rüzgârda uçan gümüşi kâğıt uzak bir şehrin yıpranmış sesleri. Çocuklar patenlerini çıkarıyor. Caddenin karşı tarafına geçip Joe Garavelli's'e giriyorlar. Uzaktaki spagettiler biftekli sandviçler kamera duruyor Joe'nun gümüşi gülümsemesi.

"Tanısanız Joe'yu severdiniz" diyorum Vali'ye.

Joe Garavelli ve Vali bir mutfak masasında oturuyor. Joe'nun şişko, gülümseyen karısı mahzenden bir şişe kırmızı şarap çıkarıyor.

"Beni huzursuz eden tek şey koridordaki bu makineli tüfekler değil. Joe'nun kendisi sorun. Onu daha önce görmüştüm.

Roma, Berlin, Napoli, Saigon, Bingazi. "Almanlar Amerikalılar İngilizler geliyor. Hoş geldin tabelalarını değiştirin." Willkommen Deutschen alelacele indiriliyor ve yerine Hello! Johnny konuyor. "Kız kardeşini kızını nineni sat. Sigaralar çikolata ve istihkaklar el değiştiriyor.

13. "Günde on seans gösterirdim" (ç.n.)
14. "Ve bir de gece yarısı matinesi" (ç.n.)
15. "Biliyorum şafağa doğru gitmiş olacağını" (ç.n.)
16. "Ama bu gece benimsin" (ç n.)
17. "St Louie'de buluş benimle Louie" (ç.n.)

"Başka birinin eski film setindeymişim gibi huzursuz bir his var üzerimde. Evet, Joe'yu daha önce gördüm. Gülümseyen ağız, soğuk hain gözler."

"Bu savaşı kazanacağız" dedim sessizce bir Fransız *comte*'a. (Ama CIA yetkilisinin beni duyabileceği kadar yüksekti sesim.) *Le Comte* kadehini kaldırdı.

"Cesur Amerikalı müttefiklerimizin sapan ve izci bıçakları kuşanmış küçük çocuklar karşısında kazandığı şanlı zafere içiyorum.

"Yaptığının son derece terbiyesizce olduğunu düşündüm ve ona Amerika'nın sadece hepimizin yapılması gerektiğini bildiğimiz bir iş yaptığını, haklı olduğumuzu ve kazanacağımızı bildiğimizi, bütün meselenin bundan ibaret olduğunu söyledim. *Le Comte*'dan keskin bir kahkaha patlaması yükseldi. Düşman kuvvetlerinin sayı ve silahlarına dair bilgiler belirsiz ve çelişkili.

Subaylar ortalarda dolaşıp birbirlerine çikolata ve sigara uzatıyor. Çocuklar çeşitli yönlere doğru işaret ediyor. Bu çocuklar daha sonra vahşi-oğlan rolünde karşımıza çıkıyor.

"Güneyde bir yerdeler. Herkes tek yapmamız gerekenin kendimizi göstermek olduğu ve oğlanların Rus ve Çinli köle tüccarlarından kaçmak için sevinçli kitleler halinde teslim olacağı konusunda hemfikir. Gayet mantıklı görünüyor. Yine de askeri bir operasyon için dikkatli planlar yapıyoruz

General Greenfield haritaları inceliyor ve bir yerleri gösteriyor. "Tam burada eski bir Yabancı Lejyon kalesi var. Harekât üssü olarak işimizi görür. Buradan üç günlük yürüyüş mesafesinde.

"23 Nisan 1976 Cuma günü yola çıkıyoruz, askerler 'Hinky Dinky Parlez Vous' ve 'The Caissons Go Rolling Along'u söyleyerek uygun adım ilerliyor. Şarkı söyleme şevki gitgide azalıyor ve sonra tamamen bitiyor. Askerlerin hiç zinde olmadıkları aşikâr. Kaleye ulaşmamız altı gün sürüyor. Kaleden üç yüz metre uzakta General elini kaldırıyor ve bölüğü durduruyor. Bütün subaylar el dürbünleri çıkarıyor aniden. Kapı açık, üç kum tilkisi avluda sağı solu kokluyor. Kafalarını kaldırıp bizi görüyorlar ve bir kum tepeciğinin üzerine doğru kaçıyorlar."

Beau geste bir kale. Kurumuş su kuyusu, avluda devedikenleri. Subaylar boş odalarda yürüyor, kum ayak seslerini susturuyor. Duvarlardan hayaletimsi bir ter kokusu yükseliyor. "Burası subay salonu olarak iş görür."

KILROY BURADA OTUZ BİR ÇEKTİ B.I. MARTIN D&D
BUEN LUGAR PARA FOLLAR QUIÉN ES? M.S. ÇOCUK

Fallik çizimler... (İki Arap oğlan Biri yumruğuna parmağını sokup çıkarıyor. Diğeri başıyla onaylıyor. Entarilerini çekip çıkarıyorlar.) Üç Amerikalı izci oğlan çizimlere bakıyor... "Oynayalım mı?"

"Nasıl oynayalım?" diyor daha genç olan üçüncü oğlan

"Sana göstereceğiz." Ne yaptıklarını görünce daha genç olan kızarıyor ve dudaklarını ıslatıyor. Uzak bir duvarda fallik gölgeler. Kamera utangaç gözler gibi alelacele yön değiştiriyor. General Greenfield boğazını temizliyor ve bıyığını çekiştiriyor. "Çavuş!"

"Buyurun, efendim

"Burayı temizlemek için ayrıntılı bir plan yap... ve, eee, bu duvarları beyaza boya

"Tabii, efendim.

"General'in planı kuvvetlerin yarısını kalede bırakıp, en genç ve zinde olanları seçerek güneye ilerlemek ve düşmanla savaşmak. Kaleye St Louis'deki bir mahallenin adından esinlenerek Portland Place adını verdi."

Harekât üssünden yola çıktıktan iki saat sonra yüzlerce oğlan beyaz bayraklar sallayarak bir kum tepeceğinin üzerine çıkıyor ve çığlık atarak bize doğru koşuyor.

"Merhaba! Johnny."

"Çok iyi adam sen

"Çok teşekkürler bir sigara.

"Çikolata.

"Konserve sığır eti

"Amerikalılar çok iyi insan.

"Ruslar Çinliler çok kötü. Hırlayıp tükürüyorlar.

"Size su nerde biz gösterecek nerde kamp."

"Neyi severseniz alın.

"Kız kardeş benim burada yaşıyor"

İşler tıkırında görünüyor. Oğlanlar bizi onları örgütleyen komünist gerillalara götürecek ve bu iş bitecek. Oğlanlar gerillaların bulunduğu yer konusunda müphem. "Şu taraftan. Güneyi işaret ediyorlar.

Hiç su bulamıyorlar ama aramak için fazladan nevale istiyorlar. Seçtikleri kamp yerleri hep bir uygunsuzluk içeriyor gibi. bir akrep yuvası, yılan dolu bir mağara.

Oğlanlar ellerinde sopalarlarla ortalıkta koşuşturuyor yılanlara vuruyor çadırları yıkıyor yemek kaplarını deviriyor ve katırları tekmeliyor.

"Oğlanlar gece gündüz kontrol altında tutuluyor ve gitgide daha fazlası teslim oluyor. Şimdi sayıları bini bulmuş olmalı. Azıklar sorun olmaya başlıyor. Bu çocuklarda akla yatkın olmayan bir şey var. Çok da genç olmadıkları hissine kapılıyorum.

General Greenfield, CIA yetkilisi ve Binbaşı Bradshinkle kampı dolaşıyor. Oğlanlar onların önüne sıçrıyor. "Merhaba! Johnny." Elleriyle nişan alıp taramalı tüfek sesleri çıkarıyorlar. CIA yetkilisi onlara soğuk bir hoşnutsuzlukla bakıyor. "Küçük piçler" diye mırıldanıyor.

"Çocuk bunlar ya!" diyor General.

CIA yetkilisi homurdanıyor. "Burada ters bir şeyler var, General. O kadar da genç değiller."

Görevliler arkalarını döndüklerinde genç gözler havalı ve tetikte bir hal alıp mesafeli bir hesaplama yaparak arkalarından onlara bakıyor.

"Profesyonel bir asker olarak bütün bu çıkarmaya dair çok ciddi tereddütlerim var. Bu düşünceleri kendime saklıyorum. O CIA piçinin beni kara listeye alması işimi kaybetmem demek. Çok fazla düşünüyorum. Hep böyle oldu. Batı Noktası'ndaki güvenlik kontrolleri başımı ağrıtırdı ve kodein hapları alma alışkanlığım vardı. Bu çıkarmanın verdiği kronik baş ağrısı için

Casa'da aldığım çok miktarda hapım var. Kötü bir alışkanlığın bir insanın hayatını kurtardığı görülmemiş şey değil.

Sığ kraterleri gösteren bir ay fotoğrafı. "Kum Tilkileri Diyarı. Kamp için iyi yer."

CIA yetkilisi memnuniyetsiz bir ifadeyle etrafa bakınıyor. "Kum tilkisi görmüyorum ben hiç."

"Kum tilkileri çok utangaç. Tilki görünce sen yakında kimse yaşamazdır."

Kamp kurulur kurulmaz subaylar General'in çadırına çağrılıyor.

Bu oğlanlar konusunda bir şey yapılmalı.

CIA yetkilisi onların bariz birer sabotajcı olduğunu ve en akıllıca şeyin hepsini birden taramalı tüfekten geçirmek olduğunu söylüyor.

Basın Temsilcisi böyle ani bir eylemin halkın gözünde itibarımızı zedeleyeceğini söyleyerek itiraz ediyor.

"Ne itibarı be? Siz soytarılar içkileri yuvarlayıp keyif çatarken Joe, Henry ve ben etrafa bir göz gezdirdik. Bizi zerre kadar sevmiyorlar. Marakeş'teki o Vali üstün olduğunuzda size anasını satar ama güçten düştüğünüzde boğazınızı kesecektir. Size söylüyorum, o veletler bizi pusuya düşürecek.

General sessizliği sağlamak için elini havaya kaldırıyor. "Oğlanların büyük çoğunluğunu muhafızlar eşliğinde harekât üssüne gönderip birkaç tanesini rehber olarak burada tutacağız. Bir hainlik belirtisi gördüğümüz anda üsse telsizle haber vereceğiz ve mahkûmlar vurulacak. Bu şartlar elbette rehberlerin kafasına açıkça sokulacak."

CIA yetkilisi homurdandı. "Onları ne kadar çabuk denetim altına alırsak o kadar iyi.

General'in kararlarını dinledikten sonra kamptan ayrıldığımızda, yaklaşık elli oğlan gelip bizimle buluştu. "Ana kamp nerede için çok önemli bilgilerimiz var. *Muchos Chinos* var orada. Çocuklar gözlerini kenarlarından yukarı kaldırıp uyduruk bir Çince konuşuyorlar. Karşı konulmaz derecede komik görünüyorlardı.

Sonra oğlanlar gülmeye başladı. Gülmeye devam ettiler bizim *içimizde* gülüyorlardı bütün subaylar iki büklüm olmuş katıla katıla gülüyordu. Oğlanlar hapşırıp öksürdü. CIA yetkilisinin önüne dikilip hıçkırmaya başladılar. CIA yetkilisi onlara düşmanca bir bakış attı ve sonra defalarca yüksek sesle hıçkırdı. Bütün kamp bunu yapıyordu: hıçkırıklar, kahkahalar, hapşırıklar ve öksürüklerden oluşan bir koro. CIA yetkilisi eline bir megafon alıp dev bir kurbağa gibi hıçkırmaya başladı. "Bu/hıçk/küçük/hıçk/piçleri/hıçk/taramalı/hıçk/tüfekten/hıçk/geçirin!" Ve 45'lik silahına uzandı. Oğlanlar kaçıştı. Hıçkırıklar yüzünden kurşunları kontrolden çıktı ve bizden iki kişiyi öldürdü. General megafonu kaptı: "Herkes... HAPŞU, HAPŞU, HAPŞU...

"Çok yaşa General, ha ha ha!" dedi eski tersane kölelerinden biri olan Rover Jones. Askerler yerlerde yuvarlanıyor ve altlarına işiyorlardı ve sonra oğlanlar sopaları, dizleri, ayakları ve dirsekleriyle onların üzerine çıktılar. Askerlerin silahlarını kapıp iyi konumlanmış kayaların arkasına gizlendiler ve yakın mesafeden ateş açtılar. Ortalık mezbahaya döndü. Birkaç saniye içinde çocukların açtığı kavurucu ateş altında yüzlerce asker ölüp yere yığıldı. Ve hastalık hızla yayıldı. Krize girmiş birine bir kere bakmanız krize girmeniz için yeterliydi. Ve hapşırıklar göz yaşartıcı gaz gibi rüzgârla yayılıyordu. Ve bu bir vantrilok numarası da değildi. Öldürücü bir virüstü. İnsanların en azından yarısı halihazırda virüsten etkilenmişti ve etkilenmemiş olanlar da bir yerlerde tembel tembel oturuyordu, hayatta kalanlar bu beceriksiz birliğin tembelleriydi. CIA yetkilisinin kalın boynunun üzerine bir 45'lik mermi sağanağı isabet etti. Hıçkırarak bir kan sicimi fırlattı ve çuval gibi yere yığıldı. General halen ayaktaydı ve bir tüfek kurşunu iki gözünün arasını delip geçtiğinde hâlâ hapşırıklarını kontrol etmeye çalışıyordu. Yüzüstü yere düştü ve zeminden geri sıçradı. Hemingway'in ölümsüz sözleriyle ifade edecek olursak: "Kafasının arkasında kurşunun çıkıp gittiği yerde oluşan delik o kadar büyüktü ki yumruğunuzu oraya sokabilirdiniz, tabii eğer yumruğunuz küçükse ve oraya sokmak istiyorsanız. Komuta bende. "Paramparça olmuş ağır silahlı devasa orduyu" solu-

maya başladım. Megafonu elime aldım: "Başınızı dik tutun. Yürüyebilen herkes buradan çıksın. Çıksın ve saklansın. Eğer kankalarınız gülme hapşırık ya da öksürük krizine yakalandıysa onlara bakmayın yanlarına gitmeyin. Buradan çıkın ve saklanın. Vahşi oğlanlar saklandıkları yerden kurşun yağdırmaya devam ediyorlar. Kamptan çıkıp saklanana kadar birçok adamımı kaybediyorum. Aniden ateşi kesiyorlar. Sanırım kampta, taşıyabildikleri bütün silah ve cephaneyi almakla meşguller. Sonrasında geri dönecek ve müttefiklerini silahlandıracaklar. Bu kayaların üzerinde ne kadar hızlı hareket edebildiklerini bildiğim için, hâlâ boşluğa ateş eden Ulusal Muhafaza askerleriyle onları takip etmenin hiçbir anlamı yok. Ateşkes ilan ediyorum. Oğlanların kayıp verdiğinden şüpheleniyorum. Uzaktan gelen gülme, öksürme, hapşırma sesleri bir sırtlan sürüsünün sesi gibi geliyor kulağa. On beş dakika sonra bütün sesler kesiliyor. En son kesilen hıçkırıklar oldu. Kampa geri döndüğümüzde hayatta kalan bir kişi bile yoktu. Vurulmamış olanlar krizden ölmüştü, kan tükürerek ölmüşlerdi. Canice bir biyolojik silah bu ve ben bağışıklığımı Tanrı'nın Kendi İlacı'na borçluyum. General'i sırtüstü çeviriyorum, onun için söyleyeceğim son şey yakışıklı bir ceset olduğu. Defnetmek söz konusu bile değil, çok fazla morto var. Ben de manevi güç vermek için "Burial of the Dead"i söylüyorum, borazancı da *Taps*'ı çalıyor. Bir mil ötede kamp kuruyoruz. Telsizi elime alıp ana üsten takviye kuvvet, tıbbi malzeme ve *su* istiyorum.. "Art Hill'den Portland Place'e... Art Hill'den Portland Place'e.. Lütfen cevap verin. Lütfen cevap verin. Yarım saat boyunca deniyorum. Portland Place'teki telsizden çıt çıkmıyor. Bu noktadan sonra hem doğuştan hem takma adı gereği St Louis Ensefalit'inden mustarip olan Billy B.'ye göz kulak oluyorum.

"Suyu hayatta kalma şansı olanlara sakla." Genç teğmen yutkunuyor. "Emredersiniz, efendim.

Bu sedyelik vakaları omzumuzdan ne kadar çabuk atarsak o kadar iyi. Su olmadan çok yaşamıyorlar. Sonra hepatit salgını baş gösteriyor, sarılık hasırlarda ürüyor diyor Araplar ve vahşi oğlanların bize hep üzerinde uyumamız için hasır getirdiklerini

hatırlıyorum. Hepatit vakalarının yatıp dinlenmeye ve meyve suyuna ihtiyacı var. İkisini de sağlayabilecek durumda değiliz. Bizi takip edemeyecek kadar zayıf düştüklerinde onları bırakıyoruz. Bu değersiz piçler için yapılacak tek şey buydu ve ben bu sersemleri birer albaya dönüştürmeyi ümit etmiştim. Oğlanlar üç yüz metrelik bir mesafeden ölümcül keskinlikte nişancı atışlarıyla bize eşlik ediyordu. Bu nedenle ana üssü gördüğümüzde sayımız gayet azalmıştı. İşte ileride eski bir film seti. Temkinli bir şekilde yaklaşıyoruz. Üç yüz metre. Dürbünümle kaleyi tarıyorum. Görünürde kimse yok. Bayrak da yok. Kapı açık; üç kum tilkisinin avluda sağı solu kokladığını görüyorum. Saklanmaya hazır bir şekilde yavaş yavaş ilerliyoruz. İki yüz metre. Yüz metre. Elli metre. Şimdi kalenin önünde duruyoruz. Tıpkı Marakeş'ten buraya geldiğimiz zamanki gibi görünüyor. Silahlarımızı hazır tutarak avluya giriyoruz. Devedikenleri, kurumuş su kuyusu. Genç teğmeni yanıma alıp odalarda bir tura çıkıyorum. Zeminde kum, sessizlik, boşluk. Subay salonuna ulaştığımda mahkûmlara dair yasal bir tediye mektubu falan olabilir diye yanımda bir tanık istemediğimi fark ediyorum. Teğmene dönüyorum. "Ben yalnız gidiyorum, teğmen. Sen geri dönüp diğerlerinin yanında kal. Bana bir şey olursa bir komutanın hayatta kalması gerekiyor."

Bana büyük bir hayranlıkla bakıp, "Emredersiniz, efendim" diyor.

Tanrım, salak mıdır nedir!..

Subay salonu boş.

KILROY BURADA OTUZ BİR ÇEKTİ B.J. MARTIN D&D
BUEN LUGAR PARA FOLLAR QUIÉN ES? M.S. ÇOCUK

Kaleden sorumlu görevli olarak bırakılan kişiyi hatırlıyorum; sivil hayatta eczacılık yapan Albay Macintosh diye biri. Ağırkanlı, kötü niyetli, iri kemikli, devasa bir adamdı. Bir de Teksas'ta hapishane psikologluğu yapan, o berbat dini bütün kabız yüzbaşı vardı. Hafızam beni yanıltmıyorsa, Yüzbaşı Knowland'di.

KILROY BURADA OTUZ BİR ÇEKTİ B.J. MARTIN D&D
BUEN LUGAR PARA FOLLAR QUIÉN ES? M.S. ÇOCUK

Albay yok yüzbaşı yok masa yok harita yok.. hiçbir şey yok. Boşbirodahepsibu. Sanki soğuk burunlu küçük bir hayvan ensemi kokluyormuş gibi bir ürperti hissediyorum. O iki şarlatana dair hafızamdaki görüntü bile silikleşiyor. Yüzlerini pek göremiyorum artık. Çok uzun zaman önce hiç hazzetmediğim iki insan; o kadar uzun zaman önce ki nasıl göründüklerini unutmuşum. Albay gözlerimin önünde tuz buz oluyor ve eskiden Macintosh Eczanesi'nin olduğu yerde şimdi hafıza kırıntıları var. O iri kemikli, pıhtılaşmış nefret yığınını buradan nasıl bir güç defetmiş olabilir? Muhtemelen bir süre devam eden hıçkırık gibi basit bir şey. Boşbirodahepsibu, Haçlı seferlerinin nedenini şimdi anlıyorum. Gençler yabancı bir türe aitler. Bizi devrimle yerimizden etmeyecekler Bizi unutup görmezden gelerek varoluşun dışına atacaklar. Kum Tilkileri Diyarı, tam da doğru gölgelendirme ayarlarına sahip sıradan bir eğlenceydi sadece. Bizi rahat bırakın.

Duvara yaslanarak bir not çiziktirdim. "Sancak gemisinden dönmem emredildi"

Albay Macintosh

Avluya geri dönüp notu teğmene gösterdim, salaklığı için Tanrı'ya şükrederek. "Şey, en azından bize biraz su ve erzak bırakabilirlerdi" diyor. "Daha üst rütbeli bir askerin eylemlerini mi sorguluyorsunuz, teğmen?" Âdemelması inip kalkıyor. "Ha! Hayır, efendim. "Güzel. Adamlarımızı topla. Gidiyoruz buradan.

Ortalık kararıyor, yüz metre ilerisini bile zor görüyorum. Dürbünler uzun zaman önce *mucho*'ydu. Devedikenleri kurumuş su kuyusu başka bir varlık türü

Kilroy'a sancak gemisine dönmesi emredildi

Albay Fallik Çizimler

Ensemi koklayan bir kum tilkisi. "Hadi oynayalım, Macintosh... Bir süre devam eden kahkahalı hıçkırık. Tanrı salağın teki. Portland Place'te uzun uzun telsiz sessizlikleri.

"Su yok. Husumet artıyor. İkinci gün bir köy görüyoruz, palmiye ağaçları, bir havuz. Megafonla bir uyarıda bulunuyorum ama o I.Q.'su 80'ler, köyden gelen tüfek ve taramalı tüfek ateşine doğ-

ru koşuyorlar. Arta kalanları geri çekiyorum. Orada pusuya yatmış vahşi oğlanlar varken köyü ele geçirmeye çalışmanın hiç faydası yok. Köye hiç dokunmayıp yola devam ediyoruz. General Greenfield'ın komutasında yola çıkan 20,000 askerden sadece hezeyana uğramış, yıpranmış, sapsarı kesilmiş 1500 asker Casa'daki Amerikan yerleşkesine giriyor. (*Le Comte*'dan keskin bir kahkaha patlaması yükseldi.) Ben onlarla birlikte değilim. Bu felaketin acısını çıkarabilecekleri birini isteyeceklerini biliyorum ve o kişi ben olmayacağım. Ve meraklı bir FBI piçinin ödenen bütçeye ne olduğunu bilmek isteyeceğini de biliyorum. Artık Casa'da yeni bir adım ve güzel bir işim var benim.

Casablanca'nın kenar mahallelerinden birinde Joe Garavelli'nin restoranı. Vahşi Oğlanlar Girebilir.

"BANA JOE DE YETER.

"Şimdi Anneyle Ben Şunu Öğrenmek İstiyoruz"

O huzursuz 1988 baharı. Uyuşturucu kontrolü bahanesiyle bütün Batı dünyasında baskıcı polis devletleri kuruldu. Duyuru 2332'de özetlenen, düşünce duygu ve duyumsal izlenimlerin teknoloji tarafından kesinkes programlanması politikası sayesinde, polis devletleri demokratik bir görünümün ardına gizlenip kontrol makinesine karşı çıkan herkesi yüksek sesle suçlu, sapkın ve uyuşturucu bağımlısı ilan edebiliyor. İsimsiz, sahte telefon ve mektuplar aracılığıyla verdikleri yanlış bilgilerle polis-

leri şaşırtan yeraltı orduları büyük şehirlerde faaliyet gösteriyor. Polisler silahları ellerinde Senatör'ün akşam yemeği davetini basıyor; ihtiyaç fazlası uçaklara dair ballı bir anlaşmanın yapılacağı çok özel bir parti bu.

"Bize burada çıplak bir esrar partisi yapıldığı ihbarı geldi. Çocuklar şöyle biraz açılın ve siz de üstünüzdekileri çıkarmayın sakın yoksa o pis bağırsaklarınızı havaya uçururum."

Polisin kısa dalgasına yanlış alarmlar koyarak devriye arabalarını var olmayan suç ve ayaklanmalara yönlendiriyoruz, bu da başka bir yerden saldırıya geçmemize olanak tanıyor. Sahte polis timleri vatandaşların üstünü arayıp onları dövüyor. Sahte inşaat işçileri caddeleri parçalıyor, su borularını ve elektrik bağlantılarını kesiyor. Ses-altı aygıtları şehirdeki bütün hırsız alarmlarını devreye sokuyor. Amacımız mutlak kaos.

Çatı katında bir oda, duvarda şehrin haritası. Elli oğlan taşınabilir ses kayıt cihazlarıyla TV'den ayaklanmaları kaydediyor. Tek tip gri flanel takım elbiseler var üzerlerinde. Kayıt cihazlarını gabardin pardösülerinin altına takıyor ve kıyafetlerinin üzerine birazcık göz yaşartıcı gaz püskürtüyorlar. Kama düzeninde bir grup oluşturup en kalabalık saatte saldırıya geçiyorlar, kayıt cihazları açık: ses patlaması, polis sirenleri, çığlıklar, polis coplarının kırdığı camların sesleri, kıyafetlerinden çevreye yayılan göz yaşartıcı gaz. Etrafa dağılıp basın kartlarını takıyor ve olayları takip etmek için geri dönüyorlar. Sakallı Yippiler caddede ellerinde çekiçlerle koşup her iki yandaki camları kırıyor ve geride çığlık çığlığa öten hırsız alarmları bırakıyor, sonra sakallarını çıkarıp yakalarını ters çeviriyorlar ve elli temiz rahibe dönüşüyorlar ve bütün arabaların altına molotof kokteyli atıyorlar, BUUUMMM, arkalarında bıraktıkları cadde patlıyor. Bazıları işi bitirmek için itfaiyeci üniformaları içinde ellerinde çekiç ve hortumlarla olay yerine geliyor.

Meksika, Güney ve Orta Amerika'da gerilla birimleri Amerika Birleşik Devletleri'ni özgürleştirmek için bir kurtuluş ordusu kuruyor. Kuzey Afrika'da, Tanca'dan Timbuktu'ya kadar benzer birimler Batı Avrupa ve Britanya'yı özgürleştirmeye hazırlanıyor.

Uzlaşmaz amaçlarına ve üyeler arası farklılıklara rağmen yeraltı hareketi temel hedefler konusunda uzlaşıyor. Her yerde polis makinesine karşı yürümek istiyoruz. Polis makinesini ve bütün kayıtlarını yok etmek istiyoruz. Bütün dogmatik sözel sistemleri yok etmek istiyoruz. Aile birimini ve onun kabilelere, ülkelere ve uluslara kanserojen bir madde gibi yayılımını kökünden yok edeceğiz. Ailelerin, annelerin, babaların, polislerin, rahiplerin, ülkelerin *ya da* partilerin konuşmasını istemiyoruz artık. Taşra ağzıyla söyleyecek olursak; yeterince saçmalık duyduk biz.

Londra'dan Tanca'ya doğru gidiyorum. Kuzey Afrika'da Tanca'nın kenar mahallerinden Timbuktu'ya kadar uzanan vahşi-oğlan çeteleriyle temasa geçeceğim. Rotasyon ve değiş tokuş yeraltı hareketinin yapıtaşlarından biri. Onlara modern silahlar götürüyorum: lazer tabancaları, ses-altı aygıtları, Ölümcül Orgon Radyasyonu. Özel yeteneklerini öğrenecek ve Batı şehirlerine vahşi-oğlan birimleri sevk edeceğim. Batı'nın gerilla birimlerini bastırmak için girişeceği kitlesel bir saldırıyla Afrika ve Güney Amerika'yı işgal edeceğini hepimiz biliyoruz. Doktor Kurt Unruh von Steinplatz, Otorite Hastalığı adlı dört ciltlik incelemesinde bu zamane haçlı seferlerini önceden tahmin ediyor. Biz onların şehirlerine saldırmaya ve şu an elimizde tuttuğumuz bölgelerde direnmeye hazır olacağız. Bu arada izliyor, idman yapıyor ve bekliyoruz.

Benim binlerce ismim ve binlerce yüzüm var. Hiç kimseyim ve herkesim ben. Ben benim ve sizim. Orada, ileride, geride, içeride, dışarıdayım. Her yerdeyim ve hiçbir yerdeyim. Varım ve yokum.

Kılık değiştirmek takma sakal, boyanmış saç ve plastik cerrahiden ibaret değildir. Kılık değiştirmek kıyafet, duruş ve hiçbir soruyu yanıtsız bırakmayan davranışlardan ibarettir: karısına "anne" diyen Amerikalı bir turist... kazanma hırsıyla yanıp tutuşan yaşlı kraliçe... pis *beatnik*... marjinal film yapımcısı... Bavulumdaki ve kıyafetlerimdeki her öğe belli bir intiba bırakmak üzere dikkatle tasarlandı. Bu intibanın ardında bir süre rahatsız edilmeden faaliyet gösterebiliyorum. Tam da gerektiği kadar

uzun bir süre. Bu yüzden rehberlere ve ayakkabı boyacısı çocuklara para vere vere Pasteur Bulvarı'nda yürüyorum. Ve bu, yaptığım sivil şeylerden sadece bir tanesi. West Palm Beach, Florida'da sahte bir şöminenin üzerine asılacağı aşikâr olan şu hediyelik fitilli tüfeklerden alıp, onu kahverengi bir kâğıda sarılmış bir şekilde yanımda bile taşıdım; namlusu ambalajdan dışarı çıkıyordu. Konsoloslukta bazı soruşturmalara giriştim

"Şimdi Anne'yle ben şunu öğrenmek istiyoruz.

Ve "ŞİMDİ ANNE'YLE BEN ŞUNU ÖĞRENMEK İSTİYORUZ" American Express ve Minzah cebimden tomar tomar para çekiyor, "Onlara ne kadar vermeliyim?" diye soruyorum başkonsolosa; zira bir rehber sürüsü beni konsolosluğa kadar takip etti. "Meclis üyemiz Joe Link'le tanıştınız mı acaba?"

Sizi temin ederim ki hiç kimse büründüğüm sahte kimliği çözemez. Baş belası bir uyuz olmaktan daha iyi bir sahte kimlik yoktur. Sahte kimliğimi gördüğünüzde daha detaylı bakmazsınız. Hemen başka tarafa bakarsınız. Yurtdışında bir göreve çıktığınızda o eski, güvenilir, boynundan fotoğraf makineleri ve pozometreler sarkan Amerikalı turist kimliğinden daha iyisi yoktur.

"Ona ne kadar vermeliyim, Anne?"

İstediğim moruğa yaklaşabiliyorum, bütün moruklar başlarıyla onaylayıp gülümsüyor, her şey çok tanıdık: "Cebelitarık uçağında tanıştığımız şu sevimli adam olmalı bu, Kaptan Clark uçakta sizi karşılıyor ve 'Bu form ne için? Arapça bilmiyorum' diyor. Sonra bana dönüyor ve 'Anne yardıma ihtiyacım var' diyor. Ve ben de ona formu nasıl dolduracağını gösteriyorum ve sonra sokakta yanıma geliyor, bu sevimli adam o kadar çaresiz ki her yolu deniyor."

"Ne diyor bu adam, Anne?"

"Sanırım para istiyor."

"Hep böyleler" Dilenciler, rehberler, ayakkabı boyacısı çocuklar ve her cinsiyetten fahişelere dönüyor ve etkisiz bir hareket yapıyor.

"Gidin buradan! Hadi yaylanın!"

"Bir dirhem, Baayım

"Bir sigara.

"Büyyük istersiniz misiniz, Baayım?"

Ve yaşlı yerleşimciler diğer tarafa geçiyor. Hayır, sahte kimliğimi çözemediler. Ve benim acil durumlar için birçok özel numaram var... Gözleri küçük daireler oluşturarak hızla dönen ve cerrahi matkabın son çözüm olduğuna inanan vahşi karakter sizi bir garaja çekiyor ve elektrikli bir matkapla işi hemen halletmeye çalışıyor

"Lütfen şuraya oturun.

"Nedir bu böyle?"

"Bir dakika içinde her şey bitecek ve siz bu sert kafatasından kurtulacaksınız."

Böylece bu kişiden uzak durmanız gerektiği yönünde söylentiler yayılıyor. Ona kafanızdaki bir delik kadar ihtiyacınız var. Kuran'ı Provencal'a çeviren ya da "beyin-nefesi" üzerine yeni bir kozmoloji inşa eden ölümcül derecede eski usul baş belalarım da var. Ve egzotik evcil hayvanları olan hayvansever. CIA görevlisi terlemiş alnını şüpheyle kırıştırarak kucağındaki hayvana bakıyor Büyük bir okelot var kucağında pençeleri tenini deliyor, adam hayvanı ittirmeye çalıştığında hayvan homurdanıyor ve kucağına daha da gömülüyor. Bu Domuz Körfezi istilacısını bir daha görmeyeceğim.

Hazırlıklarımı tamamlamak ve temasa geçmek için kendime bir hafta veriyorum. Albay Bradly vahşi oğlanları Afrika'daki herkesten daha iyi tanıyor. Aslında bütün hayatını gençlere adamış biri o ve karşılığını da almış gibi. Şeytanla anlaşma yaptığına dair söylentiler var ve aslında altmış küsur yaşında biri için tuhaf bir şekilde genç görünüyor. Albay'ın sevimli bir içtenlikle söylediği gibi "Dünya benim yuvam değil; bunu burada genç insanlar sayesinde anlıyorsunuz.

Dağ evinin taraçasında öğle yemeği yiyoruz. İçinde havuzlar ve denize bakan uçuruma kadar uzanan patikalar olan sık ağaçlı bir bahçedeyiz. Öğle yemeğinde kremalı kalkan balığı, keklik, yabani kuşkonmaz, şaraba yatırılmış şeftali var Polis tarafından

her köşe başında aranan ve sorgulanan, arsız haydutların saldırısına uğrayan, tökezleyerek gittiği soyulmuş evinde narkotik polisinin yine ecza dolabını kurcaladığını gören, yüzü olmayan, kayıtsız vatandaşlardan biriymişim gibi yaptığım Batı şehirlerinde maruz kaldığım gri kafeterya yemeklerinden sonra bu büyük bir değişim sayılır. Parlak kırmızı diş etleri olan genç bir Malezyalı servis ediyor yemeği. Albay Bradly Malezyalı çocuğa çatalını batırıyor.

"Bu yavruyu göçmen ofisinden kurtarmam kolay olmadı. Konsolosluk hiç de yardımsever değildi." Yemekten sonra görevimi tartışmak üzere kafa kafaya veriyoruz.

"Vahşi oğlanlar Kuzey Afrika şehirlerinde 1969'da başlayan isyanın devamı sayılır. 1969'da Marakeş'te yaşanan o huzursuz bahar. Marakeş'te bahar hep huzursuzdur, sıcaklık her gün biraz daha artar ve Marakeş'in Ağustos'ta nasıl bir yer olabileceğini de bilir insan. O bahar benzin çeteleri çöp yığınlarını, sokakları ve şehir meydanlarını ateşe verdi, insanları benzine bulayıp tutuşturdu. Her yere yetişiyorlardı: Sevimli genç bir çift dandik orta sınıf oturma odalarında oturuyor mesela ve selam, evet selam, benzinci oğlanlar hızla eve giriyor ve benzin dolu bir pompalı yangın söndürücüsüyle genç çifti baştan aşağı benzine buluyor. İhtiyatlı davranarak saklandığım bir dolabın içinden çektiğim fotoğraflar var elimde. Kibriti yakan oğlanın fotoğrafı: Bir adım öne çıktı ve çifti benzinle ıslattı ve sonra bir Swan kibrit çaktı genç saf yüz, arındırıcı ateş gibi acımasız kibriti tutuşturacak kadar yaklaştırdı. Sonra aynı kibritle bir Player yaktı, dumanı içine çekti ve gülümsedi, çığlıkları dinliyordu ve Tanrım ne güzel bir sigara reklamı diye düşündüm; kumsalda bir parti, OĞLAN orada kibritiyle duruyor. İki bikinili kıza bakıyor Kibriti yaktığında LUCKYSTRIKECHESTERFIELD'la eğiliyorlar –ESKİALTINRENGİCAMELPLAYER tehlikede– ve küçük şuh bir selam veriyorlar. OĞLAN reklamcılık sektöründeki en seksi servet oluverdi. Zarif genç yüzdeki esrarengiz gülümseme. OĞLAN nereye bakıyor? Sigara ya da satmak için para aldığımız ne varsa satmaya başladık OĞLAN baş edilemeyecek kadar seksiydi. OĞLANIN adına tapı-

naklar dikildi, iki metre büyüklüğünde posterleri asıldı yüzünün ve bütün yeniyetmeler bu OĞLAN gibi davranmaya başladı: dudakları aralanmış, Wheaties'lerinin üzerinden hülyalı hülyalı size bakıyorlar. Bütün yeniyetmeler OĞLAN tişörtleri giyip OĞLAN bıçakları taşıyor ve yakıp yağmalayarak ve öldürerek kurt sürüleri gibi etrafta koşuşturuyorlar... o yaz bu şey her yere yayıldı, Marakeş geceleri duvarlarda, ağaçlarda ve fıskıyelerde titreşen insan-meşaleleriyle aydınlanıyordu... her şey çok romantikti... balkonunuzda yıldızların altında Scotch'unuzu yudumlayarak tehlikeli bölgelerin haritasını çıkarabiliyordunuz. Meydana baktım ve bir turistin mavi ateşler içinde yanışını izledim... o zamanlar bütün renklerde yanan benzinleri vardı... (Projektörü açtı ve balkonun ucuna adım attı..) Şunlara bir bak, ışık içinde eriyip giden şu küçük figürlere. Benzin ve yanan et kokusunu saymazsak tam bir masal ülkesi, öyle değil mi?

"Sonra güçlü bir adamı, Albay Arachnid Ben Driss'i yardıma çağırdılar. Albay şehri kamyonlarla dolaştı, benzinci oğlanları topladı, şehir duvarlarının dışına götürdü, saçlarını kazıdı ve hepsini taramalı tüfekten geçirdi. Hayatta kalanlar yeraltına indiler ya da farklı yaşam biçimleri ve savaş yöntemleri geliştirdikleri çöllere ve dağlara kaçtılar."

Vahşi Oğlanlar

"İnanılmaz bir dayanıklılığa sahipler. Bir vahşi-oğlan çetesi günde elli mil yol alabiliyor. Bir avuç hurma ve bir fincan suyla yutulacak bir avuç şeker, onların bu şekilde hareket etmesi için yeterli. Taarruza geçerken çıkardıkları o ses... bu sesin 50 mil ötedeki bir serayı tuzla buz ettiğini görmüştüm. Sana vahşi-oğlan saldırısının nasıl bir şey olduğunu göstereyim Projeksiyon odasına götürdü beni. "Bunlar gerçek filmler ama elbette bir anlatı akışına göre düzenledim kayıtları. Bildiğin gibi vahşi oğlanlara karşı gönderilen ilk keşif güçlerinden birinde ben de vardım Sonra vahşi oğlanlara katıldım. Taarruzları iki taraftan da gördüm. Bu benim ilk filmlerimden biri

Albay atını dizginliyor. Kötü bir nokta burası. Sarp tepeler, dar, kurumuş bir nehir yatağına doğru iniyor. Dürbünüyle yamaçları dikkatle tarıyor Albay. Tepelerin üzerinde demir maden damarları bulunan siyah ovalar var.

"Bu bölgeye gelişimizden beri yerli halk, birliğimizden çok memnun, bize cesur İngiliz askerlerinin buraya onları vahşi oğlanlardan kurtarmak için gelmelerinden ne kadar memnun olduklarını söylediler. Kadınlar ve çocuklar bizi sokakta çiçek yağmuruna tuttu. İhanet kokuları alıyorduk ama yiyecek ve içeceklerimize koydukları o berbat Bor Bor bizi körleştirmişti. Bor Bor dişi yanılsaması uyuşturucusudur ve Bor Bor alan kişinin iş işten geçene kadar vahşi oğlanları göremedikleri söylenir

Birlik vadinin derinliklerinde. Sıcak bir öğleden sonra, havada iç sıkıcı bir elektrik var. Ve aniden siyah ovalarda iki yanımızı birden kuşatıyorlar. Feci taarruz çığlıklarıyla yankılanıyor ova... devasa bir VUUUU sesi gibi yayılan, tıslayan bir nefes patlaması... Gözleri bir içeriden aydınlanıyor bir kedininkiler gibi ve saçları diken diken oluyor vahşi oğlanların. Ve tepeden aşağı inanılmaz bir hızla bir o yana bir bu yana sıçrayarak taarruza geçiyorlar. Elimizdeki tüm silahlarla karşı koyuyoruz ama üzerimize gelmeye devam ediyorlar. Bunlar insan değiller; kötücül küçük hayaletlere benziyorlar daha çok. Demir muşta kabzaları olan yarım metrelik av bıçakları var; üstümüzdeki ve altımızdaki nehir yataklarına üşüşüyorlar zıplayıp atlayarak bıçaklarını havada savuruyorlar. Biri öldüğünde ceset kenara çekiliyor ve yerini başka biri alıyor. Birlik bir dörtgen oluşturdu ve ancak yaklaşık otuz saniye dayanabildi.

Tedbirli davranıp eşyalarımı kurumuş bir su kuyusuna gizledim ve devedikenlerinin arasından bakarak katliamı izledim. Albay'ın silahını boşaltışını ve on vahşi-oğlanın altında kalışını gördüm. Bir dakika sonra kanlar içindeki kafasını yere yuvarlayıp onunla top gibi oynadılar. Şafağa doğru toparlanıp gitti vahşi oğlanlar. Arkalarında derileri yüzülmüş cesetler bıraktılar, çoğunun da cinsel organları kesilmişti. Vahşi oğlanlar insan testisinden küçük keseler yapıp içlerinde haşiş ve *khat*'larını taşıyorlar.

Batan güneş parçalanmış cesetleri pembe bir ışığa bürüdü. Tavuklu sandviçimi hapır hupur yiyerek mutlu mutlu yürüdüm ve bazen durup ilginç kadavraları inceledim.

Tanca'nın eteklerinden Mavi Sessizlik Çölü'ne kadar geniş bir alana dağılmış bir sürü küçük grup var... ok ve lazer silahlarıyla planörcü oğlanlar, patenci oğlanlar –mavi süspansuarlar ve çelik miğferler, yarım metrelik av bıçakları– ok tabancalı çıplak oğlanlar, sırtlarını kaplayan uzun saçları, baldırlarında Malezya kamaları, sapanlı oğlanlar, bıçak fırlatıcılar, okçular, çıplak elle dövüşenler, rüzgârla süzülen Şaman oğlanlar, yılanları ve köpekleri kontrol edebilenler, kemik büyüsünde uzmanlaşmış oğlanlar, Juju büyüsünde ustalaşmış, kabaktan yapılma bir su kabına yansıyan düşmanı bıçaklayabilen oğlanlar, ağustosböcekleri ve pireleri yardıma çağırabilen oğlanlar, küçük kum tilkileri kadar utangaç olan çöl oğlanları, birbirlerinin rüyalarını gören rüya oğlanlar ve Mavi Çöl'ün sessiz oğlanları. Her grup insansı alttürlere evrilene dek özel beceri ve bilgiler geliştirmiş. Daha gösterişli birimlerden biri de, savaşta her iki eline birden kaybeden oğlanlardan oluşan o korkunç Savaşçı Karıncalar. Alüminyum bikiniler ve sandaletler giyip sıkı çelik miğferler takıyorlar. Müzisyenler ve dans eden oğlanlar, tahta bacaklarına tutturulmuş silahlarını taşıyan, onları bikinilerinin içine sokan, sandaletlerinin bağcıklarını bağlayan, cinsel organ, gül, karbolik sabun, gardenya, yasemin, sarımsak yağı ve rektal mukustan oluşan bir miskle vücutlarını yıkayan ve mesh eden tıbbi ve elektronik görevliler onlara eşlik ediyor. Bu bayıltıcı koku onların varlığına dair ilk uyarı işareti. Daha kısa boylu oğlanlar bir parmağı ya da bir bacak tendonunu koparabilen jilet keskinliğinde kerpetenlerle donanmış. Taarruza geçerken kıskaçlarını açıp kapatıyorlar. Daha uzun boylu oğlanlar ise iki bacaklarına da tutturulmuş, bir tülbendi havada kesebilen çift ağızlı uzun bıçaklar taşıyorlar."

Perdede eski birlik aynı kanyon aynı Albay. Albay huzursuz bir şekilde havayı kokluyor. Atı şahlanıp kişniyor. Aniden miğfer, bıçak ve sandaletlerden yansıyan bir gümüşi ışık patlaması beliriyor. Birliğe bir kasırga gibi saldırıyorlar, yerdeki karıncalar

tendonları kesiyor, baskın taburları iki kollarıyla birden önlerine geleni doğrayarak birliğin içinde ilerliyor, kesik kafalar havada uçuşuyor. Birkaç saniye içinde her şey bitiyor. Birlikten hayatta kalan yok. Vahşi oğlanlar tutsak almıyor. İlk ilgilenilenler, yaşayamayacak kadar ciddi şekilde yaralananlar

Albay duraksadı ve kif piposunu doldurdu. Uzakta ve uzak geçmişte olan bir şeye bakıyor gibiydi ve ben irkildim; zira o zamanlar Arap bir çocuğun aşık olunası hayaletini içeren nahoş derecede mahrem bir *tecrübeden* ölesiye korkan kibirli bir Fulbright kraliçesiydim. Yırtık pırtık eski Lawrence takımlarıyla ne kadar baş belası bir tip bu Albay; sadık yerli gençler kollarında ölüyor.

"Daha önce söylediğim gibi ilk vahşi-oğlan kabileleri Albay Arachnid ben Driss'in vahşetinden sağ çıkan kaçaklardı. Onlu yaşlarının başında ve ortalarında olan bu oğlanlar bir ayaklanma, yakıcı çığlık ve taramalı tüfek kasırgasına sürüklendi ve zamanın dışına yükseldi. Tarihin benzin çatlağındaki göçmen maymunlar. Yetkililer aslında var olmayan ayaklanmaları baskıcı önlemlerin takip ettiğini inkâr etti.

"Fas Ordusu'nda Albay Arachnid diye biri yok" dedi İçişleri Bakanlığı Sözcüsü.

"Yıllardır görülen en sıcak Ağustos olması dışında olağandışı bir şey fark eden hiçbir tanık bulunamadı. Benzinci oğlanlar ve Albay Arachnid, uşağı İngiliz bir hamur ustası için kendisini terk ettiğinde bir süre aklını oynatan sarhoş bir Reuters görevlisinin halüsinasyonuydu. Anlayabileceğin üzere o Reuters görevlisi bendim.

İşte karşımızda kamp ateşinde yemek pişiren oğlanlar... nehir kenarında sessiz bir vadi, yaratılış öncesi doğan güneşte yıkanan genç yüzler. Eski fallik Yunan Tanrıları ve Alamut suikastçıları hayatta kalanları kurtarmayı bekleyen üzgün pilotlar gibi halen Fas tepelerinde varlıklarını sürdürüyor. Kavalcının ezgisi sonbahar yapraklarıyla birlikte bir St Louis caddesinde sürükleniyor.

Perdede kenarı yaldızlı eski bir kitap. Altın harflerle *Vahşi Oğlanlar* yazıyor üzerinde. Soğuk bir bahar rüzgârı sayfaları dalgalandırıyor.

Gözlerinde bulutlar, gökkuşakları ve Kuzey ışıkları olan hava durumu oğlanları gökyüzünü inceliyor.

Planörcü oğlanlar pembe, gülrengi ve altın sarısı kanatlar üzerinde mavi tonlarda bir günbatımında uçuyor, lazer tabancaları ışık okları fırlatıyor.

Patenci oğlanlar yıkık banliyölerde yavaş yavaş daireler çiziyor, sabah gökyüzünde Çin-mavisi bir yarımay.

Eski paten sahasında mavi akşam gölgeleri, boş soyunma odalarının ve küflenmiş süspansuarların kokusu. Oğlanlar çember oluşturup elleri dizlerinde bir jimnastik salonu matının üzerine oturmuş. Mavi çelik miğferler dışında çıplaklar. Gözleri bir kasıktan diğerine çemberde yavaş yavaş ilerliyor, sessizler, dikkatliler, bir çocuğun etrafına toplaşıyorlar, yüzü ergenlik sivilcileriyle kaplı sıska kara bir oğlanın. Sertleşiyor. Çemberin merkezine geçiyor ve üç defa kendi etrafında dönüyor. Eskiden oturduğu yerdeki boşluğa yüzünü dönüp, dizlerini yukarı çekerek oturuyor. Yavaşça dönerek sırayla oğlanlara bakıyor. Bakışları bir oğlanın üzerinde kilitleniyor. Sıvı bir çıt sesi, bir damla sıvı çıkıyor penisinin ucundan. Başını geriye doğru atıp deri bir yastığa dayıyor. Seçilen oğlan diğerinin önünde diz çöküp onun cinsel organlarını inceliyor. Penisinin ucunu açıyor ve akışkan mercek aracılığıyla içeri bakıyor Sıkı taşakları hafifçe buruyor penisin gövdesi üzerinde parmağını yavaşça yukarı aşağı gezdiriyor ucundaki hassas noktalara dokunarak penisin başından aşağı doğru bir sıvı akmasını sağlıyor. Mastürbasyon yapılan oğlan dizlerini göğsüne çekerek kendini geriye doğru atıyor. Çemberdeki diğer oğlanlar sessizce oturup dudaklarını aralayarak izliyor; yüzleri jilet keskinliğinde bir durağanlığa sahip. Oğlan ürperip şeffaflaşıyor, içi mavi ışıkla dolu; incimsi salgı bezleri ve omurgasındaki mercanımsı izler açığa çıkıyor.

Tehlikeli kanatlara sahip çıplak bir oğlan mavi bir uçurumun üzerinde süzülüyor Hava kanatlarla dolu... kayaklardan, kızaklardan ve patenlerden havalanmış planörler, uçan bisikletler, üzerinde kuş resimleri olan gök mavisi planörler, bir otojir tarafından dengede tutulan bir hava yelkenlisi beyaz beyaz kabararak süzü-

lüyor yelkenleri. Oğlanlar armaya tırmanıyor ve kırılgan güvertelerden el sallıyor.

Otojir kanatlı bisiklete binmiş bir oğlan derin bir yardan havalanıyor ve arnavutkaldırımlı caddeler ve koyu mavi kanallardan oluşan bir vadide yavaşça aşağı doğru süzülüyor. Bir golf sahasının kum havuzunda tıslayan yılan oğlanlar, etraflarını çevreleyen kobraların koruması altında ağır ağır kıvranarak çiftleşiyor.

Vahşi oğlanlar efsanesi yayılıyor ve dünyanın her yerinden oğlanlar onlara katılmak için evden kaçıyor. Meksika dağlarında, Güney Amerika ve Güneydoğu Asya ormanlarında vahşi oğlanlar görülüyor. Haydut ülkesi, gerilla ülkesi demek vahşi-oğlan ülkesi demek. Vahşi oğlanlar dünya çapında bir ağ üzerinden uyuşturucu, silah ve beceri paylaşımı gerçekleştiriyor. Bazı vahşi-oğlan kabileleri sürekli seyahat ederek en iyi marihuana tohumlarını Amazon'a taşıyor ve oradan kestikleri Yage filizlerini Güney Asya ve Orta Afrika ormanlarına getiriyor. Büyü ve iksir değiş tokuşu. Basitleştirilmiş bir hiyeroglifin çeşitli transliterasyonlarına dayalı bir ortak dil, vahşi oğlanlar tarafından konuşulup yazılıyor Ücra bir rüyanın dinlenme alanlarında oğlanlar bu glifleri tahta, metal, taş ve topraktan yapıyor Her oğlan kendi resim setini oluşturuyor. Bir çatı katı odasındaki denizci sandığı, mavi duvar kâğıdı gemi manzaraları, *Adventure* ve *Amazing Stories* kopyaları, duvarda 22 kalibre pompalı bir tüfek. Bir oğlan sandığı açıp, içinden kelimeleri çıkarıyor tek tek... Mısır dilinde olduğu gibi vahşi-oğlan dilinde de yüzleşmek, dikkatli bir şekilde incelemek için bir şeyin önünde ya da huzurunda dikilmek anlamına gelen kalkık penis... safir gözlerle bezenmiş kapkara bir penis heykeli penisin ucunda küçük bir opal... iki ahşap heykel, meşeden yapılma sarı bir sallanan sandalyede yüz yüze duruyor. Oğlan heykelleri amber, karbolik sabun, gül yaprakları ve rektal mukusla bronzlaştırılmış, haşiş ve yanan yapraklar içinde tütsülenmiş insan derisiyle kaplı... sarı saçlı bir oğlan bakır-tenli bir Meksikalı'nın üzerine binmiş, ayaklarını bedenine yapıştırmış kasları orgazm anında belirginleşmiş... sumermerinden yapılma bir oğlanın

içinde mavi bir ışık yanıyor, müzik kutusuyla kavalcı oğlan, mavi arduvazdan yapılma, elinde av bıçağı tutan patenci oğlan, kartpostallardan çıkmış gibi duran bir nehir dünyası, çilli oğlan, oğlanların Temmuz öğleden sonralarında otuz bir çektiği, gündüzsefaları ve gül sarmaşıklarıyla kaplı mavi dış tuvaletler, bir Gysin tablosundaki pırıltılar... küçük dikiz şovları. titreşen gümüşi yazılar... renkli, kokulu ve çiğ çıplak etli yazılar... buruşup sonbahar yapraklarına dönüşen sıkı taşaklar. mavi uçurumlar bir kuş uçuşu. Bu kelime-nesneler ticaret yolları üzerinde elden ele dolaşıyor. Vahşi oğlanlar kelimeleri görüyor, kokluyor, kelimelere dokunuyor ve kelimelerin tadına bakıyor. Bir CIA yetkilisinin ufalmış kafası... küçük çarpık bir muhafız yüzü siyanür mavisi...

(Yüksek rütbeli bir narkotik yetkilisi nemrut bir Başkan'a şöyle diyor: "Bu vahşi-oğlan olayı uyuşturucu, ahlaksızlık ve şiddete dayalı, hidrojen bombasından daha tehlikeli bir kültürdür.")

Paten sahasındaki uzun bir çalışma tezgâhında oğlanlar patenleri için kullanacakları küçük jet motorlarını kurcalıyorlar Güney Amerika'ya özgü, metal aletlerle yontulması gereken demirağacından ve abanozdan yapılma kabzaları olan yarım metrelik av bıçakları yapıp biliyorlar...

Patenci oğlanlar kenarlarında palmiye ağaçları bulunan bir geniş caddeye, çığlık çığlığa bir taramalı tüfek fırtınası içine dalıyor, bıçakları ve miğferleri üzerinde parıldıyor güneş, dudakları aralık, gözleri alev alev. Bir birliği doğraya doğraya geçiyor ve silahları havada kapışıyorlar.

Ormanda sazdan yapılma bir çatı altında bir çalışma tezgâhı... sıkıştırılmış havayla çalıştırılan teleskopik dürbünlerle otuz santimlik bir püskürtme tabancası ucuna sarılık ve tuhaf bulaşıcı hastalıklar yerleştirilen okları sivrisinek iğnesinden daha büyük olmayan küçük püskürtme tabancaları...

Tekne-evlerde, bodrumlarda, çadırlarda, ağaç evlerde, mağaralarda ve çatı katlarında vahşi oğlanlar silahlarını tasarlıyor... güçlü bir yaya bağlanmış, ileri fırlatıldığında eti kemiğe kadar kesen küçük çift ağızlı bir bıçak... kabzasında pille çalışan bir vib-

ratör bulunan bir Malezya kaması... karate sopaları başparmak ve işaretparmağından ve yumruğun her iki yanından ileri doğru çıkan demirağacından yapılma bir topuz... içi sert maddelerle dolu eldiven ve demir muştalar... bir şambrelden kesilmiş kalın kauçukla desteklenen tatar yayları ve silahlar. Bu silahlar ateşleme şaryosunun üzerindeki kapaktan doldurulan kurşun cürufu atıyor. Otuz metreye kadar gayet isabetliler.. tabanca şekli verilmiş bir siyanür enjektörü. İğne namlunun ucundan sökülüyor, tabancanın horozu pistona iliştirilmiş bir yay aracılığıyla kaldırılıyor. Siyanür çözeltisine batırılmış bir sünger yerleştiriliyor ve iğne tekrar yerine takılıyor. Tetik yayı serbest bıraktığında devasa dozda siyanür ete işliyor ve kişiyi anında öldürüyor. Kullanılmadığı zamanlarda iğnenin ucu bir Buck Rogers Death Ray ile kapatılıyor.., siyanür okları ve uçları delikli oyuk bıçaklar... cam kırıkları ve siyanür kristalleriyle doldurulmuş bir çakmaklı tüfek

Kedi oğlanlar bileğe ve kolun ön kısmına kayışla bağlanan ağır deri eldivenlere dikilen pençeler, içeri doğru kıvrılan, siyanür macunuyla doldurulan içi boş pençeler tasarlıyor. Yeşil süspansuarlı oğlanlar bir ağaçta orman devriyesini bekliyor. Askerlerin üzerine atlıyorlar, ölümcül pençeler kesip biçiyor askerleri. Oğlanlar askerlerin çarpılmış morarmış ellerinden silahları topluyor. Bir nehirde üzerlerindeki kan ve zehri temizliyor ve hep beraber bir kif tüttürüyorlar.

Balık derisinden yapılma süspansuarlar takan yılan oğlanlar yüzerek körfezi geçiyor. Her birinin koluna dolanmış zehirli benekli bir deniz yılanı var. Çalılıkların ve palmiyelerin arasından geçerek subayın kulüp binasını çevreleyen elektrikli çite ulaşıyorlar. Yükselmiş çalıların arasından yüzme havuzunda nefes nefese kalmış öfleyip püfleyen Amerikalılar görülebiliyor. Oğlanlar çitin arasından kollarını uzatıp işaretparmaklarını öne doğru uzatıyorlar. Yılanlar kollarından düşüyor ve yüzme havuzuna doğru sürünüyor.

Angola'da bir orman devriyesi... aniden kara mambalar ağaçlardan hızla iniyorlar ağızları açık, dişlerini boyunlara ve kollara geçiriyorlar ve zeminden hızla saldırmaya devam ediyorlar.

Mamba derisinden süspansuarları ve Malezya kamalarıyla obsidyen kadar siyah olan mamba oğlanlar süzülerek ilerliyor.

Beş çıplak oğlan bir polis noktasının üzerine kobraları salıyor. Yılanlar aşağı süzülürken oğlanlar başlarını sağa sola sallıyor. Penisler sallanıyor ve sertleşiyor. Oğlanlar ağızları açık başlarını öne fırlatıyor ve boşalıyor. Polis kulübesinden yükselen boğuk çığlıklar. Suratlar ifadesiz oğlanlar ereksiyonları yatışana kadar bekliyor.

Oğlanlar hıyarcıklı veba taşıyan bir pire bulutunu, minik siyak düğümleri olan bir ağ gibi düşman kampının üzerine salıyor.

Yozlaşmış sınır şehirlerinde bebek ve sperm karaborsası gelişti ve biz erkek bebekleri doğdukları anda orduya aldık. Erkek arkadaşınızın spermini karaborsaya götürüp simsarlarla temasa geçebiliyordunuz, simsarlar da döllenecek, tıbbi açıdan incelenmiş dişileri ayarlıyordu. Dokuz ay sonra, erkek hasat ön cephelerin gerisindeki ücra barışçıl komünlerden birine götürülüyordu Kadın yüzü görmemiş, kadın sesi duymamış bir kuşak yetişti böylece. Gizli kliniklerde kaçak teknisyenler tüp bebek ve numuneler üzerinde deneyler yaptı. Brad ve Greg, "amansız bir önyargıyla yok edin" emri doğrultusunda başarılı sonuçlara ulaştı Marshan, Tanca'daki kliniklerindeyiz şimdi Kahkahalar atıyor, test tüplerinin içine boşalan oğlanları karşılaştırıyorlar.

İşte karşımızda kesim odasına doğru giden bir oğlan. Brad ve Greg oldukça acısız bir şekilde rektumundan çok küçük bir parça keseceklerini ve parçanın bir numune olarak *iş görme* şansının ne kadar heyecanlanırsa o kadar yüksek olacağını açıklıyor. Dizlerini yukarı kaldırarak bir masaya yerleştiriyorlar oğlanı, bacaklarını açık tutması için dizlerine kauçuk kayışlar bağlıyor ve kıçı ve cinsel bölgeleri üzerine bir orgon borusu takıyorlar. Sonra Brad oğlanın içine titreşen bir numune alma tüpü sokuyor. Üzerlerinde minik delikler bulunan bu tüpler, kauçuk ve plastikten yapılıyor. Halka genişlediğinde anüsün kenarındaki parçaları deliklerden içeri ittiriyor, bu parçalar da bıçak tarafından kesiliyor.

Brad vibratörü çalıştırıyor. Çocuğun kasık tüyleri mavi kıvılcımlar eşliğinde çatırdıyor, sıkı taşakları havada yumurta-mavisi

dünyalar patlatıyor... Bazı oğlanlar kıpkırmızı gül kırmızısı kesiliyor narin deniz kabuğu pembesine, gökkuşaklarını ve Kuzey Işıklarını getiriyorlar... Bir koğuşta elli oğlan, elleri dizlerinde eğilmişler, dört ayak üzerinde bacaklarını yukarı kaldırmışlar. Greg ana sigortayı açıyor. Oğlanlar kıvranıp eğilip bükülüyor, lemurlar gibi sıçrıyorlar; mavi uçurumlarla parlayan gözleri, ışık parıltıları fışkırtan spermleri. Vücutlarının üstünde küçük hayalet figürler dans ediyor, nabız gibi atan siklerinde bir aşağı bir yukarı kayıyor ve numune alma tüplerine bir at gibi biniyorlar...

1920 yılında bir sınıfta göbeksiz küçük bir çocuk. Öğretmenin masasına bir elma koyuyor

"Size elmanızı geri veriyorum, öğretmenim.

Karatahtaya yürüyor ve ANNE kelimesini siliyor.

Brad ve Greg eşliğinde sahnenin önüne çıkıyor ve fıstık yiyip otuz bir çeken oğlanlardan oluşan bir seyirci grubuna eğilip selam veriyor.

Artık numunelere ihtiyaç yok. Oğlanlar Zimbular diye bilinen yavrular üretiyor. Brad ve Greg emekli olup ücra bir Genç Hıristiyan Erkekler Birliği Merkezi'ne gitti. Zimbular şeytani güçler geri çekildiğinde, bir savaştan sonra yaratılıyor..

İlk ilgilenilenler, yaşayamayacak kadar ciddi şekilde yaralananlar... Karaciğerinden vurulmuş olan kızıl saçlı bir oğlanın üzerindeki bikini ve sandaletler alelacele çıkarıldı ve oğlan dik bir pozisyonda oturtuldu. Ruhun bedeni başın arkasından terk ettiğine inandıkları için kişinin sırtüstü yatması uygunsuz kabul ediliyor. Ekip ölmekte olan oğlanın etrafında bir halka oluşturdu ve sonra bir teknisyen miğferi ustalıkla çıkardı başından. İşte o an miğferin karmaşık bir elektronik alet olduğunu gördüm. Teknisyen deri bir çantadan elli santimlik bir silindir çıkardı. Silindir ince demir ve doğranmış düşmanların cinsel organlarından alınan insan derisi tabakalarından oluşuyor. Silindirin merkezinde bir tarafa doğru hafifçe çıkıntı yapan demir bir tüp var. Tüp, oğlanın yarasına birkaç santim yaklaştırıldı. Bunun acıyı azaltmak ya da tedavi edilebilir bir yaranın iyileşmesini hızlandırmak gibi bir etkisi var. Ağrı kesici ilaçlar asla kullanılmıyor: zira ilaçların hüc-

releri bloke etme etkisi ruhun bedenden ayrılmasına mani oluyor. Şimdi oğlanın omuzlarına bir boyunduruk yerleştiriliyor ve başına dalış miğferi gibi görünen bir şey takılıyor. Bu deri kaplama miğfer iki parçadan oluşuyor, bir parça başın ön diğeri ise arka tarafını kaplıyor. Teknisyen bir ayarlama yaptı, aniden arka bölüm boyunduruğun ucuna fırladı ve orada metal kancalar tarafından yakalandı. İki bölüm de mıknatıslı demirden yapılma, içeride teknisyen manyetik akışın yönünü değiştiriyor böylece iki bölüm birbirini iterek ruhu kafanın arkasına doğru dışarı itiyor. Sonra akış tersine çevriliyor, böylece iki bölüm birbirine doğru çekiliyor ama yine de ayrık duruyor. Bu, ruhu dışarı itiyor. Isı dalgalarını andıran parlak bir duman oğlanın kafasının ardından gözle görülür bir şekilde çıkıyordu. Bir halka oluşturup ölen çocuğun etrafında toplanmış olan dansçı oğlanlar kavallarını çalmaya başladı... duman öğleden sonra gökyüzünde hızla yükselirken duyulan Pan kavalının büyüleyici melodisi tren düdükleri ve boş tali demiryolları. Beden gevşedi, oğlan ölmüştü. Bu sürecin birkaç kez tekrarlandığını gördüm. Ölmek üzere olanlar bu alet aracılığıyla bedenlerinden ayrıldıktan sonra bunlardan iyileşebilir yaraları olanlar tedavi edildi. Silindir, yaraya birkaç santim yaklaştırıldı ve yukarı aşağı hareket ettirildi. Yaraları neredeyse anında iyileştiren bu mucizeye tanık oldum. Baldırında büyük derin bir yara olan oğlan çok geçmeden seke seke yürümeye başladı; sanki birkaç hafta önce yaralanmış gibiydi. Ateşli silahlar dansçı oğlanlar ve refakatçiler arasında paylaştırıldı. Oğlanlar öldürülmüş askerlerin cinsel organlarının derilerini yüzmekle meşgul oldu; derileri asıp üzerlerine macun ve merhemler sürdüler. Daha genç askerleri doğradılar ve kalp, akciğer ve kemiklerini yemek üzere çıkarıp kadavraları kamptan uzak bir yere attılar. Bu angarya işler yerine getirildikten sonra oğlanlar halılara yayılıp haşiş pipolarını yaktılar. Refakatçiler savaşçıları soydu, onlara misk sürüp masaj yaptı. Oğlanlar şehvet dolu bir orjiye kendilerini kaptırırken batan güneş bedenlerini kızıl bir parıltıya bürüdü. İki oğlan halının üzerinde onların yerini aldı ve davullar eşliğinde, sessiz çıplak bir izleyici grubu tarafından çev-

relenmiş bir halde çiftleşti. Bu döngüyü on beş ya da yirmi kez gözlemledim: ayakta, dizlerinin üstünde, dört ayak üzerinde çiftleşen çiftler, esrik ve boş yüzler. Sperm ve rektal mukus kokusu havayı kapladı. Bir çift işini bitirdiğinde onların yerini bir diğeri alıyordu. Tek bir söz söylenmedi sadece iç çekişler ve davul sesleri. Kendinden geçmiş etler ışık içinde çözünüp giderken kıvranan bedenlerin üzerinde ince sarı bir duman kaldı. Büyük mavi bir çadırın kurulduğunu, refakatçilerin seçtiği bazı oğlanların emekliye ayrılır gibi bu çadıra götürüldüğünü ve orjiye katılmadıklarını fark ettim. Güneş battığında bitap düşmüş oğlanlar çıplak yığınlar halinde uykuya daldı. Ay göründüğünde oğlanlar uyanmaya başlayıp ateş yaktı. Çeşitli yerlerde haşiş pipoları parıldıyordu. Oğlanlar öldürülen askerlerin akciğer ve kalplerini pişirip kemiklerden çorba yaparken et kokusu havada yayılıyordu. Çöldeki devedikenleri gümüşi bir parıltı yayıyordu ay ışığı altında. Oğlanlar kumdan bir platforma doğru inen doğal bir amfiteatrda bir halka oluşturdu. Platformun üzerine yaklaşık yirmi beş santim çapında mavi yuvarlak bir halı serdiler. Dört yön halının üzerinde oklarla gösteriliyordu ve konumu bir pusulayla kontrol ediliyordu. Halı, hatları beyaz çizgilerle çizilmiş ve en açık yumurta mavisinden koyu maviye kadar bu rengin bütün tonlarıyla gölgelendirilmiş bir harita gibi görünüyordu. Müzisyenler halının etrafında bir iç halka oluşturup, kavallarıyla, ölenleri son yolculuğuna uğurlayan o büyüleyici ezgiyi çaldı. Son orjiye katılmayan oğlanlardan biri gelip halının üzerinde durdu. Havayı koklayarak titreyerek kafasını geriye doğru atıp gece gökyüzünü tarayarak çırılçıplak durdu halının üzerinde. Kuzey yönüne bir adım attı ve iki eliyle bir şeyleri çağırır gibi yaptı. Aynı hareketi güney, doğu ve batı yönünde de tekrarladı. Her iki kıç yanağında da halının minik bir kopyasının dövmesinin bulunduğunu fark ettim. Halının orta yerinde diz çöküp çizgileri ve şekilleri inceledi, bir halıya bir cinsel organlarına baktı. Penisi kıpırdamaya ve sertleşmeye başladı. Yüzü göğe bakana kadar geriye doğru eğildi. Yavaşça iki elini avuçları yukarı bakacak şekilde göğe doğru kaldırdı ve elleri halıdan mavi bir sis çekip çı-

kardı. Avuçları aşağı bakacak şekilde ellerini tersine çevirdi ve yavaşça aşağı doğru indirerek gökyüzünden maviyi aşağı çekti. Bir renk havuzu baldırlarının etrafında titreşiyordu. Renk maviden grimsi inci pembesine ve en sonunda da kırmızıya dönerken sis belirsiz bir şekil aldı. Kırmızı bir varlık, her iki tarafında şeffaf baldırlarıyla dizleri yukarıda sırtüstü uzanan oğlanın bedeninin önünde artık görünür oldu. Oğlan diz çökerek kırmızı figürü inceledi ve gözleriyle kızıl saçlı bir oğlan biçimlendirdi. Ellerini yavaşça dokunuşuyla çözülen dizlere koydu ve kırmızı dumanla sarmalanmış titreyen kulaklarının hizasına kaldırdı. Kızıl bir oğlan yatıyordu orada kıç yanakları ayrılmıştı rektumu nefes alır gibi görünen titreyen bir güldü ana hatları belirginleşmiş olmasına rağmen beden hâlâ şeffaftı. Oğlan yavaşça hayalet bedenin içine girdi penisini diğerinin içinde görebiliyordum ve girip çıktıkça yumuşak kırmızı jelatin penisine baldırlarına ve kıç yanaklarına yapışıyordu genç ten şekilleniyordu bacaklar havayı dövüyordu halının üzerinde kırmızı bir yüz dudaklar ayrık beden her zaman daha kesif. Oğlan öne eğildi ve dudaklarını diğerinin ağzına bastırdı içine spermini akıtarak ve aniden kızıl oğlan kesifleşti birbirlerine kenetlenmiş bir şekilde birbirlerinin ciğerlerine nefes alıp verirken baldırları oğlanın kasığında titriyordu kızıl beden baldırlarından penisine ve seğiren ayaklarına kadar kesifleşti. Otuz saniye boyunca titreyerek öylece kaldılar Kızıl bir duman yükseldi kızıl oğlanın bedeninden. Çillerini ve bacağındaki tüyleri görebiliyordum. Oğlan yavaşça ağzını geri çekti. Kızıl saçlı bir oğlan gözleri kapalı derin derin nefes alarak yatıyordu. Oğlan penisini çekti, kızıl dizlerini düzeltti ve yeni doğan Zimbu'yu sırtüstü yere yatırdı. İki refakatçi yumuşak deriden yapılma bir sedyeyle öne çıktı. Zimbu'yu dikkatli bir şekilde sedyeye yerleştirip mavi çadıra götürdüler.

Halının üzerine başka bir oğlan çıktı. Halının orta yerinde durdu ve öne doğru eğildi elleri dizlerinde, gözleri çizgi ve şekilleri takip etmekte. Penisi sertleşti. Ayağa kalktı ve her seferinde ellerini kaldırıp duyamadığım bir kelime söyleyerek dört yöne doğru yürüdü. Oğlanın kasık tüylerini dalgalandırıp bedeninin

üzerinde oynaşan hafif bir rüzgâr çıktı. Kaval ve davullar eşliğinde dans etmeye başladı ve dans ettikçe mavi bir ılgım önünde belirdi, halının bir yanından diğer yanına gidip geldi. Oğlan kollarını açtı. Ilgım onu atlatıp yanından geçmeye çalıştı ama oğlan onu yakaladı ve kollarını etrafına dolayıp mavi şekli vücuduna bastırdı. Renk maviden kahverengi damarlı inci grisine dönüştü. Elleri çıplak bir baldıra vuruyor ve havada bir penisi okşuyordu akışkan döngüler içinde hareket ederken kıç yanakları vücuduna temas edip düzleşiyordu dudakları aralıktı dişleri görünüyordu. Kesif kahverengi bir beden titreyerek iç çekerek boşalmaya başladı sperm halının sol tarafına isabet etti. çaprazlama beyaz çizgilere nüfuz eden beyaz damarlar ve noktalar. Oğlan Zimbu'yu nefes aldıkça inip kalkan göğsüne bastırdı; mavi dövmeye kadar her yeri titriyordu. Zimbu ürperdi ve tekrar boşaldı. Oğlanın kollarına yığılıp kaldı. Refakatçiler başka bir sedyeyle öne çıktı. Zimbu mavi çadıra taşındı.

Mongolumsu yüz hatlarına sahip bir oğlan halının üzerine çıkıyor ve dört yöne doğru kaval çalıyor. O çaldıkça hayaletimsi figürler etrafında dönüyor, ay ışığı, kamp ateşi ve gölgelerin arasından çıkıp ete kemiğe bürünüyor. Oğlan halının orta yerinde diz çöküyor kavalını gitgide daha hızlı çalarak. Dört ayak üzerinde duran bir oğlanın şekli beliriyor önünde. Kavalını yere bırakıyor. Elleri önündeki bedeni şekillendirip yoğuruyor, inci grisi şekle nüfuz eden darbelerle onu kendi bedenine çarpıyor ve içini okşuyor. Penisinin etrafında kalçaları şekillendirirken beden ürperip titreşiyor ay ışığından gümüşi cinsel organlar ortaya çıkıyor, gri sonra pembe ve nihayet kırmızı, ağzı bir iç çekişle aralanmış ayın ince dumanından ortaya çıkan ürperen cinsel organlar solgun sarışın bir oğlan baldırlar kalçalar ve taze ten. Kavalcı diz çökerek kollarını sıkı sıkıya Zimbu'nun göğsüne doluyor Zimbu kendi nefesiyle nefes alana kadar derin derin nefes alıp veriyor, mavi dövmeye kadar titriyor. Refakatçiler öne çıkıyor ve solgun sarışın Zimbu'yu mavi çadıra taşıyor.

Kapkara uzun bir oğlan halının üzerine çıkıyor. Göğü tarıyor. Halının etrafını üç kez dolanıyor. Tekrar halının orta yerine gidi-

yor. İki elini de aşağı indirip başını sallıyor. Müzik susuyor. Oğlanlar dağılıyor.

Bana az önce tanık olduğum törenin bir savaştan sonra öldürülen oğlanlardan herhangi biri geri dönmek ister belki diye yapıldığını ve ellerini kaybedenlerin de geri dönmek isteyeceğini zira bedenin bir bütün olarak doğduğunu açıkladılar. Ancak ruhların çoğu Mavi Sessizlik Çölü'ne gitmişti. Daha sonra geri dönmek isteyebilirlerdi ve vahşi oğlanlar da Mavi Çöl'e periyodik çıkarmalar yapıyordu. Zimbular mavi çadırda uyuyor. Kenarı yaldızlı eski bir kitapta bir resim. Resmin iç içe geçmiş güllerden oluşan bir çerçevesi var... birbirine kenetlenmiş iki beden sarışın bir oğlanın solgun hayaleti aralanmış dudaklar dolunay gümüşi miğferler takmış çıplak oğlanlardan oluşan bir halka dizler yukarı kalkık. Resmin altın harfler· Bir Zimbu'nun doğuşu. Kaval çalan bir oğlan büyüleyici bir nameyle havadan bir beden ortaya çıkarıyor. Sayfayı çeviriyorum. Mongolumsu yüz hatlarına sahip oğlan yuvarlak bir halının üzerinde duruyor. Sertleşen penisine bakıyor. Hafif bir rüzgâr kasık tüylerini dalgalandırıyor. Sıkı kalçaları içe doğru kıvrılıyor iki kraterin en altında üzerinde durduğu halının minyatürü olan yuvarlak mavi bir dövme. Sayfayı çeviriyorum. Bir oğlan dans ediyor bir ılgım önünde hareket ediyor. Sayfayı çeviriyorum. Ilgım kollarında dış hatları belirginleşiyor mavi gözleri titriyor kalçalar bedenine yaslanmış düzleşmiş Zimbu'yu sıkıca göğsüne bastırıyor. Onun nefesi Zimbu'nun ciğeri işlevini görüyor ta ki Zimbu kendi nefesini alana kadar mavi dövmeye kadar titriyor boş tali demiryollarının, güllerin, öğle sonrası gökyüzünün çocukları. Sayfaları çeviriyorum. Güllerle çerçevelenmiş şafak vakti gömleği bacaklarının arasında şafak rüzgârı uzak dudaklar.

Atari Salonu
Dikiz Şovu

1 Bir bakır bobin uzaklaşıyor Audrey'nin etini çekerek bir sarı ışık akıntısı içinde bir an için görülen duşlar kıçlar sabun bacaklardaki tüyleri görebiliyorsunuz soyunma odasındaki fısıldayan fallik gölgeler... "Güzel bir şey hissetmek ister misin Audrey?" ..hayali spermin sütümsü kokusu.

2. İki bakır bobin uzaklaşıyor eski fotoğraf katmanlarını ölü deri gibi soyarak... Vadinin üstündeki bir sarp kayalıkta ağaç ev. Daha yakından bakıldığında bunun dev bir meşe ağacının dalları arasına güvenli bir şekilde demirlenmiş ve yukarıdaki bir dala çapa zincirleriyle sıkı sıkıya bağlanmış bir tekne-ev olduğu görülüyor. Rüzgârda sallanan dallar tekneyi hafifçe

yerinden oynatıyor. Dümende duran Audrey kartpostalı andıran vadiye nehre tuğla evlerin ve arduvaz çatıların hâkim olduğu bir köyün yanındaki dolambaçlı yola uzaktaki bir trene bakıyor. Tren raylarının yakınında yaşayan Meksikalı oğlan Kiki, Audrey'nin tekneyi toplamasına yardım etmişti. Teknede mutfak ve duş var. Hafta sonlarını genellikle orada geçiriyorlar. Kiki rayların kenarında yetişen bir ottan sigara sarıyor. Bu sigaraları içmek Audrey'yi hem güldürüyor hem de sertleştiriyor. Genç ereksiyonların çiçek kokusu duşun altında iki oğlan. Kiki, Audrey'yi ağzından öptü ve parmağın sorusunu fısıldayarak sabunlu parmağını kıçına soktu. Bundan sonra Audrey dümenin üzerine eğilir Kiki de onu öğleden sonra gökyüzü boyunca pompalardı.

3. Üç bakır bobin uzaklaşıyor Pinkie adında kızıl saçlı bir oğlan yaşamak için köye geldi. Babası ressammış, kendisi de taslak çizimler ve suluboya resimler yapıyordu. Audrey geceyi geçirmek üzere Pinkie'yi ağaç eve davet etti. Tekneye çıkan merdivenlerde Kiki, Pinkie'yi ortaparmağıyla dürtüyor. Pinkie kızarıp gergin bir kahkaha atıyor. Teknede oğlanlar tozlu ayaklarını duşun altında yıkıyor. Portakal soyuyor ve Whistle içiyorlar. Kiki, Pinkie'ye esrarlı sigara uzatıyor. Dumanların içinden Pinkie'ye yanaşıyor ve ani bir soru soruyor. Pinkie kızararak aşağıya, çıplak ayaklarına bakıyor...

"Evet. Bazen.

"Sikinin etrafındaki kıllar kızıl mı?"

"Elbette."

"Pantolonunu indir ve bize göster."

"Siz de indirin."

"Önce sen.

"Pekâlâ.

Pinkie gömleğini çıkarıyor. Sırıtarak pantolonunu ve donunu çıkarıyor ve sallanan siki sertleşirken heyecanla dolup taşarak öylece duruyor. Kiki ve Audrey soyunuyor. Kasık tüylerine vuran güneş ışığı kızıl siyah sarı. Kiki nazik ustalıklı parmaklarla Pinkie'nin kasıklarına dokunuyor.

"Buraya gel ve Pinkie'yi harekete geçir." Pinkie'yi dümene götürüyor. "Eğil ve kollarını dümene dola.. Evet, böyle... bacaklarını iyice aç."

Titreyen Pinkie emirlere uyuyor. Audrey izlerken Kiki kıç yanaklarını ayırıyor ve açığa çıkmış rektumun etrafına vazelin sürüyor. Pinkie derin derin iç çekiyor ve kıçı sanki titreyen ette pembe bir yumuşakça belirmiş gibi açılıyor.

"Tamamen senindir Audrey... Audrey mavi gözleri parıldayarak Pinkie'nin arkasına geçiyor; Kiki asla bunu yapmasına izin vermezdi ilk defa yapacak bunu kıçındaki kızıl tüyleri görebiliyor yumuşak et onu içine çekiyor Pinkie'nin sıkı taşaklarıyla oynayarak parmağını hafifçe aletinde gezdiriyor Pinkie iç çekiyor ve kıvranıyor Kiki'nin parmakları Audrey'nin kıçını ayırıyor ve Kiki kıvrılarak içeri giriyor.

4. Dört bakır bobin uzaklaşıyor... *Saturday Evening Post* kapağı olarak yukarıdan görülüyor... Pinkie uzaktaki bir trene el sallıyor. Audrey öğle sonrası gökyüzünde kahkaha atmıştı. Vadiyi saran bir kahkaha penceresiydi Audrey.

1. Bir bakır bobin yaklaşıyor çamur sıçrata sıçrata Audrey'nin çıplak bedeni üzerinde patlayıp çınlayan küçük ışık baloncukları kıçı bir sarı ışık akıntısı içinde açılıyor yükselen kahkaha fallik gölgeler güneş teni yalıyor çıplak bacaklar fısıldayan gün ışığı.
2. İki bakır bobin yaklaşıyor... "Seni çıplak görelim bakalım..." Soyunma odası baskısını hissederek dudaklarını yalıyor kasıklarındaki baskı kontrolden çıkıyor ne olacağını biliyor pantolonunu ve donunu sıyırıyor sallanan siki sertleşiyor gözleri parlıyor çizimler ve suluboyalar kıçı açılıyor pembe bir direksiyon yumuşak bir tayt Audrey sapına kadar içine aldı.
3. Üç bakır bobin yaklaşıyor... "Seni Webber's Post'ta görmemiş miydim? Kasvetli bir şekilde üzerinde sadece iç çamaşırları, uzanmış kendini okşayan bir çocuk olarak o oğlanım benim odam ve ben orada soluk pembe perdeler sarı duvar kâğıdı üç kabataslak çizim. Et sessiz bir kapıyı açıyor

4. Dört bakır bobin yaklaşıyor... Sana son oğlanı vereceğiz... sarı ışık öğleden sonra o kendini okşuyor benim odam ve ben orada pantolonunu ve donunu indirdi gözleri heyecanla parıldıyor "Seni Webber's Post'ta görmemiş miydim? Kasvetli bir şekilde berrak ben kartpostalın üzerindeki oğlan figürüyüm yol soluklaştı bir anılar caddesinde yürüyorum mavi ışık aşınmış gökyüzü... "Bunu görüyor musun? Lekeli sessiz bir kapıda soluklaşıyor "Tamamen senindir Audrey... Ağaç ev renkli fotoğraflar kızıl kıç kıllarını kıç yanaklarını karbolik sabunu görebiliyorum bayrak direğinin aşağısındaki bir nehirde iki oğlan kahkahalar atıyor bana geçmişi düşündürüyor oğlan pantolonunu okşuyor baskı sallanan pembe perdeler ve sarı duvar kâğıdı öğleden sonra tepeleri bu fısıldayan toz çatı katı odasında deniz kabukları trenden görülen yüz belki de... son oğlan.

Batan güneş Audrey'nin yanmış ölü yüzünü aydınlatıyor.

Albay Bradly Casablanca'nın kenar mahallelerinde faaliyet gösteren paten ve bisiklet çeteleriyle temas kurmamı önerdi.

"Düzenli gerilla birimlerine gayet yakınlar, yani sen de onlara ayak uydurabilirsin. Onlar aracılığıyla, daha ulaşılmaz gruplarla temas kurmak için gerekli olan özel eğitimi alabilirsin. Vahşi oğlanlardan bazıları hiç konuşmaz. Diğerleriyse birer silah olarak kullandıkları çığlık, şarkı ve kelimeler geliştirmiş. Elektrikli testere gibi kesen kelimeler. İç organları jöle gibi titreten kelimeler. Zihne buzlu ağlar gibi düşen soğuk tuhaf kelimeler. Beyni kemirip geriye sadece homurdanan parçalar bırakan virüslü kelimeler. İnsanın boğazına gece gündüz takılıp kalan budala ezgiler.

'işte ben benim' 'İŞTE BEN BENİM' 'işte BEN BENİM' 'İŞTE ben benim' 'İŞTE ben BENİM' 'İŞTE BEN benim'

CIA yetkililerinin bebek dilini konuştuğunu duydun mu hiç? Narkotik ajanlarının budala bir mambo eşliğinde hulahop çevirdiğini gördün mü hiç? Boğazına takılan kelimeleri tırmalayan bir Çin Gözlemcisi gördün mü hiç? Tuhaf bir his veriyor insana. Bu

oğlanlarla temasa geçmek için özel eğitime ihtiyacın var... Casa'ya vardığında eskiden Fell Bridge Hotel'in bulunduğu Niño Perdido'daki Café Azar'a git. Ayakkabı boyacısı senin oradaki bağlantın olacak. Dib olarak bilinir bu oğlan.

Petrol kıtlığı yüzünden uçaklar kalkmıyor ve yollarda da çok az araba var. Daha ilkel taşıma yöntemleri tekrar kullanılmaya başlamış; posta arabaları, balonlar, deve ve katır kervanları, sedyeler, çekçekler, kapalı vagonlar. Devasa arazilerde feodal bir gösteriş içinde yaşayan zenginlerin sahip olduğu az sayıda buharlı tren hattı var. Seyahat etmek istediğinizde meyhane ve kerhanelerle çevrili bir meydan olan Seyahat Havuzu'na gidiyorsunuz. Etrafa bakınıyorsunuz. Gitmek istediğiniz yere ulaşmanın bir yolu her zaman var. Hemen patlayacakmış gibi görünen buharlı bir kamyon çıkıyor karşıma. Uzak duruyorum bu kamyondan. Öldürücü olduğu bariz bir sürü roket, Atlas Dağları'na doğru giden sırt çantalı yirmi İsviçreli'den oluşan bir grup ve Guillamine'ye doğru giden gerillalara ait bir katır kervanı görüyorum. Yatçı şapkası takmış bir Yarbay, balonuna yama yapan uyuşuk bir Arap çocuğu denetliyor. "Çok güzel bir güney rüzgârı yaklaşıyor" diyor bana. Yarbay'ın balonunu denemeye karar veriyorum ve yakındaki bir meyhanede oturup uzunca bir süre bekliyorum. Öğleden sonra dört civarı Arap çocuk bir gaz silindiri çıkarıyor ve saat beşte balon uçmaya hazır, yola çıkıyoruz. Balon duyulabilir bir biçimde hava kaçırıyor ve körkütük sarhoş Yarbay purosunu içerek sepetin içinde yalpalıyor. Hava kaçağı bizi Casa'nın elli mil kuzeyine götürüyor. Yarbay'ı orada bırakıyor ve yolun devamını bir posta arabasıyla katediyorum.

Oyun Salonu
Dikiz Şovu

◀ Chicago'daki atom bilimciler, atom bombasının şartlar ne olursa olsun kullanılmaması gerektiği konusunda ısrar ediyor.

▶ Atom bombası Hiroşima üzerinde patlayıp radyoaktif parçacıklar saçıyor.

◀ Yaşlı kodaman yüksek bir balkonda şezlongda oturuyor, siyah gözlükleri esrarengiz bir şekilde parlıyor öğleden sonra güneşi altında. Ölümsüzlüğü takıntı haline getirmiş ve gizli araştırmalara büyük paralar harcamıştı. Ölümsüzlük sırrını yalaka köylülerle paylaşmaya hiç niyeti yoktu. Serumlar, yıpranmış

organların değiştirilmesi geçici çözümlerdi sadece. Bundan daha fazlasını istiyordu. Eğer ışık hızına ulaşılabilir ya da yaklaşılabilirse... Bunun imkânsız olduğunu söyleyen bilim adamlarına hiç tahammülü yoktu. "Onlara yapamayacakları şeyleri söylesinler diye para vermiyorum. Yeterli itiş gücüne sahip bir roketle neden olmasın ki... ÖLÜM kelimesinin onun huzurunda telaffuz edildiğini duymak istemiyordu ve aniden çocuksu sesler şarkı söylemeye başladı: "Kurtçuklar kemirerek içeri giriyor ve kurtçuklar kemirerek dışarı çıkıyor."

Yukarı baktığında iskelet kostümlü gençlerin kullandığı bir planör filosunun öğleden sonra rüzgârında kendisine doğru süzüldüğünü gördü. Gümüşi oklar yağdı gökyüzünden.

▶ Audrey bir Doğu pazarındaydı. Baş döndürücü bir hız treni gibi aşağı doğru inen sarp tahta rampalar meyve ve sebze tezgâhlarıyla doluydu. Tekerlekleri ve çamurluğu demir olan ağır tahta bir at arabasının kontrolü ondaydı. Araba hızlandı, tezgâhlara çarptı ve dökülen sebze ve meyveler rampadan aşağı yuvarlandı. Köpekler, tavuklar ve çocuklar Audrey'nin tekerleklerinden kaçıp sağa sola dağıldılar; "Kimi ezdiğim umurumda değil" diye düşündü Audrey. Yok edici hızda çirkin bir ruh onu ele geçirmişti. Rampanın kenarında bir kobra gördü ve ezmek için yönünü değiştirdi. Kıvranan parçalar suratına uçtu. Çığlığı bastı Audrey.

◀ Zırhlı araçlar, sirenler çığlık çığlığa, bir roket tesisine doğru gidiyor.

▶ Çok geç. Roket havalanıyor denetim masasında tırlatmış bir kodaman var. Ardında bıraktığı yeryüzü patlıyor. Roketi patlamanın içinde fırlayıp giderken çığlık atıyor: "Hİ HO YİPPPİ YUPPPİ. Bir birliğin önünde hızla giderken omzunun üzerinden dinamit lokumları atıyor. Eski Western'lerden kalma yanık ot kokusu.

◀ Kuzey İran'da Raşt şehrinde General'in evi M.S. 1023. Alamut'a karşı bir çıkarma planlayan General haritaları inceliyor. Dağın Yaşlı Adamı, General için katışıksız kötülüğün simgesiydi.

Kuran'da kendini Allah'la bir tutmak diye ifade edilen o berbat günahı işlemişti bu adam. Bütün bir İsmail cemaati kusursuz bir lanetti, gizlenmiş, pusuya yatmış, bütün otoriteleri reddederek saldırmaya hazır... "Hiçbir şey doğru değil. Her şey mübah.

"Kâfirlik bu" diye bağırdı General doğrularak. "İnsan teslim olmak ve itaat etmek için yaratılmıştır."

Bu Şeytan'la nihai yüzleşmenin provasını yaparak odayı arşınlıyor ve kılıcının mücevherlerle bezeli kabzasına dokunuyor. Haritalarına geri dönemiyor. Beddualar mırıldanmaya devam ederek bahçeye çıkıyor. Portakal ağaçlarının altında yaşlı bir adam yabani otları kesiyor bazen durup bıçağını bir taşın üstünde biliyor, elleri kahverengi ipek gibi, telaşsız ve durağan. Burada on yıldır bahçıvan olarak çalışıyor ve General yıllar önce onunla görüşmeyi kesmiş. Portakal ağaçları ve güneşte kılıç gibi parıldayan sulama olukları kadar o da bahçenin bir parçası haline gelmiş. General'in Evi yüksek bir tepenin üzerine inşa edilmiş. Portakal bahçeleri, hurma ağaçları, gül çalıları, havuzlar ve haşhaş tohumları aşağıdaki devasa duvarlara kadar uzanıyor. Uzakta Hazar Denizi parıldıyor. Ama General bugün bahçesinde huzur bulamıyor. Gülen mavi gözleriyle Yaşlı Adam portakal yaprakları arasından bu manzarayı izliyor ve sulama oluğundan ona doğru bıçağıyla hamle yapıyor. Hizmetçisinin varlığını unutan General sıkılmış yumruğunu uzak bir dağa doğru kaldırıp avazı çıktığı kadar bağırıyor: "Şeytan, seni sonsuza dek yok edeceğim.

▶ Bileme taşının önüne çöken bahçıvan bıçağının keskinliğini başparmağında sınıyor. Yaşlı bahçıvan on yılın keskinliğini sınamıştı, telaşsız gözleri General'i uzun zaman önce bir beyaz ışık patlaması içinde görmüştü. Bükülmüş dizlerinden gelen güçle doğrulup göğüs kafesine doğru saldırıyor, bıçağı General'in sarkık bedeninin ötesinde uzak bir noktayı arıyor, ONUN bıçağı Alamut'tan bir pusula iğnesi gibi hızla üzerlerine geliyor.

Vahşi Oğlanlar Gülümsüyor

25 Haziran 1988 Casablanca 16:00. Café Azar, Fort Worth, Teksas'ta bulabileceğiniz harap bir banliyö caddesi üzerindeydi. Kristal cam üzerinde kırmızı harflerle CAFÉ AZAR yazıyor. Kafenin içi caddeden solgun pembe perdelerle gizleniyor. İçeride çay ve meşrubat içen birkaç Avrupalı ve Arap. Boyacı çocuk yanıma gelip ayakkabımı işaret etti. Kirli beyaz bir süspansuar ve deri sandaletler hariç çıplaktı. Kafası kazınmıştı ama tepesinden bir tutam saç fışkırıyordu. Yüzü başka bir yer ve başka bir zamanda güzelmiş ama şimdi değişen baskıyla çarpılmış ve yamulmuş,

dişleri farklı açılardan öne doğru fırlamış, yüz hatları bulanıklaşmış, vücudu açlıktan bir deri bir kemik kalmış. Sandığının üstüne oturdu ve gözlerini kısıp küçümser bir ifadeyle bana baktı; bacaklarını ayırmış, bir parmağıyla aletini kaşıyordu. Teni kâğıt kadar beyazdı saçları siyah ve parlak çelimsiz bacaklarının üzerinde dümdüz uzanıyordu. Ustalıklı keskin hareketlerle ayakkabılarımı cilalarken vücudundan kuru ağır bir koku yükseldi. Odanın bir köşesinde, önünde iki oğlanın soyunduğu yeşil bir perde gördüm. O köşe kafeden daha aşağı hizada olmalıydı zira dizlerinin altını göremiyordum. Oğlanlardan biri soyunup sadece pembe iç çamaşırıyla kalmıştı, aleti çamaşırının önünde dimdikti. Diğer müşteriler bu tabloya hiç dikkat etmedi. Çocuk ayakta düzüşen, dudakları sessiz iç çekişler içinde aralanmış olan iki aktöre doğru işaret etti başıyla. Parmağını gözüne koydu ve başını salladı. Diğerleri oğlanları göremiyordu. Çocuğa bozuk para verdim. Üzerindeki tarihi kontrol etti ve başıyla onayladı. Dib ısırganların tarihini kontrol etti ayakları değişmiş disk yüzünden çarpılmıştı.

"Uzun zamandır kimse sıçramayı kullanmıyor" dedi, bacağındaki tüyler küf kaplıydı. Silah sıçrıyor, buruşmuş çarpılmış beden, yüzü orada süzülüyor askerin kimlik kartı, resimde çelimsiz çıkmış.

"Ben de öyleydim. Sıska bedenini işaret etti. Sandığını aldı. Onu kafe boyunca takip ettim. Dib ile yürüdüğümde beni göremiyorlar. Kalçaları fildişi kadar pürüzsüz ve beyaz. Yeşil perdeli köşe kafeden iki merdiven aşağıda kireçtaşından çökük bir alandı boş bekleme odalarının ağır kokusu duvarlardan birinde yıpranmış tahta bir bank. Taş zemine gömülmüş çapı yaklaşık on santim olan çelik bir disk vardı kenarlarına derece ve rakamlar kazınmıştı bakır kolları K.G.D.B.'yi gösteriyordu. Bu pusula hidrolik bir ortam üzerinde süzülüyordu. Diskin merkezinde bir denizci pusulası tikağacından yapılma bir sokete takılmıştı. İki pürüzsüz siyah sandalet yirmi santim yüksekliğindeki iki yaylı ayağa monte edilmişti ve ayaklar birbirinden otuz beş santim uzağa yerleştirilmişti böylece sandaletleri giyecek iki kişiden biri

diskin arkasında diğeriyse.merkezinde duracak ve denizci pusulası da tam aralarında olacaktı. Yaylar demir diskin milleri üzerinde hareket eden pistonlara cıvatalanmıştı. Sandaletler farklı seviyelerdeydi. Muhtemelen milleri yükseltip alçaltarak ayarlayabiliyordunuz, Çocuktan gelen bir işaret üzerine kıyafetlerimi çıkardım; film şeritlerinin yönlendirdiği pürüzsüz eller... eğilmeli ve ellerimi dizlerime koymalıydım. Çocuk, sandığına uzandı ve ucunda küçük bir tutacı olan bir mezura çıkardı. Rektumumdan zemine kadar olan mesafeyi ölçtü. Destek milleri üzerindeki kilitleri açan yuvarlak bir anahtarla yaylı ayaklar üzerindeki iki sandaletin seviyesini ayarladı. Ayağa kalktı ve süspansuarını çıkardı kalkmış aleti öne fırladı. Bir yaylı çiftinin üzerine çıktı ve yayların üzerine takılı olan sandaletlere ayaklarını bağladı taşakları gergin ve kerteriz kadar hassastı penisi pusulanın iğnesini titretti disk sanki bir açıklığı kapayabilirmiş gibi hafif hafif hareket eden yeşil perdeye denk gelinceye kadar döndü, K. G. D. B'yi gösteren kıç okları ayaklar ağızda bir metal tadı 18 penis havada süzüldü dizlerinin çelimsiz kollarının arkasından sandalların içine girdim ve sahneyi farklı seviyelerde dışarıdan görüyordum yumuşak makine kıçım paslı bir silindir incimsi ter bezleri elektrikli tık mavi kıvılcımlar benim omuriliğim onunkine geçiyor eğiliyor ve ellerimi birleştiriyorum yayların üzerinde titreşiyorum rektal mukozanın demirsi kokusu gökyüzüne yayılıyor bir bükülme sonucu havaya yumuşak raylar püskürüyor uzakta bir silah zıplıyor askerin kimlik kartı çamurla kaplı acı gözyaşlarını kapsayan gülümsemesi yukarı bana doğru bakıyor şaşı şaşı burnu küçük ve kalkık elleri kasıklarında silahtan yükselen aşınmış metal kokusu ayaklarım demir diske değdiğinde yumuşak bir şok bacaklarımdan kasıklarıma doğru çıktı. Penis havada süzüldü. Çocuğun önündeki takma ayakları taktım ve o arkama geçip kemerleri ayarladı. Eğildim ve ellerimi dizlerimde birleştirdim. Çelimsiz kollarını koltuk altlarıma birer kanca gibi geçirdi bacak tüyleri hep beraber hareket ediyor, ağırkanlı akışkan bir baskı, sahneyi dışarıdan izliyordum şeffaf yumuşak makine kıç paslı bir silindir penis incimsi salgı bezlerini pompalayan bir piston mavi kıvıl-

cımlar, omuriliğim onunkine tık diye oturdu sonra kafasını benim kafamın içinde öne doğru uzattı gözleri turnikelerden oluşan bir labirent içinde yolunu bulmaya çalışıyor. Dur. Tık. Başla. Dur. Tık. Gökyüzünde kaymaya başlıyor bir acı lekesi silah dışarı sıçrıyor ağaçlar yabani ot kaplı raylar üzeri küf kaplı paslanmış kimlik diski. Tık. Yeşil Pulman perdesi. Tık. "Bir şey görmek ister misin?" Tık. Penis havada süzüldü. Tık. Uzak bir 1920 rüzgârı ve tozu. Tık. Park boyunca çıkan rüzgârda gümüşi kâğıt parçaları. Tık. Araba koltuğunda yaz öğleden sonrası kahverengi sıska dizler. Tık. Golf sahasını kaplayan gülümsemesi. Tık. Tık. Tık. Arkasına bak yani demek istiyorum ki her yer her zaman sönük titrek uzak. Perde hafifçe dalgalanıyor. Tık. Otların keskin kokusu. Perdenin yerinde yeller esiyordu. Terk edilmiş bir demiryolunun yanındaki taş bir kulübeye indiğimizde midemde hızlı bir asansör durduğu zamanki gibi bir his kurumuş bok sidik baş harfler

KILROY BURADA OTUZ BİR ÇEKTİ B.J. MARTIN D&D
BUEN LUGAR PARA FOLLAR QUIÉN ES? M.S. ÇOCUK

Ayaklarımızdaki bağları çözdük ve yaylardan indik. Disk paslıydı ve taşın kenarlarında pas lekeleri vardı.

"Uzun zamandır kimse sıçramayı kullanmadı" dedi çocuk bir yeri işaret ederek. Küf kaplı elbiselerimin bir köşede durduğunu gördüm. Çocuk başını salladı ve bana sandığından çıkardığı beyaz bir süspansuarı uzattı.

"Burada kıyafet iyi değil. Kıyafet görmek kolay. Bunu görmek çok zor." İnce bedenini işaret etti.

Sonra susuzluğu hissettim, bedenim ölü bir yaprak gibi kurudu ve çatırdadı.

"Son suyunuzu aldı sıçrama, Baayıım. Su kaynağı bulacaz.

Kulübenin yukarısında sarp bir tepe vardı. Çocuk sanki ona yol açıp yapraklardan bir tünel oluşturuyormuş gibi görünen çalılıkların arasında ilerledi. Dizlerinin üzerine çöktü ve birbirine dolanmış bir sarmaşık yığınını araladı. Kireçtaşı bir yarıktan derin siyah bir su kaynağı çıktı. Temiz soğuk suyu avuçlarımızla aldık kaynaktan. Çocuk ağzını sildi. Tepenin yamacından bir tren

yolu köprüsünü, bir nehri ve yıkık kenar mahalleleri görebiliyorduk

"Bu yer kötü, Baayıım. Devriyeler var"

Çocuk sandığına uzandı ve kabloyla bağlanmış iki paket yağlı kâğıt çıkardı. Kabloyu çözdü ve iki kısa namlulu, 38'lik tabancayı paketinden çıkardı, horozları kalkık, kabzaları kısa, denetimi yapılmış kestanerengindeki cilalı kundaklar aşınmış. Tabancalar ancak çift hareketli kullanılabiliyordu. Kabza tam avcumun ortasına geliyor, etrafını saran etim, silahı elimin bir parçası haline getiriyordu. Çocuk tabancasıyla, kasabaya gitmek için izleyeceğimiz yolu işaret etti, köprünün altından geçip nehri takip edecektik. Kasabada hiç yaşam belirtisi yoktu: sarmaşık kaplı yıkık villalar boş kafe ve avlular. Çocuk önden gidiyordu. İki metre kadar hızla gidiyor sonra temkinli bir ifadeyle duruyor, ürpererek havayı kokluyordu. Beyaz bir duvarın yanındaki bir patikada yürüyorduk

"YERE YAT BAAYIIM!"

Taramalı tüfeklerle yapılan bir yaylım ateşi duvarı delik deşik etti. Kendimi ısırganlarla dolu bir kuyuya attım. Acı, bir yangın söndürme hortumu gibi püskürerek kolumu kapladı. Yaklaşık on metre ileride üç asker iki büklüm oldu ve yere yığıldı. Çocuk ayağa kalktı silahından dumanlar çıkıyordu vücudu yara izleriyle kaplıydı. Bir hız patlaması içinde cesetlerin yanına gitti. Ben iki kere ateş etmiştim. O dört kere. Her kurşun hayati bir noktaya denk gelmişti. Askerlerden biri sırtüstü yatıyordu bacakları altında kıvrılmıştı alnının ortasında bir delik vardı. Diğeri hâlâ hayattaydı boynundaki bir yaradan oluk oluk kan akarken vücudu seğiriyordu. Üçüncü asker karnından üç kere vurulmuştu. Elleri karnında yüzüstü yatıyordu, üç metre ötede hâlâ tütüyordu taramalı tüfeği, beyaz dumanlar kıvrımlar oluşturarak çimenlerden yükseliyordu. Bölünmüş bir sokaktaydık, bir yanda çimenlikler, palmiye ağaçları, bungalovlar, diğer yanda boş arsalar vardı Palm Beach, Florida da olabilirdi burası on yıldır boş araba yollarında otlar, palmiye dalları, pencereler kırık, hiç yaşam belirtisi yok. Çocuk uzman parmaklarıyla askerlerin ceplerini yokladı; bir

bıçak, kimlik kartları, sigaralar, bir paket kif. Askerlerden ikisi süvari tüfeği, diğeriyse taramalı tüfek taşıyordu. "İyi değil yağlı Çek silahı" dedi ve şarjörü boşalttıktan sonra kenara fırlattı silahı. Süvari tüfeklerini de bir palmiye ağacına dayadı. Cesetleri bir çukura sürükledik. Acının baskısı manyakça bir güç ve kesinlik katmıştı hareketlerimize. Cesetlerin üzerine yığmak için palmiye dalları sürükleyerek etrafta dolandık. Duramıyorduk. Kahverengi iğnelerinin üzerinde bükülmüş gümüşi kâğıtlar olan bir Noel ağacı bulduk ve ölü askerlerin üzerine attık. Hızlı hızlı nefes alıp titreyerek duraksadık ve birbirimize baktık. Gözlerimin önünde noktacıklar uçuşuyordu kan boynuma ve kasıklarıma hücum etti süspansuarın kemeri vücudumu sıkmaya başladı sıcaktı mideme bağırsaklarıma baskı yapıyordu kavurucu dışkı titreyen baldırlarımızın arkasından sızmaya başladığında sessiz bir patlama gerçekleşti İzci Çocuk El Kitabı yaz öğleden sonraları boyunca havada süzüldü çocuk çöktü kopuk film sesi sahneyi dışarıdan görüyordum raf orada rafı kurcaladım ne aradığımı biliyordum çakıl taşlı bir yol boyunca ayaklarım sanki ahşaptan birer blok gibi siyah yağlı bokun izini sürüyorum burası mutfak olmalı kapı açık paslı elektrikli ocak küflü *chili* tabakları yemek kapları gümüşi kâğıtlar ne aradığımı biliyordum rafları kurcaladım parmaklarım uyuşmuştu kasığımda bir ıslak rüya baskısı vardı ve çok fazla vaktimin kalmadığını biliyordum bir kutu kabartma tozu buldum porselen bir meyve kabına boşalttım gül desenleri su yok gümüşi tartlar kızıl bir duman içinde boğuluyor çok vakit yok dışarıya yıkık bahçeye çıkıyorum balık havuzu durgun su yeşil balçık bir kurbağa sıçradı çocuk süspansuarını yırtıp çıkarıyordu ve süspansuarımı çıkardım onun süspansuarı baldırlarındaydı siki sertleşip fırlamıştı dengesini kaybetti yana doğru devrildi süspansuarı çekip çıkardım ayaklarından sırtüstü uzandı dizlerini havaya kaldırdı vücudu bir yay gibi gerildi tortop oldu boşaldı boynu kabarmıştı boğuluyordu iki elimle kabı suya daldırıp su ve yeşil balçık aldım bir merhem hazırladım merhemi boynunun iki yanına ve göğsüne kalbine kadar sürdüm titreyen karnı üzerine boşaldı daha fazla merhem alıp nabız gibi atan boynumun iki

yanına sonra da göğsüme sürdüm şimdi nefes alabiliyordum hareket etmek daha kolaydı çocuğun karnına baldırlarına ve ayaklarına kadar daha fazla merhem sürdüm onu yüzüstü çevirdim ve merhemi ısırganların büyük yara izleri bıraktığı sırtına sürdüm bütün sırtına iç çekti aptal aptal sırıttı vücudu gevşedi ve yükünü yine boşalttı. Ayağa kalktım ve merhemi vücuduma sürdüm acı gidiyor yerini hissizlik alıyordu. Çocuğun yanına yığıldım ve derin bir uykuya daldım.

"Beş Kızılderili çocuk rehber olarak bize köyden itibaren eşlik etti. Aslında katettiğimiz ülke konusunda gayet cahil gibiydiler ve vakitlerinin çoğunu avdan çok avcı için tehlike teşkil eden namludan doldurmalı eski bir tüfekle avlanarak geçirdiler. Candiru'dan beş günlük mesafede, Babunlarınkıçdeliği ırmağının başında bir geyiği yaralamayı başardılar. Vahşi bir heyecan içinde yaralı hayvanı kovalarken bir ısırgan otu kümesinin içinden geçtiler. Baştan aşağı kızıl derilerine koyu renk güller gibi işlenmiş nabız gibi atan yara izleriyle kaplı halde çıktılar ısırganların arasından. Neyse ki üzerlerinde peştamalları vardı. Acı, hareketlerine bir çeviklik ve enerji katmış gibiydi, bir el daha ateş ederek geyiği yere serdiler. Kulaktırmalayıcı zafer çığlıkları atarak, ölen hayvanın üzerine yumuldular ve kafasını bir kamayla kopardılar. Birdenbire sessizleşip birbirlerine bakmaya başladılar ve aynı anda kontrolü imkânsız bir ishal tarafından ele geçirildiler. Cinnet halinde peştamallarını yırtıp attılar ve şişmiş surat ve gözlerle kendilerini yere atıp aynı anda defalarca hem sıçıp hem de boşaldılar. Yardım edemeden çaresizce izledik onları ta ki pratik zekâya sahip Çinli bir aşçı gelip de kabartma tozunu suyla karıştırıp bir merhem haline getirene kadar. Bu merhemi en yakınındaki gencin boynuna, sonra da göğsüne ve kalbine sürdü. Bu şekilde iki genci kurtarmayı başardı ama diğer üçü erotik kasılmalar eşliğinde telef olup gitti. Isırgan özel bir cins miydi yoksa semptomlar dışkılama aracılığıyla kan dolaşımına giren fazla miktarda formik asitten mi kaynaklanmıştı bilmiyorum. Alkalik bir merhemin sürülmesinin ardından acının aniden dinmesi semptomların bir çeşit asit zehirlenmesin-

den kaynaklandığına işaret ediyor." Eski kâşif Greenbaum'dan alıntı.

Uyandığımızda güneş batmak üzereydi. Üzerimiz dışkı, kabartma tozu ve yeşil balçıktan oluşan kurumuş bir merhemle sıvanmıştı, sanki bir seremoni ya da adak töreni için takdis edilmiş gibiydik. Mutfakta sabun bulduk ve deri değiştiren yılanlar gibi hissederek üzerimizdeki kabuklaşmış merhemden kurtulduk. Fransız çorbası, soğuk yengeç eti ve konyağa yatırılmış şeftaliden oluşan bir yemek yedik. Çocuk basitçe "çok kötü bi yer" olduğunu söyleyerek evde uyumayı reddetti. Bu yüzden garaja bir döşek sürükledik ve süvari tüfeklerimizi hazır tutup, ellerimizde kısa namlulu birer 38'likle uyuduk. Eğer ulaşmanız gerekiyorsa bir silahı asla yastığınızın altında tutmayın. Kasıklarınızın altında, elinize yakın bir yerde tutun. Böylece doğrudan doğruya battaniyenin altından ateş edebilirsiniz.

Şafak vakti yıkık kenar mahallelere doğru yola çıktık hiç yaşam belirtisi yok hava rüzgârsız ve ölü. Çocuk zaman zaman durup köpek gibi havayı kokluyor. "Bu taraftan, Baayım. Palmiye dallarıyla kaplı uzun bir caddede yürüyorduk Aniden havayı kızılgerdanlar kapladı binlerce kızılgerdan yıkık bahçelere kondu boş evlere tünedi yağmur suyu dolu kuş banyolarından sağa sola su sıçrattı. Kırmızı bisikletli bir oğlan yanımızdan hızla geçti. Geniş bir U dönüşü yaptı ve yanımızdaki zincirli park yerine yanaştı. Kırmızı bir süspansuar, bir kemer ve esnek siyah ayakkabılardan başka hiçbir şey yoktu üzerinde teni pişmiş toprak kadar kızıldı pürüzsüz lekesiz bir ten çıkık çene kemikleri çukur siyah gözler ve miğferi andıran siyah saçlar. Tutamağında bir demir muşta olan yarım metrelik bir av bıçağı vardı kemerinde. Selam vermedi bize. Bir ayağını zincirli demire koyarak öylece oturdu ve Dib'e baktı. Kepçe kulakları hafifçe titredi ve gözleri parladı. Dudaklarını yaladı ve bilmediğim bir dilde tek bir kelime söyledi. Dib sakin bir edayla onayladı. Bana döndü. "O çok seksi. Üç gün sürmüş bisiklet. Şimdi sikiş sonra konuş."

Oğlan bisikletini demire yasladı. Kemerini ve bıçağını çıkarıp bir bankın üstüne koydu. Banka oturup süspansuarını aşağı,

ayakkabılarının üzerine indirdi. Sertleşmiş kızıl siki havaya dikildi, ucu ıslanmıştı. Oğlan ayağa kalktı. İnce kızıl kaburga kemiklerinin altında kalbi güm güm atıyordu. Dib süspansuarını sıyırdı, aleti sertleşmişti. Süspansuardan kurtuldu ve boya sandığından çıkardığı vazelin kutusunu oğlana fırlattı. Oğlan kutuyu yakaladı ve nabız gibi atan sikine vazelin sürdü. Dib ona doğru adım attı ve diğeri onu kalçalarından yakalayıp arkasını döndürdü. Dib öne eğilip iki eliyle kıçını ayırdı ve kızıl penis titreyerek etine girdi. Dib'in kalçalarını iki eliyle tutan oğlanın bedeni kasılıp titredi. Kulakları titreşmeye başladı, dudakları aralandı, fildişi kadar pürüzsüz ve sert olan uzun sarı dişleri açığa çıktı. Dib'in vücudu bir yay gibi gerildi ve durgun güneş ışığına incimsi spermler fırlattı. Birkaç saniye beraber titrediler, sonra oğlan Dib'in vücudunu sanki bir elbiseyi çıkarıp atar gibi kendisinden uzaklaştırdı. Bir çimenliğin içindeki bir havuza gittiler kendilerini yıkadılar geri geldiler ve süspansuarlarını taktılar.

"Bu Şirret Jimmy. Özel teslimat taşıyor C.O.D." Bölgedeki bütün vahşi oğlanların bildiği bir resmin transliterasyonlarına dayanan kendi dillerinde kısa bir süre konuştular

"İleride zaman bariyeri var diyor. Çok kötü.

Şirret, bisikletinin sepetinden küçük düz bir kutu çıkardı ve Dib'e uzattı. "Bize pimli el bombası veriyor." Dib kutuyu açtı ve bana altı küçük siyah silindiri gösterdi. Şirret, bisikletine bindi ve caddede yol alıp bir gülhatmi parıltısı içinde gözden kayboldu. Kuzeye yönelerek kenar mahallelerde yürümeye devam ettik. Evler daha küçük ve daha döküktü. Kötülük ve uğursuzluk havada ince bir duman gibi asılıydı, hava soğumaya başlıyordu. Bir köşeyi döndük ve keskin bir rüzgâr Dib'in vücudundaki tüyleri diken diken yaptı. Huzursuz bir ifadeyle havayı kokladı.

"Kötü yere geliyoruz, Johnny. Giysi lazım."

"Bakalım burada ne bulacağız."

Mahalle çürüyüp gitmeden önce inşa edildiği belli olan, her yerini otlar kaplamış bir çiftlik evi vardı. Bir çitin üzerinden atlayıp yıkık bir barbekü çukurunun yanından geçtik Yan kapı açıktı.

Ofis olarak kullanılan bir odadaydık. Masanın çekmecesinde Dib kısa namlulu bir 38'lik ve bir kutu mermi buldu.

"Arayalım" diye bağırdı ve ganimetini boya kutusuna sokuşturdu. Bir tornado gibi bütün evi kolaçan ettik, Dib dolaplardan takım elbise ve spor giysiler çekip çıkarıyor aynaların önünde onları üzerine tutuyor, çekmeceleri açıp istediği şeyleri kaptıktan sonra geri kalanları yere saçıyordu Odadan odaya hızla koşup kullanabileceğimiz bütün giysileri yatak, sandalye ve divanların üzerine atarken gözleri parlıyor ve heyecanı tavan yapıyordu. Kasıklarımda bir ıslak-rüya basıncı hissettim bir gemiyi yakalamak için birkaç dakika içinde bavulları toplama rüyası elbiseyle dolu çekmecelerin sonu gelmiyor gemi iskelede düdüğünü öttürüyor. Dib önümde küçük bir misafir odasına girdiğimizde beyaz pürüzsüz kıçına dokundum ve o da bana dönüp süspansuarını okşadı.

"Bu beni çok ateşli yaptı, Baayıım." Yatağa oturdu, süspansuarını çıkardı ve ucu ıslanmış olan siki dışarı fırladı. "Biiz" dedi, dirsekleri üzerine uzandı ve ayaklarını havada sallamaya başladı. "Otuz bir yapıcaz bana." Süspansuarımı çıkardım ve yanına oturup sikini ucundaki sıvıyla birlikte sıvazlamaya başladım, birkaç saniye içinde boşaldı.

Duş aldık ve kıyafetler arasından bir seçim yaptık ya da daha doğrusu seçimi ben yaptım zira Dib'in beğenisi gösterişli spor ceketlerden geniş kravatlardan ve hasır şapkalardan yanaydı. Ona mavi bir takım elbise buldum ve 1920'den kalma, tatile çıkmış bir kolej öğrencisi gibi oldu. Kendim için gri, ekose bir ceket ve yeşil bir fötr şapka seçtim. Yedek silahı ve ekstra kurşunları, Şirret'in bize verdiği pimli el bombalarıyla birlikte bir evrak çantasına koyduk.

Balık kokuları ve kapı eşiklerinde ölü gözler unutulmuş bir şehrin pejmürde mahalleleri yarı yarıya kuma gömülmüş şehir caddeleri. Tefeci dükkânlarını, tozlu bir vitrindeki silahları ve muştaları, ucuz pansiyonları, *chili* salonlarını hatırlamaya başlıyordum denizden gelen soğuk bir rüzgâr. Önümüzde bir polis kordonu; yedi oğlanı duvara dayamış üstlerini arıyorlar. Geri

dönmek için çok geç artık bizi gördüler. Sonra fotoğrafçıları görüyorum, sıradan bir aramanın kendine çekeceğinden daha fazla fotoğrafçı. Elime bir el bombası aldım. Bir polis bize doğru yöneldi. Pimi çektim ve ellerimi yukarı kaldırıp el bombasını havaya attım. Kara bir patlama etrafı kapladı ve biz karanlık bir sokakta bir bariyere doğru koşmaya başladık. Bariyeri aştık ve siyah gümüşi bir pusun içinden çıkıp bir banliyö caddesinde öğleden sonra güneşinin içine çıktık... çatlamış kaldırımlar, otların keskin kokusu.

ATARİ SALONU DİKİZ ŞOVU

Bir su kuyusunun yanında duran çıplak oğlanlar arka planda bir savan uzakta bir zürafa kafası. Oğlanlar hırlayıp homurdanarak, mırıldayıp çığlıklar atarak konuşuyor ve vahşi köpekler gibi birbirlerine dişlerini gösteriyor. İki oğlan ayakta sıkışıyor, birbirlerini sıkıştırıyor, dişleri ortada, ayak bileklerindeki tüyler diken diken oluyor, diken diken olmuş tüyleri bacaklarına doğru dalgalanıyor, inliyor ve ağlar gibi sesler çıkarıyorlar.

Çürümüş et bahçelerinde kara gülüşlü baygın Bubu oğlanları erojen yaralarını kaşıyor hastalıklı kötü kokan ter çıplak vücutlarından boğucu nitrojenli sepya rengi buharlar yükseliyor.

Durgun bir nehrin kenarında yeşil kertenkele oğlan gülümsüyor ve tek parmağıyla yıpranmış deri süspansuarını okşuyor ağır ağır.

Kirli giysilere vuran loş sokak lambası oğlan orada duruyor bir elinde gömleği var diğer eliyle kıçını ayırıyor.

Kıvırcık siyah saçları ve sivri Pan kulakları olan iki çıplak genç mermer bir fıskıyenin yanında zar atıyor Kaybeden genç eğilip sudaki yansımasına bakıyor. Kazanan genç fallik bir tanrı gibi arkasına geçiyor. Pürüzsüz beyaz kıç yanaklarını başparmaklarıyla ayırıyor. Dudakları geri doğru kıvrılıyor keskin beyaz dişlerini açığa çıkararak. Gökyüzü kahkahayla sarsılıyor

Kırmızı kanatları üzerinde planörcü oğlanlar günbatımında aşağı doğru süzülüyor ve gökyüzünden ok yağdırıyor.

Sapancı oğlanlar mika levhaları andıran siyah plastik kanatlarının üzerinde güneş ışığı içinde süzülüyor yırtık giysileri sert-

leşmiş kırmızı etlerine çarpıyor. Oğlanların hepsi bileklerine deri bir sırımla tutturulmuş ağır birer sapan taşıyor. Bellerindeki kemerlerde, içinde yuvarlak siyah taşların olduğu deri keseler var.

Patenci oğlanlar sonbahar yaprakları arasından geçerek bir tepeden aşağı kayıyor. Bir polis devriyesini doğrayıp geçiyorlar. Havadaki ölü yapraklara kan sıçrıyor.

Ekran ay kraterleri ve kaynaşan gümüşi noktalar içinde patlıyor.

"Vahşi oğlanlar çok yakındalar şimdi."

Harap kenar mahallelere karanlık çöküyor. Uzakta bir köpek havlıyor.

Sönük titrek yıldızlar parlayan gökyüzünde patlıyor, *vahşi oğlanlar gülümsüyor*

William S. Burroughs
17 Ağustos 1969
Londra

sel
bu
ol-
esi
er-
la-

rını alıp, grotesk ve yaratıcı gerilla yöntemleriyle dünya sistemini altüst ederken, Burroughs da hayal gücü ve dilin sınırlarını son raddeye kadar zorluyor. Müstehcen, rahatsız edici ve tuhaf diye damgalanan bütün insalık hallerini acımasızca teşhir eden Burroughs'u okurken bütün kültürel ve ahlaki kodlarınızın sarsılmasına hazır olun. Her şeyin müthiş bir ironi ve alaycılığa maruz kaldığı bu "anti-edebiyat" başyapıtı James Joyce ve Samuel Beckett'in edebi deneyselliği ile Marquis de Sade'ın cinsel cürretini bir araya getiriyor. Bunun üzerine bir de uyuşturucuların halüsinatif etkisini ekleyin. Ve işte karşınızda, sizi daha önce deneyimlemediğiniz bir dünyaya sürükleyecek bir hikâye ve kışkırtıcı diliyle William S. Burroughs. David Bowie'den Ian Curtis'e kadar birçok "karşıkültür" figürünü etkilemiş olan bu şiddetli roman, dünyanın şiddetine edebi bir şiddetle karşılık veriyor. Yeraltı figürleri yer-üstüne saldırmaya karar verdiğinde ortaya çıkan bu edebi "vahşilik" yeryüzünün "ötekileri"nin öfkeli ve alaycı sesini duymak isteyen okurlar için tam bir şölen vaat ediyor. Kısacası *Vahşi Oğlanlar* kimilerine göre bir distopya, kimilerine göre ise bir ütopya...

0037472
ANS

AYRINTI • YERALTI
ISBN: 978-975-539-680-4
9 789755 396804

13 TL

